

371.2601

๕ ๕๕ ๕

๕.๕

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับประสิทธิภาพของการสื่อสาร
ที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุพร พันธุ์สุภา

20 S.ศ. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

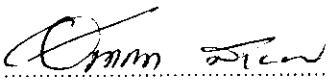
พฤษภาคม 2539

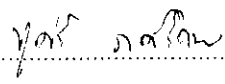
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๕ ๕๕๕

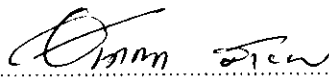
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

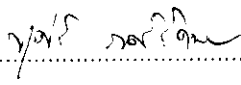
คณะกรรมการควบคุม

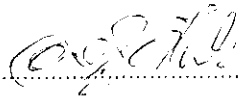
 ประธาน
(รศ.อังคณา สายยศ)

 กรรมการ
(รศ.ชูศรี วงศ์รัตนะ)

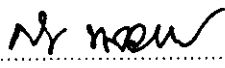
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(รศ.อังคณา สายยศ)

 กรรมการ
(รศ.ชูศรี วงศ์รัตนะ)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.อาวุธ วัฒนสิน)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 2 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความช่วยเหลือในการให้คำปรึกษา ให้ข้อคิด ตลอดจนให้คำแนะนำแก้ไขจุดบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ รองศาสตราจารย์อาวุธ วัฒนสิน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เชาวนา ขวลิธำรง อาจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช รองศาสตราจารย์บุษกร เพชรวิวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล อาจารย์วราภรณ์ บัวโทน อาจารย์นิภา มั่นสุวรรณ อาจารย์ จวีวรรณ สายเทพ อาจารย์กรรณิการ์ ปัญญา มา อาจารย์บานชื่น ไชยองค์การ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องเครื่องมือที่สร้างขึ้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ คณาจารย์ และนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำปางที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ผอ.ปจ.พิมพ์ บุญล้อม นน.ปอ.สมิตร์ ร่วมชาติ อจ.ญ.สนั่น วงศ์ประเสริฐ ที่สนับสนุนและให้โอกาสผู้วิจัยได้มาศึกษาต่อในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณพัชรภรณ์ เชียงแก้ว คุณพรโสภา พิณิจผล ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งการพิมพ์ตลอดจนให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจเสมอมา

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ วัดผลรุ่น 30 รุ่นพี่และรุ่นน้องที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

และท้ายที่สุดนี้ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ อ.สุคำ คุณแม่ อ.บุญสวน ชุ่มเชื้อ อ.จักรกรด จักรพงษ์ จตุพร พันธุ์สุภา ที่ให้ทั้งกำลังใจและกำลังใจทรัพย์สนับสนุนในการศึกษาและการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุวพร พันธุ์สุภา

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ทักษะทางการเขียนภาษา	7
ความเป็นมาและหลักการของแบบทดสอบโคลซ	14
ลักษณะและรูปแบบของแบบทดสอบโคลซ	16
วิธีการสร้างและการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบโคลซ	19
ความเกี่ยวข้องระหว่างทักษะการเขียนกับแบบทดสอบโคลซ	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างการศึกษาการเขียนกับแบบทดสอบโคลซ	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน	28
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	31
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
ประชากร	32
กลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	34
วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย	34
วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบโคลซ	37
ลักษณะของแบบทดสอบ	39

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	58
กลุ่มตัวอย่าง	58
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	58
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
อภิปรายผล	61
ข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	73
ประวัติย่อของผู้วิจัย	122

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	33
2	สถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง	
	5 ทักษะ และคะแนนแบบทดสอบโคลซ 54	54
3	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง	
	คะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับแบบทดสอบโคลซ 56	56
4	น้ำหนักความสำคัญของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละ	
	ทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ 57	57
5	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวัดทักษะทาง	
	การใช้ภาษา 75	75
6	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวัดทักษะทางกลไก 79	79
7	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน	
	ในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้.....83	83
8	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวัดทักษะการใช้	
	สำนวนภาษา.....84	84
9	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจ 88	88
10	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบโคลซ.....92	92
11	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้วิจัย	
	ฉบับที่ 1 ทักษะการใช้ภาษา.....94	94
12	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้ในการวิจัย	
	ฉบับที่ 2 ทักษะทางกลไก 95	95
13	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้ในการวิจัย	
	ฉบับที่ 3 ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้.....96	96
14	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้ในการวิจัย	
	ฉบับที่ 4 ทักษะการใช้สำนวนภาษา.....97	97

15	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 5 ทักษะการตัดสินใจ	98
16	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่จะนำไปใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 6 แบบทดสอบโคลซ.....	99

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนภูมิเปรียบเทียบความสัมพันธ์การอ่านกับวิธีโคลง 16
- 2 การพัฒนาร่วมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน.....28

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยมีความสำคัญทั้งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ การเรียนการสอนภาษาไทยมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ตามควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษาสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารติดต่อด้านความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ และมีเหตุผล จึงต้องปลูกฝังให้มีความรู้ ความเข้าใจ หลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา ใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผล ใช้ภาษาได้ถูกต้องและใช้ในเชิงสร้างสรรค์ได้ มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย (ศึกษาธิการ. 2535 : 7) บุคคลที่จะสามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องนั้นจะต้องมีทักษะในการฟัง ทักษะในการพูด และทักษะในการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่เกิดหลังสุดโดยรวมเอาทักษะอื่น ๆ มาประกอบกัน

ทักษะในการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่รวมเอาทักษะทั้งหลายมารวมกันจึงจะสื่อความหมายออกมาให้ผู้อื่นทราบได้ก็ด้วยการเขียนแต่จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนมากเกิดปัญหาการเขียนสะกดคำ ตลอดจนจนถึงไม่สามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ และเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวได้ (ศรีสมร สอนจรรยา. 2525 : 64) อันเป็นผลให้เกิดการสื่อความหมายผิดไปซึ่งอาจเป็นเพราะว่านักเรียนขาดความรู้หรือมีประสบการณ์น้อย สิ่งที่จะช่วยในการค้นหาความรู้ประสบการณ์ได้ก็โดยอาศัยการอ่าน เพราะจะทำให้มีประสบการณ์กว้างขวางเพื่อจะได้นำไปเขียนสื่อความหมายต่อ ๆ ไปให้ผู้อื่นทราบ

จะเห็นว่าการอ่านมีส่วนเชื้อให้เกิดความสามารถในการเขียนด้วยดังผลงานวิจัยของ อีแวนนิโก (Evanneckho. 1974 : 315 - 326) จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 1 - 13) กุสุมามานะสุนทร (2519) อุไร แฉล้ม (2522) เกษม บำรุงเวช (2530) โดยที่ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะมีความสามารถในการเขียนสูงด้วย เพราะการอ่านและการเขียนต่างก็เป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน และการที่ครูจะทราบพัฒนาการทางด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้นั้น ครูจะต้องมีการประเมินความสามารถทักษะทั้ง 2 ด้านของนักเรียน อยู่เสมอ ซึ่งวิธี

การประเมินความสามารถทักษะการอ่านและทักษะการเขียนก็มีหลายวิธี แบบทดสอบโคลซ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่มีการนำมาใช้ในการวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียน (Maxwell. 1979 : 5672-A) เพราะแบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบที่ผู้อ่านต้องเติมคำลงในช่องว่างในข้อความที่อ่าน ข้อความนี้เกิดจากการตัดคำออกจากเนื้อเรื่องที่มีใจความสมบูรณ์ในตัวเอง โดยคำที่เว้นเปรียบเสมือนตัวแทนของความรู้ที่ต้องการทดสอบ ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ตรงกับ คำเดิมหรือความหมายเดิมแสดงว่า ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพราะการที่ผู้อ่านจะเติมคำได้ นั้นนอกจากจะเข้าใจความหมายของคำที่จะเติม ลักษณะและแบบแผนของภาษาแล้ว ผู้อ่านจะต้อง เข้าใจความหมายของข้อความที่ตัดคำนั้นทั้งหมดด้วยจึงจะสามารถเติมคำได้ถูกต้องและสอดคล้องกับข้อความนั้น ผู้ที่ทำคะแนนจากแบบทดสอบโคลซได้สูงย่อมอนุมานได้ว่าเป็นผู้มีสมรรถภาพในการใช้ภาษา เนื่องจากมีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนว่าแบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพดีทั้งในด้านค่าความเที่ยงตรง ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก พร้อมทั้งสามารถให้คะแนน ได้ง่ายและเป็นปรนัย (ภาวนา จันทวรรณ. 2517 : 2) แบบทดสอบโคลซสามารถนำไปใช้ วัดความเข้าใจในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ดังผลงานของ โฟเบียน (Faubion. 1972) กัสคอตท์ (Guscott. 1972) ผลงานวิจัยในประเทศไทยก็ได้แก่ผลงานของ ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ (2515 : 96 - 100) ได้ใช้แบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ปรากฏว่า แบบทดสอบโคลซสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกันกับของ พิมพรรณ สมหอม (2516 : 33 - 39)

ทางด้านงานวิจัยในการนำแบบทดสอบโคลซ ไปวัดความสามารถในการเขียนนั้นยังมิได้มีผู้สนใจน้อย แต่ได้มีผู้นำเอาแบบทดสอบโคลซไปฝึกให้นักเรียนฝึกทำแบบทดสอบโคลซในการเขียนภาษาอังกฤษเทียบกับการเขียนตามคำบอกพบว่ามีนักเรียนที่ฝึกโดยใช้แบบทดสอบโคลซมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ฝึกโดยการเขียนตามคำบอก (พรทิพย์ ตั้งไชยวรรค. 2527) เช่นเดียวกับงานของ สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2531) พบว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีการโคลซมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านและมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ายังไม่ได้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กรีน (Green. 1984 : 5341-A)

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีผลงานวิจัยเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่าได้มีการนำแบบทดสอบโคลซมาวัดความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพส่วนการนำแบบทดสอบโคลซ มาวัดความสามารถในการเขียนโดยตรงนั้นมีน้อยด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงความสามารถ ของแบบทดสอบโคลซที่จะวัดความสามารถทางด้านทักษะการเขียนหรือไม่ โดยผู้วิจัย

ต้องการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางการเขียนภาษาไทย กับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ซึ่งจะทำให้ทราบว่าทักษะทางการเขียนภาษาไทย ทักษะใดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซอันจะ เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาแบบทดสอบโคลซเพื่อนำไปใช้ในการวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเขียนสูงที่สุด เพราะแบบทดสอบโคลซสร้างได้ง่าย รวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่ายมากกว่าเพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ที่จะนำผลการวิจัย ในครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางทักษะทางการเขียนภาษาไทย กับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อค้นหาความสามารถทางทักษะทางการเขียนภาษาไทยว่าทักษะใดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่าทักษะทางการเขียนภาษาไทยทักษะใดที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการสื่อสารทั้งการอ่านและการเขียนที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ ซึ่งเป็นแนวทางในการเลือกใช้แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย ว่าทักษะใดจึงจะวัดประสิทธิภาพของการสื่อสารได้เหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่

2 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลำปาง จำนวน 474 โรงเรียน มีห้องเรียน 504 ห้อง และจำนวนนักเรียน 8,702 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลำปาง จำนวน 24 โรงเรียน 25 ห้องเรียน และจำนวนนักเรียน 435 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit)

3. ตัวแปร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ทักษะทางการเขียน ภาษาไทย ได้แก่

- 3.1.1 ทักษะการใช้ภาษา
- 3.1.2 ทักษะกลไกทางภาษา
- 3.1.3 ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้
- 3.1.4 ทักษะการใช้สำนวนภาษา
- 3.1.5 ทักษะการตัดสินใจ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ประสิทธิภาพของการสื่อสาร ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบโคลซ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะทางการเขียนภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการใช้คำ ข้อความ สำนวนได้เหมาะสมกับหลักภาษาไทยเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นทราบได้ซึ่งวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) และจากแนวของฮีตัน (Heaton. 1988) โดยสามารถวัดได้ 5 ทักษะ ดังนี้

1.1 ทักษะการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้คำกับการเขียนประโยค ได้ถูกต้องตามหลักและการใช้ภาษาไทย โดยจำแนกเป็นดังนี้

- การเรียงข้อความในประโยคให้ถูกต้อง
- การใช้คำเชื่อมประโยค

1.2 ทักษะทางกลไก หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำ การสะกดคำได้ถูกต้องตามรูปแบบ รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

1.3 ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ หมายถึง ความสามารถในการเขียนตามความคิดและเขียนตามการพัฒนาตามความคิดของนักเรียนโดยให้ดูจากรูปภาพหรือข้อความที่ครูกำหนดให้ แล้วนักเรียนเขียนแสดงความคิดของตนเอง

1.4 ทักษะการใช้สำนวนภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาให้ถูกต้อง และเหมาะสม

1.5 ทักษะการตัดสินใจ หมายถึง ความสามารถในการเขียนลงสรุปใจความได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของสถานการณ์ที่กำหนดให้และความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวที่กำหนดให้

ทักษะทางการเขียนภาษาไทย ทั้ง 5 ด้าน วัดได้จากแบบทดสอบวัดทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบทดสอบโคลซ (Cloze Test) หมายถึง แบบทดสอบที่เว้นช่องว่างให้เติมคำ แล้วทำให้อำนาจเรื่องมีความสมบูรณ์ ช่องว่างนั้นเกิดจากการตัดคำออกไปจากเนื้อเรื่อง โดยถ้านักเรียนทำแบบทดสอบโคลซได้ แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียน (Oller, 1979) ส่วนแบบทดสอบโคลซที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยเลือกจากบทความภาษาไทยซึ่งมีคำที่ใช้อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เว้นช่องว่างโดยการตัดคำแบบสัดส่วนคงที่โดยการตัดคำทุก ๆ คำที่ 7 ออกจากเนื้อเรื่อง โดยคงคำประโยคแรก และประโยคท้ายไว้

3. ประสิทธิภาพของการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่นได้ทั้งโดยการอ่านและการเขียน โดยวัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยกำหนดสถานการณ์ที่มีคำอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เว้นช่องว่างโดยการตัดคำแบบสัดส่วนคงที่โดยการตัดคำทุก ๆ คำที่ 7 ออกจากเนื้อเรื่อง โดยคงคำประโยคแรกและประโยคท้ายไว้

4. คำนำนักความสำคัญ หมายถึง ค่าที่แสดงถึงตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม ในการทำวิจัยครั้งนี้จะศึกษาคำนำนักความสำคัญทั้งในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta Weight : β) และคะแนนดิบ (Score - Weight : b)

5. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผล หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือปริญญาเอกทางด้านวัดผลการศึกษา ซึ่งมีประสบการณ์การทำงานมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่านได้แก่ รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชาวนา ขวลิธธำรง อาจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช รองศาสตราจารย์บุษกร เพชรวิวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล

เพื่อตรวจสอบการตัดคำของแบบทดสอบโคลงและตรวจสอบรูปแบบของแบบทดสอบวัด
ความสามารถทางทักษะทางการเขียน ภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา และมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล อาจารย์นิภา มั่นสุวรรณ อาจารย์ฉวีวรรณ สายเทพ อาจารย์กรรณิการ์ ปัญญา มา อาจารย์บานชื่น ไชยองค์การ อาจารย์วราภรณ์ บัวโตน เพื่อตรวจสอบคำในบทความที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแบบทดสอบโคลงว่า
เหมาะสมกับ เด็กระดับประถมศึกษาปีที่ 6 หรือไม่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ทักษะทางการเขียนภาษา
2. ความเป็นมาและหลักการของแบบทดสอบโคลซ
2.1 ลักษณะและรูปแบบของแบบทดสอบโคลซ
2.2 วิธีการสร้างและการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบโคลซ
3. ความเกี่ยวข้องระหว่างทักษะการเขียนกับแบบทดสอบโคลซ
3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างการเขียนกับแบบทดสอบโคลซ
3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียน

1. ทักษะทางการเขียนภาษา

ทักษะทางการเขียนภาษานั้นเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง และเป็นทักษะที่ยาก สำหรับนักเรียนเพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Production) และเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน นักเรียนจะต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ ลำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายและลีลาในการเขียน (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. 2522 : 157) ได้มีนักการศึกษาสนใจในทักษะการเขียนมากมายและได้แบ่งทักษะการเขียนออกไปต่าง ๆ กัน ดังผลงานดังนี้

ฮีตัน (Heaton. 1988 : 135 - 158) ได้จัดกลุ่มทักษะที่จำเป็นในการเขียนไว้ ดังนี้ คือ

1.1 ทักษะการใช้ภาษา (Language use) เป็นความสามารถในการเขียนประโยค ได้ถูกต้องเหมาะสม จุดมุ่งหมายของการทดสอบแบบนี้วัดทางด้านโครงสร้างทางภาษา โดยวัดจากการเขียนประโยคได้ถูก การเชื่อมประโยค การขยายความ

ลักษณะการวัดด้านการใช้ภาษา แบ่งเป็น

(1) การใช้คำ โดยกำหนดประโยคที่ไม่สมบูรณ์มาให้ แล้วให้หาคำมาเติมให้ถูก
เช่น ฉันได้ยินมา.....หูอยู่.....ตา

(2) การเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เช่น

จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าข้อใดเขียนถูกต้องตามหลักภาษาไทย

- ก. ครูใหญ่โทะษนักเรียนทำทั้งชั้น
- ข. รถชนถูกสุนัขตาย
- ค. ทวงพระที่นั่งประทับรถยนต์
- ง. โชคดีมากนะที่ได้รับคัดเลือก
- จ. คนที่เป็นรังเกียจของเพื่อนย่อมสกปรก

1.2 ทักษะทางกลไก (Mechanical Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียน ภาษาได้ถูกต้องตามรูปแบบโดยแบ่งเป็น

1.2.1 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

1.2.2 การสะกดคำ (Spelling) คือ เขียนคำได้ถูกต้องความหมาย

ตัวอย่างการเขียนข้อสอบวัดทักษะกลไกทางภาษา ได้แก่

1.2.2.1 การวัดการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

แบบที่ 1 การใช้คำขึ้นต้นคำใหม่ด้วยอักษรตัวใหญ่และ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในบทความจะเป็นข้อสอบภาษาอังกฤษเพราะในภาษาไทยนั้น จะไม่มีการใช้ตัวอักษรใหญ่ อักษรเล็ก เช่น

คำสั่ง เขียนข้อความนี้ใหม่แล้วใส่เครื่องหมายวรรคตอน และใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้อง

lend me your pen please peter asked

i took my pen out of my pocket

be eareful said

แบบที่ 2 เป็นแบบเติมเครื่องหมายวรรคตอนลงในประโยค หรือข้อความที่กำหนดให้ เช่น เธอจะไปเที่ยวกับฉันไหม.....

แบบที่ 3 เป็นแบบเลือกตอบ แล้วให้ข้อความที่มีเครื่องหมายวรรคตอนให้หลาย ๆ ประโยค แล้วให้เลือกข้อที่ใช้เครื่องหมายผิด เช่น

คำสั่ง จงพิจารณาข้อความที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด

- ก. คุณเป็นคนทำไ้ใหม่ ?
- ข. โอ๊ย ! เจ็บจังเลย
- ค. บอกหน่อยนะ !
- ง. จ๊ะ ! หนูจะบอกเขาให้
- จ. หนูไปเที่ยวกรุงเทพฯ มา

1.2.2.2 การสะกดคำ (Spelling) คือ ความสามารถในการเขียน คำได้ถูกต้องตามความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษา ซึ่งมีรูปแบบการวัดการสะกดคำได้ต่าง ๆ ดังนี้

แบบที่ 1 การเขียนตามคำบอก โดยครูนำคำใหม่ในบทเรียน มาให้นักเรียนเขียนโดยครูบอกเป็นคำ ๆ ให้นักเรียนเขียนตามที่ครูบอก

แบบที่ 2 แบบเลือกตอบหาคำที่สะกดผิด โดยครูกำหนดคำ ให้ 4 หรือ 5 คำ ซึ่งมีคำหนึ่งที่ไม่ถูกแล้วให้นักเรียนหาคำคำนั้น เช่น

จงหาคำที่สะกดผิด

- ก. กันดาร
- ข. อลเวง
- ค. บินทบาต
- ง. จักวาล
- จ. ปลาวาฬ

แบบที่ 3 การเติมคำที่กำหนดให้ ให้สมบูรณ์ เช่น อธิ.....ฐาน
กา.....จนบุรี บำนา.....หรือ ให้มาเป็นประโยคแล้วเติมคำตัวที่หายไป เช่น

ผู้ที่ได้ฟังเทศน์มหาชาติจบ 13.....ใน 1 วัน เชื่อกันว่าจะได้ขึ้นสวรรค์

- ก. กัลป์
- ข. กัณฑ์
- ค. กัณฐ์
- ง. กัณฑ์
- จ. กรรณ

แบบที่ 4 กำหนดข้อความให้แล้วหาคำที่สะกดผิด เช่น
คุณพ่อโกรธฉันที่ทำเสื้อผ้าสกปรกเนื้อตัวระมุกระมอมไม่รักษาความสะอาด เชื่อโรคจะตามมา

ก ข ค ง จ

1.3 ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ (Treatment of Content) คือ ความสามารถในการคิดพัฒนาแล้วเขียนให้เป็นเรื่องโดยอยู่ในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ โดยจะกำหนดหัวข้อให้แล้วเขียน เช่น

- กำหนดเรื่องสั้น ๆ ให้แล้วเขียนต่อไปจนจบ

- กำหนดเรื่องสั้น ๆ ให้แล้วเขียนต่อไปจนจบ
- กำหนดเป็นจดหมายให้อ่านแล้วเขียนตอบจดหมายนั้น
- กำหนดบทสนทนาให้อ่าน แล้วให้เขียนว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นหรือ เขา

พูดถึงอะไร

- กำหนดภาพให้แล้วให้เขียนเรื่องราวให้เข้ากับภาพ

1.4 ทักษะการใช้สำนวนภาษา (Stylistic Skills) คือ ความสามารถในการใช้ถ้อยคำ สำนวน ได้ถูกต้องเหมาะสม เช่น

แก้วให้กลัไปต๋อยปากไก่ ต่อมามาไม่นานแก้วก็โดนกบต๋อยปากบ้าง เหตุการณ์ อย่างนี้ตรงกับ สำนวนว่าอย่างไร

- ก. เกลือจิ้มเกลือ
- ข. ชิงกีร์ช่าก็แรง
- ค. นน้ามยอกเออนน้ามบ่ง
- ง. ให้ทุกข์แก่ท่านทุกข์นั้นถึงตัว
- จ. เสือสองตัวอยู่ในถ้ำเดียวกันไม่ได้

1.5 ทักษะการตัดสินใจ (Judgement Skills) คือ ความสามารถในการเขียน สรุปใจความได้ตรงกับจุดประสงค์ของสถานการณ์ที่กำหนดให้และความสามารถในการเรียบเรียง เรื่องราวที่กำหนดให้ จะแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1.5.1 สำนวนโวหาร (Style) คือ การเขียนสำนวนแสดงความรู้สึกได้ ตรงกับ ข้อความที่กำหนดให้ได้

1.5.2 การเขียนบันทึก (Register) โดยจะต้องการให้นักเรียนเปลี่ยนคำ ที่ขีดเส้น ได้ให้ในเนื้อเรื่อง

1.5.3 การหาความสัมพันธ์ (Relavance) โดยกำหนดข้อความให้ในตัวเลือก ก - จ แล้วให้นหาว่าข้อใดที่กล่าวได้ครอบคลุมเรื่องนั้นทั้งหมด

1.5.4 การรวบรวมลำดับความคิด (Organisation) จะกำหนดข้อความซึ่ง เป็นเรื่อง เดียวกันแต่ลำดับเหตุการณ์ไม่ถูกให้แล้วให้เรียงลำดับเหตุการณ์ใหม่ให้ถูก (Heaton. 128 - 158)

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปแล้วจะต้อง ประกอบด้วย องค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและ

สื่อความหมายได้

4. สลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำและสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่จะใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะ หรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส

5. กลไกในการเขียน (Mechanical) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษา ที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ของ ภาษา

ไบรน์ (Byrne. 1988 : 14 - 20) ได้แบ่งทักษะของการเขียนออกเป็น

1. การใช้ภาษา (Graphological) ประกอบด้วย

1.1 การสะกดคำ (Spelling) เป็นความสามารถในการเขียนคำ บอกความแตกต่างของคำ บอกข้อผิดหรือข้อบกพร่องของคำจากประโยคที่กำหนดให้ได้

1.2 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

1.3 การเขียนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การเขียนหัวเรื่อง การเขียนเชิงอรรถ การเขียนตาราง สารบัญ

2. การใช้สำนวนโวหาร (Rhetorical) เป็นความสามารถในการเขียนเพื่อสร้าง เรื่องจากประโยคที่กำหนดให้ โดยการนำประโยคมารวบรวมเรียงติดต่อกัน ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสม เป็นความสามารถในการนำคำ ประโยคมาสัมพันธ์กัน แล้วสื่อความหมายใหม่ อาจเป็นการเปรียบเทียบ คำตรงกันข้าม เป็นต้น

2.2 การใช้ไวยากรณ์ทางภาษาได้เหมาะสม เช่น ความสามารถในการใช้คำสรรพนาม

2.3 การใช้คำในการเทียบเคียงกันและมีความหมายใกล้เคียงกันแทนกันได้ ตลอดถึงการเรียงคำตามลำดับก่อนหลังในพจนานุกรม

ลาโด (Lado. 1961 : 143 - 148) ได้แบ่งการเขียนภาษาออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมตัวก่อนการเขียน (Pre - Writing) เป็นขั้นเขียนสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทน

คำพูด ซึ่งการคัดเลือกสัญลักษณ์และตัวอักษรแบบต่าง ๆ ขึ้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับระบบเสียง รวมทั้งลีลาในการเขียน และความแตกต่างของสัญลักษณ์แต่ละตัว

2. การคัดลอกข้อความจากการอ่าน (Copying Reading Texts) ให้เด็กฝึกเขียน ตามแบบที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความยาว ๆ ตามที่ผู้เขียนได้อ่านไปแล้ว

3. การถ่ายทอดสิ่งที่พบเห็นเป็นตัวอักษร (Transcribing) ฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่ผู้เขียนเคยรู้จักให้ผู้เขียนเขียนตาม นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เขียนรู้จักถ่ายทอดคำพูด หรือแต่งประโยคด้วยตนเอง และเขียนประโยคดังกล่าวโดยไม่มีแบบให้ดูได้

4. การเขียนความเรียง (Composition) เป็นการเขียนรายงานแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผนและโอกาส เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อน การเขียนข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงทางธุรกิจ ซึ่งครูจะต้องเน้นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ทักษะนี้ในการสื่อสาร เช่น หัวเรื่อง (Topics) วัตถุประสงค์ (Point of View and Focus) ลีลาภาษา (Style) ตลอดจนความแจ่มชัดและความมีประสิทธิภาพของ ความเรียง (Clarity and Effectiveness)

5. การเขียนวรรณคดี (Literature) เป็นการเขียนชั้นสูงสุดซึ่งผู้ที่จะสามารถเขียน ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โครงสร้างทางภาษา มีพรสวรรค์ และมีศิลปะ ในการเขียนเป็นอย่างดี

บุญเหลือ ฤกษ์ (2500 : 79 - 80) ได้ให้ข้อคิดที่น่าสนใจว่าการเขียน เป็นทักษะที่ซับซ้อนมากกว่าการอ่าน ดังนั้นการเขียนเพื่อที่จะสื่อความหมายได้ดีจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ คือ

1. ความสามารถเขียนตัวอักษรได้ถูกต้อง เขียนให้ผู้อ่านอ่านได้ชัดเจนว่าเป็นอักษรใด
2. สามารถประสมตัวอักษรเป็นถ้อยคำ และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
3. รู้ภาษา เขียนภาษาเป็นวลี เป็นกระบวนต่าง ๆ ตามความนิยมของภาษานั้น
4. ต้องมีความนึกคิดที่เขียนออกมาได้
5. ต้องรู้จักเรียบเรียงลำดับความคิดนั้น ๆ ให้ผู้อ่านจับความได้สะดวก
6. ต้องรู้จักใช้สำนวนที่แจ่มชัด

หลักสูตรประถมศึกษา (2536) ได้กำหนดสมรรถภาพทางทักษะการเขียนไว้ 6 สมรรถภาพสำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีดังนี้

1. สมรรถภาพการเขียนได้ถูกต้องสวยงาม หมายถึง การเขียนคำ วลี ประโยค ที่กำหนดให้ถูกต้อง ตลอดจนการคัดลายมือถูกต้อง รวดเร็ว เป็นระเบียบและสวยงาม

2. สมรรถภาพการเขียนลำดับความคิด เหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง หมายถึง ความสามารถในการเขียนตามรูปแบบที่กำหนด โดยลำดับความคิดเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
  3. สมรรถภาพการเขียนแสดงความคิดอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์ได้ หมายถึง ความสามารถในการเขียนแสดงความคิดอย่างเสรี และเชิงสร้างสรรค์
  4. สมรรถภาพการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และเขียนอย่างมี วิจารณ์ญาณได้ หมายถึง ความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนแสดงความคิดอย่างมีเหตุผล
  5. สมรรถภาพรักการเขียน หมายถึง ความสามารถในการนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ
  6. สมรรถภาพนิสัยที่ดีในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติตนเป็น ผู้มีนิสัยที่ดีในการเขียน
- ส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวกับทักษะทางการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวิธีการวัดดังนี้

1. สมรรถภาพการเขียนได้ถูกต้อง สวยงาม วัดโดย
    - 1.1 การเขียนสะกดคำ โดย
      - เขียนตามคำบอก
      - ใช้แบบทดสอบ เช่น แบบเลือกตอบ เติมคำสั้น ๆ แต่งประโยค
- แบบทดสอบเว้นคำให้เขียน
2. สมรรถภาพการเขียนโดยลำดับความคิดเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง วัดโดย
    - 2.1 เรียงความ อาจให้เขียนเล่าเรื่องที่ได้อ่านมา
    - 2.2 ย่อความ เป็นการเขียนสรุปเฉพาะใจความสำคัญ ๆ
    - 2.3 จดหมาย เป็นการเขียนแบบมีรูปแบบ และบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน
- ได้ชัดเจน
- 2.4 บทร้อยกรอง ดูการเลือกใช้คำ เขียนถูกต้องหลักเกณฑ์ทางภาษา
  3. สมรรถภาพการเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์ วัดโดย
    - 3.1 เขียนคำขวัญเชิญชวน
    - 3.2 เขียนเชิงสร้างสรรค์จากคำที่กำหนดให้
    - 3.3 เขียนจากภาพ หรือการจินตนาการ

4. สมรรถภาพการเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนอย่างมีวิจารณ์ญาณ วัดโดย

- 4.1 เขียนแสดงความคิดเห็นต่อข่าวและเหตุการณ์พร้อมทั้งมีเหตุผลประกอบ
- 4.2 เขียนวิจารณ์การกระทำของตัวละคร
- 4.3 เขียนวิจารณ์ภาพ

5. สมรรถภาพรักการเขียน วัดโดย

- 5.1 การสังเกต
- 5.2 การสัมภาษณ์

6. สมรรถภาพนิสัยที่ดีในการเขียน วัดโดย สังเกต หรือตรวจผลงาน ดูจากการทำงานด้านความสะอาด เรียบร้อย

จะเห็นว่าทักษะทางการเขียนมีผู้ให้คำจำกัดความ ตลอดจนถึงการฝึก การวัดไว้มากมายทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ นักการศึกษาให้ความสำคัญแก่ทักษะการเขียนไว้มาก เพราะเป็นทักษะที่รวมของทักษะทางภาษาทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทักษะทางการเขียน โดยยึดหลักของ ฮีตัน (Heaton) เพราะฮีตันได้แบ่งไว้ชัดเจน และตรงกับทักษะทางการเขียนภาษาไทยมาก

2. ความเป็นมาและหลักการของแบบทดสอบโคลซ

วิธีโคลซ เริ่มใช้ครั้งแรก โดย เทย์เลอร์ (ภาวนา จันทวรรณ. 2517 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Taylor. 1953) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสาร ซึ่งจะอยู่ในรูป เสียงหรือสิ่งตีพิมพ์ก็ได้ การใช้วิธีโคลซประเมินการสื่อสารนั้น เทย์เลอร์กำหนดให้คำในภาษา เป็นหน่วยวัด และการสร้างก็คือ การสุ่มตัดคำในตอนต่าง ๆ ของข้อความออกโดยถือว่าลักษณะ ของคำทุกชนิดจะเป็นคำนาม คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา คำวิเศษณ์ ที่มีโอกาสเท่ากัน ในการถูกตัดออกจากข้อความใด ๆ ในการใช้วิธีโคลซนั้นก็คือ ให้ผู้อ่านเติมคำในช่องว่างแทนที่ ของคำแต่ละคำที่ขาดหายไป ประสิทธิภาพของการสื่อสารจะประเมินได้จากหน่วยคำที่เดิมนั้นว่า มีจำนวนถูกหรือใกล้เคียงคำเดิมมากน้อยเพียงใด

หลักที่มาของวิธีโคลซในความสัมพันธ์กับการอ่านมีแนวคิดเชิงทฤษฎีสลับสนุน

3 แนวคิด คือ (สุพัฒน์ สุขมลสันต์. 2530 : 18)

1. หลักของการปิดของนักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Principle of Closure)

คำว่า Cloze มาจากคำว่า Closure ซึ่งตามหลักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์เชื่อว่า ในการเรียนรู้นั้น บุคคลสามารถรับรู้ (Perceive) รูปแบบ หรือเหตุการณ์ หรือสารสนเทศ ที่ไม่สมบูรณ์ เป็นรูปภาพเหตุการณ์ หรือสารสนเทศที่สมบูรณ์ได้ โดยอาศัยความรู้และ ประสบการณ์ เดิมที่อยู่ได้ซึ่งจะทำให้ได้มากหรือน้อยแล้วแต่ความสามารถและประสบการณ์ของ แต่ละบุคคล เช่น เห็นวงกลมที่วาดขึ้นโดยไม่ปะติดปะต่อกัน กลายเป็นวงกลมที่สมบูรณ์ขึ้นมาได้ การเติมคำ ในแบบทดสอบโคลซ อาศัยหลักการนี้ โดยผู้อ่านจะต้องเลือกคำมาเติมลงในช่องว่าง แล้วมี ความหมายสัมพันธ์กับข้อความที่มีอยู่นั้น

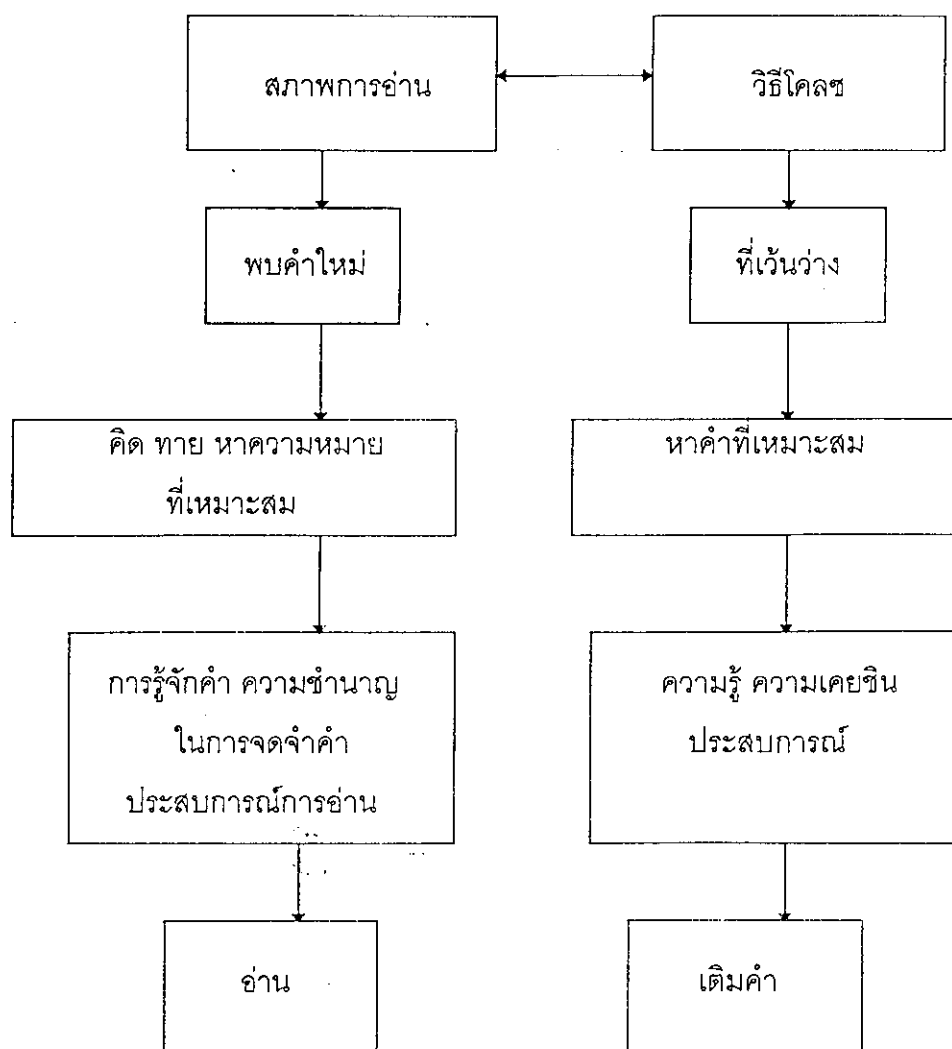
2. ทฤษฎีสารสนเทศ (Information Theory)

การเลือกคำมาเติมในแบบทดสอบโคลซนั้น จะเป็นคำที่มีโอกาสถูกเลือกได้ง่าย หรือยากขึ้นอยู่กับช่องว่างว่าสามารถใส่คำต่าง ๆ ได้มากหรือน้อย ถ้าเป็นช่องว่างที่จะเติมคำ ต่าง ๆ ได้มาก ก็แสดงว่าช่องว่างนั้นให้สารสนเทศมาก ส่วนช่องว่างใดที่มีข้อความประกอบเป็น เิงบังคับหรือมีส่วนบอกล่วงหน้าว่าคำที่ตามมาควรเป็นคำอะไรหรือคำชนิดใด ช่องว่างนั้นถือว่า ให้สารสนเทศน้อย นั่นคือเกิดข้อความซ้ำซ้อน (Redundancy) จึงทำให้การทำนายคำที่ถูกต้อง ตามมาได้ง่าย

3. ทฤษฎีการลำดับการตอบสนอง (Response Hierarchy Theory)

การเลือกคำมาเติมลงในแบบทดสอบโคลซนั้น จะเลือกตามลำดับขั้นจากความ คุ่น เคยต่อแบบแผนการใช้คำนั้น ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละคนที่มีต่อคำนั้น ๆ ในหลักการ ทางไวยากรณ์แบบการใช้ที่เกิดจากความเคยชินหรือจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในการใช้คำนั้น ๆ กับเนื้อหาที่อ่าน ตัวอย่างเช่น จากประโยค จง _____ กันรักษา _____ สะอาด เราก็สามารถ เติมคำลงในช่องว่างเหล่านี้ให้สมบูรณ์ได้ทันทีเป็น จง ช่วย กันรักษา ความ สะอาด

จากหลักการนี้ เทย์เลอร์ นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบ เพื่อวัดความเข้าใจ ในการอ่าน และทดสอบว่าผู้อ่านสามารถใช้คำเติมลงในช่องว่างได้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือไม่ ถ้าผู้อ่าน สามารถเติมคำได้ถูกต้องย่อมแสดงว่าผู้นั้นเข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิเปรียบเทียบความสัมพันธ์การอ่านกับวิธีโคลซ

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า หลักการของวิธีโคลซ หมายถึง การหาคำมาเติมลงในช่องว่างที่เกิดจากการตัดคำออกไปจากเนื้อเรื่อง ได้เหมาะสมกับเนื้อหา ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ถูกต้องแสดงว่ามีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

2.1 ลักษณะของแบบทดสอบโคลซ

แบบทดสอบโคลซมีลักษณะคล้ายกับแบบสอบเติมคำในช่องว่าง แต่ต่างกันตรงที่ว่า โคลซจะตัดคำออกไปจากเนื้อเรื่องที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง (Self-Contained Passage) อย่างมีระบบ ซึ่งอาจจะเป็นทุก ๆ คำที่ 5, 6, 7, 8 ฯลฯ จากการศึกษาแบบทดสอบโคลซ วัดทางภาษา

ที่ใช้ภาษาแม่ พบว่าถ้ามีการตัดคำในช่วงที่ระยะห่างของคำที่ตัดน้อยกว่า 5 คำ จะทำให้แบบทดสอบโคลสนั้นยากมาก จนขาดอำนาจจำแนกได้และการตัดคำที่มีระยะห่างเกิน 12 คำ ไม่ได้ทำให้เกิดผลแตกต่างใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากนี้จะต้องเพิ่มความยาวของเนื้อเรื่อง เพื่อที่จะได้จำนวนคำที่ตัดครบตามที่ต้องการ (Oller. 1979 : 107) นอกจากนั้น โคเฮน (Cohen. 1980 : 92) ตั้งข้อสังเกตว่า แบบทดสอบจะยิ่งง่ายขึ้นถ้ามีจำนวนคำในช่วง ระหว่างคำที่ตัดไปมาก ๆ เพราะเนื้อเรื่องยิ่งมากเท่าไรก็จะทำให้ความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เท่านั้น การตัดคำจึงไม่ควรต่ำกว่าทุก ๆ คำที่ 5 และไม่ควรตัดคำโดยมีระยะห่างเกินกว่า ทุกคำที่ 12 เมื่อตัดคำแล้วเว้นที่ว่างไว้ด้วยช่องว่างที่มีความกว้างที่เป็นมาตรฐาน คือ เว้นไว้ ประมาณ 15 - 17 ตัวพิมพ์ เพื่อป้องกันผู้ทำข้อสอบเดาคำที่จะเติมจากความกว้างของช่องว่าง ที่เว้นไว้ เช่น ถ้าเว้นน้อยก็แสดงว่าต้องเป็นคำสั้น ๆ เว้นมากก็เป็นคำยาว ๆ คำสั้น ๆ คงใช้ ไม่ได้ เป็นต้น การตัดคำนี้ ถ้าเป็นแบบทดสอบโคลซขนานแท้และดั้งเดิม จะไม่มีการยกเว้นใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าคำที่ตัดนั้นจะเป็นชื่อเฉพาะ วันที่ หรือ ตัวเลขก็ตาม (Soudek and Soudek. 1983 : 335) แต่เท่าที่ผ่านมามีปัญหาเกี่ยวกับการตัดคำประเภทดังกล่าวจึงเป็นที่ยอมรับว่า สามารถจะเว้นไม่ตัดคำ เหล่านั้น โดยตัดคำที่อยู่ถัดไปแทน (Aitken. 1972 : 60) โคเฮน (Cohen. 1980 : 92 - 93) ยังเสริมว่าในกรณีที่คำ ที่ตัดนั้นสำคัญต่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง ถ้าตัดคำนี้ไปจะไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ก็ควรจะตัดคำที่อยู่ถัดไปแทน โดยทั่ว ๆ ไป ในการสร้างแบบทดสอบโคลซ จะไม่ตัดคำในประโยคแรก ๆ (Lead In) และประโยคท้าย ๆ (Lead Out) เพื่อจะให้ข้อมูลแก่ผู้ทำข้อสอบเพียงพอที่จะช่วยให้โดยชินกับลีลาของผู้เขียน และ ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาของเรื่องได้

รูปแบบของแบบทดสอบโคลซ รูปแบบต่าง ๆ ของแบบทดสอบโคลซมีรูปแบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบโคลซแบบมาตรฐานเดิม (Standard หรือ Classical Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลซที่เกิดขึ้นในยุคแรก ๆ ลักษณะของแบบทดสอบจะเป็นการเติมคำลงในช่องว่างที่เว้นจากเนื้อเรื่องทุกคำที่ 5 อย่างเป็นระบบ แต่ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงระยะของคำ ที่เว้น เช่น เว้นทุกคำที่ 6, 7, 8 เป็นต้น โดยใช้เส้นตรงที่มีความยาวเท่ากันประมาณ 14 ตัวอักษรแทนช่องว่างนั้น
2. แบบทดสอบโมดิฟายด์โคลซ (Modified Cloze Test) เป็นแบบทดสอบ โคลซที่ถูกปรับเปลี่ยนเพื่อทำให้แบบทดสอบมีความเป็นปรนัยและตรวจให้คะแนนง่ายขึ้น รวมทั้งมี คุณภาพที่สูงขึ้นซึ่งมีดังนี้

2.1 แบบทดสอบโคลงแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่มีตัวเลือกให้ผู้สอบเลือกตอบคล้าย ๆ กับแบบทดสอบแบบมีตัวเลือกทั่ว ๆ ไป โดยในส่วนของตัวเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวถูก (Key Word) และตัวลวง (Distractors) ซึ่งจะมีประมาณ 2 - 4 ตัวเลือก ตัวลวงอาจจะสร้างมาจากคำตอบผิดที่มีความใกล้เคียง ๆ จากการตอบแบบทดสอบโคลงแบบดั้งเดิมของผู้สอบ หรือสร้างตัวลวงขึ้นมาเองโดยมี ชนิดของคำ (Part of Speech) เหมือนกับตัวถูก แต่ความหมายไม่เหมาะสมกับบริบทนั้น ๆ

2.2 แบบทดสอบโคลงแบบเลือกตอบจากกลุ่มคำ (Word Lists Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่ให้ผู้สอบเลือกคำตอบจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ คำที่อยู่ในกลุ่มคำ จะเป็นคำที่นำมาจากคำที่ถูกเว้นจากเนื้อเรื่อง อาจจะมีคำที่ไม่ใช่คำตอบที่ถูกเพิ่มเข้าไปด้วยก็ได้

2.3 แบบทดสอบโคลงแบบมีอักษรชี้แนะ (Phonic หรือ Letter Clues Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่จะกำหนดตัวอักษรสำหรับคำที่เว้นเพื่อเป็นตัวชี้แนะให้ผู้สอบ ทราบว่า คำตอบที่ผู้สอบควรเติมนั้นจะต้องมีตัวอักษรตัวนั้นอยู่ด้วย ซึ่งตัวชี้แนะนี้อาจจะเป็นอักษรตัวแรก (Initial หรือ First Letter) อักษรตัวกลาง (Medial Letter) หรืออักษร ตัวสุดท้าย (Final Letter) ของคำ

2.4 แบบทดสอบโคลงแบบมีจำนวนอักษรชี้แนะ (Word Length Clues Cloze Test) เป็นแบบทดสอบที่จะกำหนดจำนวนอักษรของคำที่เว้นเพื่อเป็นการชี้แนะให้ผู้สอบ ทราบว่า คำตอบที่ผู้สอบควรเติมนั้น ประกอบด้วยจำนวนกี่ตัวอักษร

2.5 แบบทดสอบโคลงแบบจับคู่ (Matching Cloze Test) เป็น แบบทดสอบโคลงที่จะแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็น 10 ส่วน แต่ละส่วนจะมีจำนวนคำประมาณ 30 - 40 คำ เว้นคำออกจากแต่ละส่วน ๆ ละ 5 คำ แล้วนำคำที่เว้นไปเรียงตามตัวอักษรไว้ทางขวามือ ของแต่ละส่วนคำที่เว้น ควรเป็นคำที่เลือกมาเติมในช่องว่างได้ครั้งเดียว สำหรับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง ๆ อาจเพิ่มตัวลวงในแต่ละส่วนได้ 1 - 2 คำ (Propst and Baldauf, 1979 : 685 - 689)

2.6 แบบทดสอบโคลงแบบเว้นช่องว่างตามความยาวของคำ (Exact - Length Blank Cloze Test) เป็นแบบทดสอบโคลงที่แทนที่ช่องว่างด้วยเส้นตรงซึ่งความยาว ของเส้นตรงจะขึ้นอยู่กับความยาวของคำ ความยาวของเส้นตรงนี้เปรียบเสมือนตัวชี้แนะ (Clues) สำหรับให้ผู้สอบทราบว่าคำที่จะหามาเติมนั้นมีความยาวมากน้อยเพียงใด

3. แบบทดสอบโคลงแบบอีลิค (Cloze Elide Test) เป็นแบบทดสอบโคลง ที่มีลักษณะแตกต่างจากแบบทดสอบโคลงรูปแบบอื่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นแบบทดสอบโคลง ที่จะแทรกคำส่วนเกินเข้าไปในเนื้อเรื่องแทนที่จะเว้นคำออกจากเนื้อเรื่อง ผู้สอบจะต้องตอบให้ได้ว่าคำ

ที่เป็นส่วนเกินนั้นเป็นคำอะไรบ้าง อย่างไรก็ตามคำที่แทรกเข้าไประบบไม่ควรแทรกเป็นระบบ เพราะถ้าผู้สอบทราบจะทำให้ตอบได้ถูกโดยไม่ได้ใช้ความรู้

4. แบบทดสอบแบบซี (C - Test) เป็นแบบทดสอบรูปแบบใหม่ที่พัฒนามาจากแบบทดสอบโคลซโดยราทซ์และเคลน-บราเลย์ (Raatz and Klein-Braley. 1982 : 113 - 138 ; Klein-Braley and Raatz. 1984 : 134 - 146 ; Klein-Braley. 1985 : 76 - 104) ซึ่งเป็นชาวเยอรมัน แบบทดสอบซีนี้มีหลักการและทฤษฎีเดียวกับแบบทดสอบ โคลซ กล่าวคือ เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยถือว่าคำที่เว้นในเนื้อเรื่องเป็นความรู้ที่สุ่ม (Random) มาจากข้อความที่ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง (Authentic Text) ซึ่งเป็นการลดความซ้ำซ้อน (Reduced Redundancy) ทางภาษาแบบทดสอบแบบซี (C - Test) สร้างมาจากการเว้นครึ่ง คำหลังของทุกคำที่สอง โดยเริ่มจากประโยคที่สองของเนื้อเรื่องสั้น ประมาณ 4 - 6 เรื่อง ลักษณะการเว้นคำเช่นนี้บางครั้งเรียกว่า กฎแห่งสอง (The Rule of 2)

5. แบบทดสอบแบบเอ็มซี (MC - Test) เป็นแบบทดสอบที่ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบแบบซี โดยสมศักดิ์ บุญสาร ในปี ค.ศ. 1987 แบบทดสอบแบบเอ็มซีต่างจากแบบทดสอบแบบซีที่ตำแหน่งของการเว้นคำ โดยแบบทดสอบแบบเอ็มซีจะเว้นครึ่งคำแรกของทุกคำ ที่สอง ในขณะที่แบบทดสอบแบบซีจะเว้นครึ่งคำหลังของทุกคำที่สอง ซึ่งจากการศึกษาเปรียบเทียบ คุณภาพระหว่างแบบทดสอบแบบซีกับแบบทดสอบแบบเอ็มซีของ สมศักดิ์

บุญสาร กับกลุ่มตัวอย่างในประเทศแคนาดา พบว่า แบบทดสอบแบบเอ็มซีมีค่าอำนาจจำแนกค่าความเที่ยงตรง และ ค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าแบบทดสอบแบบซี (Boonsathorn. 1990 : 46 - 50)

จากการศึกษารูปแบบของแบบทดสอบโคลซจะเห็นได้ว่าแบบทดสอบโคลซมีทั้งหมดห้ารูปแบบด้วยกัน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบมาตรฐานเดิม

2.2 วิธีการสร้างและการนำแบบทดสอบโคลซไปใช้

วิธีการสร้างและการนำแบบทดสอบโคลซไปใช้มีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 การเลือกเนื้อเรื่องในการทดสอบ จากผลงานการวิจัยของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 364 - 365) พบว่า แบบทดสอบโคลซเหมาะกับเนื้อเรื่องประเภทไหน ก็ได้ ถ้าจะใช้ทดสอบกับเด็กระดับไหนก็สุ่มเนื้อเรื่องที่ใช้นั้นมา ความยาวควรจะประมาณ 250 - 375 คำ และการตัดคำประมาณ 50 คำ ควรมีผู้เข้าทดสอบ 25 คน ต่อเนื้อหา 1 เรื่อง การเลือกเนื้อเรื่องก็ดูให้เหมาะกับระดับผู้ทำข้อสอบ ลักษณะของเนื้อเรื่องต้องเป็นลักษณะที่มี ใจความสมบูรณ์ชัดเจนใน

ตัวเอง เนื้อเรื่องที่เลือกควรสอดคล้องกับสิ่งที่นักเรียนเรียนมาหรือ เป็นสิ่งที่กำลังต้องการจะทดสอบ มิฉะนั้นจะมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของ แบบทดสอบที่ใช้วัด ถ้าไม่มีจุดประสงค์ใดโดยเฉพาะเนื้อเรื่องที่เลือกควรมีเนื้อหากลาง ๆ ไม่นาน เนื้อหาที่เฉพาะเจาะจงเฉพาะด้าน ซึ่งจะทำให้ผู้ทำข้อสอบไม่ได้รับความยุติธรรม เพราะพื้นฐาน ความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนในสาขาวิชาต่าง ๆ ไม่เท่ากัน และควรหลีกเลี่ยงเนื้อเรื่อง ที่รบกวนต่อแรงจูงใจภายในหรืออารมณ์ของผู้ทำข้อสอบซึ่งจะบิดเบือนความสนใจของพวกเขาไปจาก สิ่งที่จะควรจะเป็นในเนื้อเรื่องซึ่งจะทำให้เขาเติมคำผิดได้ นอกจากนั้นควรหลีกเลี่ยงจากเรื่อง ที่จะทำให้ผู้ทำข้อสอบเกิดความคิด เห็นด้วย ชัดแจ้ง หรือ คัดค้านอย่างรุนแรง เช่น การทำแท้ง ศาสนา การเมือง เป็นต้น และหลีกเลี่ยงเนื้อหาที่เป็นที่รู้ ๆ กันอยู่แล้วไม่ต้องอ่านจนจบก็เติมคำได้ เป็นต้น ข้อจำกัดของการเลือกเนื้อเรื่อง คือ อาจไม่มี ความเป็นปรนัยเพราะขึ้นอยู่กับผู้ออกข้อสอบ

จากผลงานวิจัยของ อัลเดอร์สัน (Alderson. 1979 : 219 - 227, 1980 : 59 - 75) ตั้งข้อสังเกตว่า ความแตกต่างของเนื้อเรื่องที่ใช้อ่านเป็นตัวแปรสำคัญต่อ ประสิทธิภาพของแบบทดสอบโคลซที่มี การตัดคำโดยมีระยะความถี่ต่างกัน จากการทําวิจัยโดยใช้ เนื้อเรื่องที่มีระดับความยาก 3 ระดับ คือ ยาก ปานกลาง และง่าย แล้วตัดคำจากเนื้อเรื่องด้วยระยะความถี่ทุก ๆ คำที่ 6, 8, 10 และ 12 เขาพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระยะความถี่ในการ ตัดคำและประเภทของเนื้อเรื่อง กล่าวคือ แบบทดสอบโคลซที่ใช้เนื้อเรื่องต่างกัน แต่ตัดคำด้วย ระยะความถี่เดียวกัน เช่น ทุกคำที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ จะต่างกัน เขาสรุปว่า การใช้เนื้อเรื่องที่ต่างกัน ทำให้แบบทดสอบโคลซวัดคุณลักษณะของสิ่งที่ จะวัดต่างกัน ส่วน พอร์เตอร์ (Porter. 1978 : 333 - 341) ได้ทําวิจัยเพื่อจะดูว่า เนื้อเรื่องที่มีลีลาการเขียนต่างกัน จะมีผลหรือไม่ต่อการทำคะแนนจากแบบทดสอบโคลซที่มีการตัดคำ ในระยะที่เท่ากัน ผลปรากฏว่านักเรียนทำคะแนน จากการอ่านเนื้อเรื่องต่างประเภทกันจะได้คะแนน ต่างกัน

2.2.2 วิธีการตัดคำ (Deletion Method) ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 345 - 346) ได้แบ่งวิธีตัดคำของแบบทดสอบโคลซเป็น 3 ลักษณะ คือ

ก. การตัดคำแบบกำหนดสัดส่วนคงที่ (Fixed - Ratio Method) คือ การตัดคำออกจากเนื้อเรื่องทุก ๆ ระยะคำที่เท่ากัน เช่น ทุก ๆ คำที่ 5, 6, 7, 8 เป็นต้น อัลเดอร์สัน (Alderson. 1980 : 59) เรียกการตัดคำลักษณะนี้ว่า เป็นการตัดคำแบบสุ่ม เทียม (Pseudo Random Cloze Procedure) ในการตัดคำความยาวของเนื้อเรื่องก็เป็นเรื่อง สำคัญ เนื้อเรื่องควรมีความยาวประมาณ 250 คำขึ้นไป เมื่อต้องการตัดคำ 50 คำ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 365 366)

แนะนำให้เอาจำนวนคำของเนื้อเรื่องที่เว้นประโยคแรก และท้าย ท้ายด้วยจำนวนคำที่ต้องการตัด ก็จะตัดทุกคำที่ 5 ถ้าความยาว 350 คำ ก็จะตัดทำคำที่ 7 เป็นต้น

ฮีตัน (Heaton. 1975 : 122) บอกว่าแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำ แบบกำหนดสัดส่วนคงที่นิยมตัดทุกคำที่ 5, 6 และ 7 และนิยมตัด 40 - 50 คำ ยิ่งคำที่ตัดมาก เท่าไรค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบก็จะมากขึ้นเท่านั้น

ข. การตัดคำแบบสัดส่วนตามตัวแปร (Variable-Ratio Method on Rational Deletion) คือ การตัดคำตามความต้องการหรือจุดประสงค์ของผู้ออกข้อสอบ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เมื่อมีจุดประสงค์ที่จะวัดกฎเกณฑ์การใช้ภาษาจุดใดจุดหนึ่งโดยเฉพาะมักจะตัดคำประเภท Content Words ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ หรือ Function Words ได้แก่ คำบุพบท คำสันธาน คำนำหน้านาม (Articles) เป็นต้น บาร์คแมน (Bachman. 1982 : 61 - 67) ได้ชี้ให้เห็นว่าการตัดคำที่เป็น Content Words ดีกว่า Function Words เพราะในการตัดคำที่เป็น Content Words ผู้ทำข้อสอบจะให้ความสนใจในเรื่องความต่อเนื่องของประโยค (Cohesive) ซึ่งเป็นความสามารถในการอ่าน เข้าใจในระดับข้อความ ส่วนการตัดคำประเภท Function Words นั้น ผู้ทำข้อสอบจะให้ความสนใจด้านไวยากรณ์ในระดับประโยคแต่ละประโยคเท่านั้น อย่างไรก็ตามมีนักทดสอบ หลายคนคัดค้านว่าการตัดคำแบบสัดส่วนตามตัวแปรเป็นการฝ่าฝืนหลักการขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่ว่า การตัดคำลักษณะนี้ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้ออกข้อสอบ การเลือกคำที่จะตัดจึงมีลักษณะเป็นอัตนัย (subjective) (Harris. 1976 : 45 - 46)

จากงานวิจัยของบาร์คแมน (Bachman. 1985 : 535 - 551) พบว่า แบบทดสอบโคลซที่มีการตัดคำแบบกำหนดสัดส่วนคงที่และสัดส่วนตามตัวแปร เป็นแบบทดสอบ ที่มีความเชื่อมั่นพอ ๆ กัน มีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับคะแนนที่ได้จากการวัดโดยแบบทดสอบมาตรฐาน TOEFL เท่า ๆ กัน เท่ากับมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent or Criterion Validity) พอ ๆ กัน และมีอำนาจจำแนกใกล้เคียงกัน ต่างกันที่ระดับความยาก ซึ่งแบบทดสอบโคลซที่มีการตัดคำแบบกำหนดสัดส่วนคงที่มีข้อจำกัด คือ ขาดความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) เพราะจุดประสงค์ที่วัดจะไม่แน่นอนคำที่ตัดอาจไม่ตรงกับ จุดประสงค์ที่ต้องการวัดก็ได้

ค. วิธีการตัดคำแบบสุ่มทั้งหมด (Total Random) คือ วิธีการตัดคำ โดยให้หมายเลขต่อจำนวนคำทั้งหมด ที่เว้นประโยคแรกและประโยคสุดท้าย แล้วใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีจับฉลาก หรือใช้ตารางเลขสุ่มก็ได้ สุ่มคำ จนครบจำนวนคำที่ต้องการตัดจากงานวิจัยของ เฮลเฟลด์ท์ และเฮนท (Helfeldt and Henk. 1985 : 723)

พบว่า การตัดคำแบบสุ่มทั้งหมดนี้ ให้ค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าการตัดคำแบบกำหนด สัดส่วนคงที่ (.84 และ .75 ตามลำดับ) ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากคำทุกคำในเนื้อเรื่องมีโอกาส เท่า ๆ กัน และเป็นอิสระที่จะได้รับเลือกมาเป็นคำที่จะตัด เฮลเฟลด์ และเฮงค์ (Helfeldt and Henk. 1986 : 216 - 221) พบว่า ถ้ามีการให้ตัวชี้แนะไปด้วยเช่นให้ขีดเท่าจำนวน ตัวอักษรของคำที่ตัดไป หรือให้พยัญชนะต้นของคำที่ตัดไป ผลที่ได้จากการทดสอบจะดีกว่าการไม่ให้ ตัวชี้แนะมาก และทำให้แบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงสูง

จะเห็นได้ว่าการสร้างแบบทดสอบโคลซจะมีวิธีการตัดคำอยู่สามลักษณะ และในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบโคลซ โดยวิธีกำหนดสัดส่วนคงที่ ซึ่งจะตัดคำทุก ๆ คำที่ 7 ออกจากเนื้อเรื่อง

การดำเนินการสอบ ในการดำเนินการสอบโดยใช้แบบทดสอบโคลซ ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. คำสั่งต้องชัดเจน เข้าใจง่าย ควรระบุให้ผู้ทำข้อสอบรู้ว่าข้อสอบ ที่เขาจะทำเป็นเนื้อเรื่องที่มีการตัดคำโดยใช้ช่องว่างแทนไว้ให้อ่านเนื้อเรื่องตลอดก่อนและพยายามทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน และพยายามเติมคำให้ครบทุกช่องเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเติมคำเพียงคำเดียวในช่องว่างแต่ละช่อง ด้วยย่อ ชื่อเฉพาะ ตัวเลข ให้นับเป็น 1 คำ ถ้าไม่แน่ใจจะเติมคำอะไรลงไป ให้เดาและอาจจะระบุว่าไม่มีการหักคะแนนจากการเดา นอกจากนี้ ให้ยกตัวอย่างให้ผู้ทำข้อสอบดูอย่างชัดเจน

2. เวลาที่ใช้ในการสอบ แม้แต่นักเรียนที่อ่อนก็ควรใช้เวลาไม่เกิน 50 นาที สำหรับแบบทดสอบโคลซ 50 ข้อ ถ้าข้อสอบง่าย คนที่ทำได้เร็วที่สุดอาจทำได้ภายในเวลา 10 นาทีต่อ 50 ข้อ ในกรณีที่ระบุเวลาในการทำข้อสอบ เราจะรู้ได้ด้วยว่าผู้ทำข้อสอบคนไหนเป็น ผู้ที่เรียนช้า

การให้คะแนน ในการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบโคลซมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. การให้คะแนนแก่คำตอบที่ตรงกับคำที่ตัดไปจากเนื้อเรื่อง (The Exact Word Method) ซึ่ง ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 368) บอกว่าเป็นวิธีที่ ง่ายที่สุดที่จะให้คะแนนแต่เหมาะที่จะใช้กับเจ้าของภาษามากกว่า คนที่เติมคำโดยใช้คำตอบที่ตรงกับคำที่ตัดไปเท่ากับว่าเขาสื่อสารได้ถูกต้องและเข้าใจกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

2. การให้คะแนนตามความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง (Acceptable Response) คือ การให้คะแนนแก่คำที่ใกล้เคียง หรือคำที่ไปด้วยกันได้กับเนื้อเรื่อง ซึ่งต้องเป็นคำที่เหมาะสม

และไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป หรือเป็นคำเหมือน (Synonym) ของคำที่ตัดไป การพิจารณาที่จะให้คะแนนค่อนข้างเป็นอัตนัย ดังนั้น ผู้ตรวจควรมีการตกลงกันว่าจะให้คะแนนกับคำประเภทใดบ้าง เพื่อจะได้ให้คะแนนเหมือน ๆ กัน และจะทำให้เป็นปรนัยขึ้น ออลเลอร์ เสนอแนะแนวทางในการตัดสินใจไว้ 3 ข้อ คือ

2.1 ดูว่าคำที่ตัดไปหรือไม่ ถ้าใช่ก็ให้คะแนน

2.2 ถ้าไม่ใช่คำที่ตัดไป ดูว่าเป็นคำที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ข้างเคียง

หรือไม่ ถ้าเหมาะสมก็ให้คะแนน

2.3 ดูว่าคำนั้นทำให้ใจความของเรื่องผิดไปหรือไม่ ถ้าไม่ผิด เดิมไปแล้ว ยังทำให้เรื่องคงความหมายเหมือนเดิมก็ให้คะแนน

ถ้าไม่เข้าหลักเกณฑ์ทั้ง 3 ข้อ ก็เท่ากับเป็นคำตอบที่ผิด ออลเลอร์ ได้ทำการวิจัยและพบว่า การให้คะแนนทั้งแก่คำตอบที่ตรงกับคำที่ตัดไป และคำที่เหมาะสมกับ เนื้อเรื่องมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ซึ่งหมายความว่า จะให้คะแนนด้วยวิธีไหนก็ได้ผลใกล้เคียงกัน

3. การให้น้ำหนักกับคำตอบที่เหมาะสม (Weight Degrees of Appropriateness) ออลเลอร์ แนะนำระบบการให้น้ำหนักของคำตอบ 2 ระบบ คือ

ระบบที่ 1. พิจารณาจากการวิเคราะห์ทางด้านการใช้ภาษา

ระบบที่ 2 พิจารณาจากการใช้คำในการเติมช่องว่างของเจ้าของภาษา

ระบบที่ 1 พิจารณาจากการวิเคราะห์ทางด้านการใช้ภาษา แบ่งการ

พิจารณาดังนี้

ก. คำตอบที่ดีที่สุด คือ คำตอบที่ตรงกับคำศัพท์ที่ตัดไป

ข. อันดับรองลงมา ได้แก่ คำเหมือน (Synonym) ของคำที่ตัดไป

ค. ต่อมา เป็นคำที่ไม่ทำให้ความหมายของเรื่องเปลี่ยน แต่ใช้ รูปแบบผิด

ง. คำที่ถูกตามหลักไวยากรณ์ แต่ความหมายไม่เข้ากับเนื้อเรื่อง

จ. คำที่ไม่ถูกไวยากรณ์แล้วยังทำให้ความหมายของเรื่องผิดไป

เมื่อนำน้ำหนักความสำคัญของคำตอบตามลำดับ ก. ถึง จ. แล้ว การให้คะแนนก็จะลดหลั่นกันลงมา เช่น ข้อ ก. 4 คะแนน ข้อ ข. 3 คะแนน ข้อ ค. 2 คะแนน ข้อ ง. 1 คะแนน และข้อ จ. 0 คะแนน หรืออาจให้ ข้อ ก. และข้อ ข. 3 คะแนน ข้อ ค. 2 คะแนน ข้อ ง. 1 คะแนน และข้อ จ. 0 คะแนน หรืออาจให้ข้อ ก. และข้อ ข. 2 คะแนน ข้อ ค. และข้อ ง. 1 คะแนน และข้อ จ. 0 คะแนน

ระบบที่ 2 พิจารณาจากการใช้คำในการเติมช่องว่างของเจ้าของภาษา เป็นการให้คะแนนตามน้ำหนักการใช้ของเจ้าของภาษาซึ่งวิธีการเช่นนี้ เรียกว่าโคลเซนโทรปี (Clozentropy) โดยเอาแบบทดสอบโคลซชุดเดียวกันให้เจ้าของภาษากลุ่มใด กลุ่มหนึ่งทำแล้วเอา คะแนนมาคำนวณความถี่ของคำตอบที่มีความถี่มากกว่าก็ควรจะให้ระดับคะแนน ที่มีน้ำหนัก มากกว่าคำตอบที่มีความถี่ในการตอบน้อย

จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปวิธีการให้คะแนนแบบทดสอบโคลซ ได้ว่า

1. ให้คะแนนแก่คำตอบที่ตรงกับคำเดิมที่ตัดออกไปจากเนื้อเรื่อง
2. ให้คะแนนแก่คำตอบที่มีความหมายใกล้เคียง หรือคำเหมือนกับคำ ที่ตัดออกไปจากเนื้อเรื่อง

3. ให้คะแนนแก่คำที่เติมไปแล้วยังทำให้ความหมายของเรื่องเหมือนเดิม

ตามความคิดเห็นของนักการศึกษาที่กล่าวมา ในการใช้แบบทดสอบโคลซ และวิธีการต่าง ๆ ในการสร้างและดำเนินการสอบ มีข้อดี และข้อจำกัด อยู่หลายประการพอสรุปได้ดังนี้

ข้อดี ของการใช้แบบทดสอบโคลซ

1. เป็นแบบทดสอบที่ง่ายต่อการสร้างและสะดวกในการดำเนินการสอบ ซึ่งจะช่วยให้งานการออกข้อสอบของครูที่ต้องออกข้อสอบเองง่ายขึ้น

2. ในการทำแบบทดสอบโคลซ นักเรียนจะตอบสนองโดยตรงกับ เนื้อเรื่องที่อ่าน โดยไม่ต้องตอบคำถามจากผู้ออกข้อสอบ เป็นการขจัดปัญหาเรื่องคำถาม ซึ่งอาจ เป็นตัวแปรแทรกซ้อนที่สำคัญในการประเมินผลได้

3. ในการทำแบบทดสอบโคลซ นักเรียนต้องอ่านเรื่องให้ตลอดก่อนที่จะ ตัดสินใจเติมคำ เนื่องจากในตอนท้าย ๆ ของเนื้อเรื่องอาจจะได้ตัวชี้แนะ เพิ่มเติมช่องว่าง ในตอนแรก ๆ ก็ได้เท่ากับเป็นการช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนที่ไม่อ่านเนื้อเรื่องก่อนตอบคำถามได้

4. แบบทดสอบโคลซ เป็นเครื่องมือทดสอบที่ดีมาก ในเรื่องของ กระบวนการย้อนกลับ (Reprocessing) ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนอ่านได้ดีขึ้น โดยกลับไปอ่านเนื้อเรื่องที่เขาได้อ่านเรียบร้อยแล้ว และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านอีกครั้ง

5. แบบทดสอบโคลซช่วยในการพัฒนาเทคนิคการอ่าน ในด้านการเดาเนื้อเรื่องหรือความหมาย คำศัพท์ จากเนื้อเรื่องที่ให้มาเรียนรู้ที่จะใช้ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์เพื่อ เลือกคำมาเติมให้เหมาะสมกว่าคำที่เติมไว้ครั้งแรก

6. แบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบแบบทักษะสัมพันธ์ (Integrative Skills) จึงเหมาะที่จะนำมาวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนซึ่งมีลักษณะเป็นทักษะสัมพันธ์เช่นกัน

ข้อจำกัด ของแบบทดสอบโคลซ คือ การให้คะแนนถ้าเป็นการให้คะแนนแก่คำที่ตรงกับคำที่ตัดไปจากเนื้อเรื่องก็เป็นการง่ายต่อการให้คะแนน แต่เป็นการยากมากสำหรับผู้ทำข้อสอบที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาที่จะเติมคำได้ตรงกับคำที่ตัดไป ควรมีการตกลงกันว่ามีคำใดบ้างที่จะเป็นที่ยอมรับว่าถูกต้อง เพื่อการตรวจให้คะแนนเป็นปรนัยขึ้น

2. ความเกี่ยวข้องระหว่างทักษะการเขียนกับแบบทดสอบโคลซ

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ และยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบได้ด้วย ดังนั้นผู้เขียนที่ดีจะต้องมีความสามารถในการนำประโยคมาเรียงต่อกันเป็นข้อความให้มีความหมายต่อเนื่องกันได้อย่างสอดคล้องจึงจะเรียกได้ว่ามีทักษะทางการเขียนทำนองเดียวกันกับแบบทดสอบโคลซที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง โดยการละหรือเว้นคำไว้ เมื่อผู้อ่านเข้าใจก็จะสามารถ คิด ทาย หรือหาคำมาเติมลงในช่อง ซึ่งก็เหมือนกับทักษะทางการเขียนในเรื่องการเติมประโยคให้สมบูรณ์ สามารถต่อเนื่องข้อความให้เป็นประโยคที่มีความหมายเช่นกัน ได้มีนักการศึกษาให้ความสนใจในการศึกษาความเกี่ยวข้องกันระหว่างทักษะทางการเขียนกับแบบทดสอบโคลซทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยดังนี้

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างการเขียนกับแบบทดสอบโคลซ

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนที่ใช้โดยวิธีโคลซมีผู้สนใจทำกันน้อยมาก อาจเป็นเพราะแบบทดสอบโคลซไม่ได้วัดการเขียนโดยตรงแต่ก็มีผู้สนใจที่จะศึกษาอยู่บ้างทั้งต่างประเทศและในประเทศไทย งานวิจัยที่ทำในต่างประเทศมีดังนี้

ออลเลอร์ (Oller, 1963 : 354 - 356) ได้ศึกษาการใช้การเขียน ตามคำบอกในการสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพบว่า การเขียนตามคำบอกมีสหสัมพันธ์กับ การสอบแบบโคลซมากที่สุด และเมื่อแบบทดสอบโคลซมีความยากมากขึ้นจะมีสหสัมพันธ์กับการเขียน

ตามคำบอกมากขึ้นด้วย และที่น่าสังเกตคือ แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบโคลซ มีลักษณะเป็นทักษะรวม (Integrated Skills) เหมือนกัน

เออร์วิน เอไท และโอลเลอร์ (Irvine, Atai and Oller. 1974 : 245 - 252) ศึกษาความสัมพันธ์ของแบบทดสอบโคลซและการเขียนตามคำบอกกับแบบทดสอบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบอื่น ๆ ของนักเรียนอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า

1. Acceptable - Cloze มีสหสัมพันธ์สูงกับคะแนนรวมการเขียนตามคำบอก ($r = .75$) มากกว่าการใช้ Exact - Cloze ($r = .69$)

2. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซกับ Combined Dictation ดีกว่า แบบทดสอบภาษาอังกฤษอื่น ๆ ในเรื่องต่าง ๆ ยกเว้นเรื่อง Listening Comprehension ($r = .76$)

สตัมพ์ (Stump. 1978 : 36 - 64) ศึกษาการใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซกับการเขียนตามคำบอกเป็นตัวทำนายคะแนนความสามารถทางสมองและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ 4 จำนวน 109 คน และระดับ 7 จำนวน 95 คน พบว่า แบบฝึกหัดแบบโคลซและการเขียนตามคำบอกมีความสัมพันธ์ต่อกันสูง และยังสัมพันธ์กับแบบทดสอบการใช้ภาษาอีกด้วย นอกจากนี้แบบฝึกหัดแบบโคลซและการเขียนตามคำบอกเป็นตัวทำนายความสามารถทางสมองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือความสามารถโดยส่วนรวมทางภาษาได้อย่างดีอีกด้วย

งานวิจัยภายในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำแบบทดสอบโคลซมาใช้ในการเขียนในประเทศไทยนั้น มีอยู่น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะทางการเขียนเป็นทักษะที่ยาก ซับซ้อน การตรวจให้คะแนน ก็ยาก แต่ก็มีผู้ที่สนใจที่นำแบบทดสอบโคลซมาใช้ในการเขียนอยู่บ้าง ดังผลงานการวิจัยดังนี้

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2533 : 102) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนวิธีโคลซมีความเข้าใจในการอ่านและมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรทิพย์ ตั้งไชยวงศ์ (2527 : 164) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียน โดยเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดทำแบบเรียน จำนวน 114 คน ใน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 โดยใช้เวลาดทดลองทั้งสิ้น 12 คาบ ผลการ วิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดโคลงมีความสามารถ ทาง การเขียน ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอกและนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดย การทำ แบบฝึกหัดทำยบทเรียน มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ

มลิวัลย์ ค่ายสงคราม (2534) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจ ในการอ่าน ระหว่างการทำแบบฝึกหัดภาคปฏิบัติการอ่านอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการ โคลง พบว่า นักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่านแบบโคลงมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นมากกว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกปฏิบัติ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สายสมร จินันทุยา (2525 : 136) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษา อังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลงกับการใช้ แบบฝึกหัด แบบปกติที่อยู่ท้ายบทเรียนพบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนการอ่าน โดยใช้ แบบฝึกหัดทั้ง 2 แบบ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

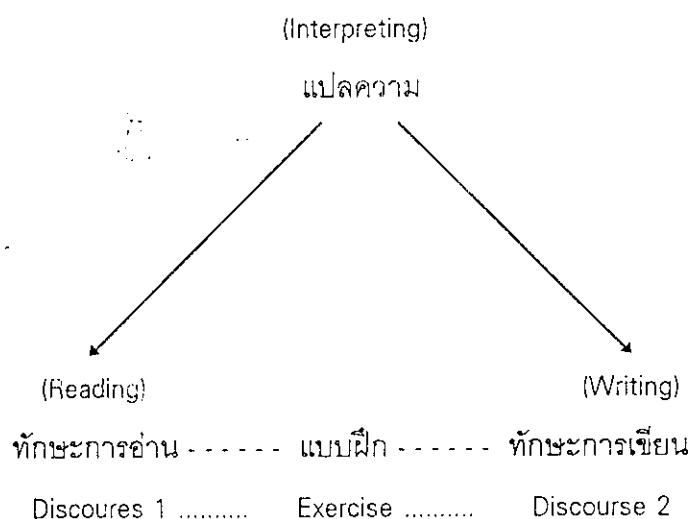
จริยา จรรย์านุกูล (2523 : 48 : 49) ได้ทำวิจัยเพื่อประเมินความ สามารถในการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครศรีธรรมราช จากแบบทดสอบ โคลงเรื่อง ความเข้าใจด้านวจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ พร้อมทั้งหาความสัมพันธ์ ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบโคลง โดยสร้างแบบทดสอบโคลงจากเรื่องสั้นและบทความอย่างละ 2 ฉบับ โดยตัดทุกคำที่ 5 นำไป ทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้เกณฑ์ของบอร์มูร์เลือกแบบทดสอบที่เข้าเกณฑ์จากเรื่องสั้น และ บทความอย่างละ 1 ฉบับ นำไปทดสอบกับนักเรียนจำนวน 120 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนมี ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยทางด้านวจีวิภาค และวากยสัมพันธ์ ในระดับกลาง และ คะแนน ที่ได้จากแบบทดสอบโคลงมีความสัมพันธ์กันสูงกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่าง การอ่านและการเขียน

ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาที่ได้นั้นครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียน การ สอนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาเข้ามามีส่วนร่วมการร่วมกัน ทั้ง

4 ทักษะ คือ ฟัง พูด และอ่าน เขียน ในการเรียนแต่ละครั้ง อันจะเป็นการเสริมให้นักเรียน เป็นผู้มีความรอบรู้ทางภาษามากยิ่งขึ้น ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนก็เช่นเดียวกัน นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาพบว่า ทักษะทั้งสองจะเป็นทักษะทางภาษาที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก นักเรียนจะสามารถอ่านสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ถ้านักเรียนมีความสามารถในทักษะ การเขียนดี และหากนักเรียนมีความสามารถในทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย มีนักการศึกษาหลายคนสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียน เช่น

วิดโดลสัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้น ควรมีทักษะอื่นรวมเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมเอาทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านเท่ากับว่า นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกัน ผู้เรียนก็จะได้รับการฝึก การเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงการพัฒนาาร่วมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนมีผู้สนใจศึกษามากมาย ส่วนในประเทศไทยมีดังนี้

ราตรี นกุลกิจ (2531 : 61 - 63) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าในความสามารถ ในการอ่านกับความสามารถในการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงนั้นจะมีความสามารถในการเขียนสูงด้วย และ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความสามารถในการเขียนแตกต่างกัน

สุรศักดิ์ กาญจนการุณ (2531 : 85 - 93) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบ ความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา นอกจากนี้ สุธามาต สังข์ลาโพธิ์ (2531 : 108 - 114) มัลลิกา ภักดีณรงค์ (2531 : 104 - 110) จรัสศรี กิจบุญญติอนันต์ (2532 : 95 - 100) และ นฤมล กังวาลไกล (2534 : 95 - 98) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติ ต่อการเรียนรู้ภาษาไทย และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 2 และ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาไทย และความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แต่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการเขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยต่างประเทศ

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนมีผู้ให้ความสนใจศึกษามากมาย ส่วนที่ศึกษาของต่างประเทศมีดังนี้

ออสติน (Austin, 1984 : 771-A) ได้วิจัยผลของการอ่านอย่างวิเคราะห์ ต่อทักษะการเขียนเรียงความในระดับวิทยาลัย โดยแบ่งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 25 คน เป็นนักศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองใช้การฝึกเขียนโดยคำนึงถึงการนำรูปธรรมตัวอย่าง การเขียนที่ดี จากเรื่องที่อ่าน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการอ่านอย่างวิเคราะห์ประกอบการฝึกเขียน ใช้ผลการสอนทั้งก่อนและหลังเรียน โดยใช้ผลการเขียนในสัปดาห์แรก และสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง ผลการวิจัยกลุ่มทดลองมีคะแนนจากการสอบก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มควบคุมคะแนนที่ได้มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัย แสดงว่า การใช้บทความหรือเนื้อหาการอ่านอย่างมีการวิเคราะห์เรื่องถ้อยคำ
สำนวน ภาษา ศิลปะ การเขียน ที่ดีเหล่านี้จะมีผลต่อการเรียนวิชาการเขียนได้อย่างดี

ฮูเลทท์ (Hulett. 1986 : 847-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการ
เขียนของนักเรียนเกรด 3 โดยผู้วิจัยได้นำครุมาฝึกหัด จำนวน 3 คน ในการสอนเขียน 3 รูปแบบ
คือ แบบแรกเป็นปฏิริยาตอบสนองเกี่ยวกับเนื้อหาวรรณคดีครูอ่านให้ฟังแล้วจึงเขียน แบบที่สอง
ให้เขียนรายงานภายหลังจากการอ่านหนังสือสังคมศึกษา แบบที่สามเขียนด้วยเรื่อง (Topic) ที่
นักเรียนเลือกเอง ใช้เวลาในการศึกษา 2 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มี ความสามารถในการ
การอ่านดีจะสามารถเขียนได้ดี เด็กที่มีความเชี่ยวชาญในการอ่านเด็กจะสามารถเขียนได้มากถ้า
ได้เลือกเรื่องเอง

ในปี 1975 อีแวนนิโก (Evaneckho. 1974 : 326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่าง
ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ของ
โรงเรียนแห่งหนึ่งพบว่าในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันสูง

ปี 1976 โทมัส (Thomas. 1976 : 6320-A) ได้ศึกษาถึงขอบเขต ความสัมพันธ์ระหว่าง
สัมฤทธิ์ผลของการอ่านและการเขียน ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาเพ่งเล็งถึง ความสัมพันธ์
ระหว่างการอ่านและการเขียน การศึกษานี้ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย เซาท์แคโรไล
นา จำนวน 505 คน พบว่า ความรู้เดิมในการเขียนนี้ จะทำให้เด็กมีความเข้าใจ ในการอ่านมาก
ขึ้น และมีความคงทนในการจำที่ดีด้วย ซึ่งผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสามารถทาง
การเขียนจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ ระหว่างการอ่าน
และการเขียนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิม ของผู้เรียนจะส่ง
ผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ไม่มี
ความรู้เดิมที่เกี่ยวกับการเขียนมาก่อนจำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็น นักเรียนที่มีความ
สามารถในการเขียนมาก่อนจำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าความรู้เดิม ในการเขียนนั้น
จะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นและมีความคงทนในการจำที่ดีด้วย ซึ่งแสดงว่าความ
สามารถในการเขียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

บรูคส์ (Brooks. 1975 : 7163-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความซับซ้อน ในด้าน
โครงสร้างของประโยคกับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 4 เกรด 6 พบว่า ความ
สามารถในการเขียนโดยใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน

และถ้าครูสอนโดยเน้นให้นักเรียนได้เข้าใจโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนจะช่วยในเรื่องความเข้าใจในการอ่านมาก

ผลการศึกษาดังกล่าว นี้จึงพอสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีจะมีความสามารถในการเขียนดีด้วย จะเห็นว่าการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบโคลซ มีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย และส่วนมากจะนำมาใช้ในการวัดความเข้าใจในการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นในต่างประเทศหรือในประเทศไทย ส่วนการนำแบบทดสอบโคลซมาใช้วัดความสามารถทางการเขียนยังทำกันน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยโดยนำแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยมาหาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบโคลซ เพื่อจะดูว่าแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย ทักษะใดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถทางทักษะการใช้ภาษา ทักษะกลไกทางภาษา ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ ทักษะการใช้สำนวนภาษา ทักษะการตัดสินใจ กับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซมีความสัมพันธ์กันทางบวก

2. ความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลำปาง จำนวน 474 โรงเรียนมีห้องเรียน 504 ห้อง จำนวนนักเรียน 8,720 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลำปาง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้ห้องเรียน 25 ห้อง มีจำนวนนักเรียน 435 คน ด้วยความเชื่อมั่น 95% เทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้วต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 383 คน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 260 ;อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967 : 886) ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งโรงเรียนออกเป็นชั้นโดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) ได้ โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ 35 โรงเรียน จำนวน 65 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,930 คน ขนาดกลาง 221 โรงเรียน จำนวน 221 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 4,555 คน ขนาดเล็ก 218 โรงเรียน จำนวน 218 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 2,235 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนแต่ละขนาด โดยใช้สัดส่วนร้อยละ 5 ของจำนวนห้องเรียนในแต่ละขนาดโรงเรียน ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 104 คน ขนาดกลาง 11 โรงเรียน 11 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 216 คน ขนาดเล็ก 11 โรงเรียน 11 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 115 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาด/โรงเรียน	จำนวนนักเรียน(ห้อง)	ขนาด/โรงเรียน	จำนวนนักเรียน(ห้อง)
ขนาดใหญ่		ขนาดเล็ก	
บ้านฟอน	66 (2)	บ้านอุทุมพร	7 (1)
บ้านหลุก	38 (1)	บ้านบ่อแฮ้ว	9 (1)
		บ้านแม่ปุง	9 (1)
ขนาดกลาง		บ้านหนองกระทิง	10 (1)
จอมปิง	8 (1)	บ้านศาลาดอน	4 (1)
บ้านหนอง	24 (1)	บ้านแม่ทวน	13 (1)
บ้านปางยางคก	12 (1)	วัดสบตุ๋ย	3 (1)
บ้านต้นยาง	17 (1)	บ้านทุ่งจี	11 (1)
(มีรูปภาพ 14)		บ้านท่าผา	21 (1)
บ้านหลวง	16 (1)	บ้านม่อนเขาแก้ว	14 (1)
บ้านกิ้ว	22 (1)	บ้านอ้อ	14 (1)
บ้านลำปางกลาง	25 (1)		
บ้านแม่หลง-สบจาง	21 (1)		
บ้านแหม	30 (1)		
อนุบาลเมืองปาน	28 (1)		
บ้านแม่กิด	13 (1)		
		รวมทั้งหมด	435 (25)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย ผู้วิจัยสร้างขึ้นตาม Heaton (1988) และตามจุดมุ่งหมายของการเรียนทักษะทางการเขียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 6 พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ ชนิด 5 ตัวเลือก และแบบเขียนความเรียงมีทั้งหมด 5 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบทักษะกลไกทางภาษา จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ จำนวน 1 เรื่องเป็นแบบกำหนดภาพให้แล้วเขียนความเรียง

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบทักษะการใช้สำนวนภาษา จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบทักษะการตัดสินใจ จำนวน 20 ข้อ

2. แบบทดสอบโคลส ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีการตัดคำแบบสัดส่วนคงที่ โดยตัดคำทุก ๆ คำที่ 7 จากเนื้อเรื่องจำนวน 2 เรื่อง ๆ ละ 10 คำ

วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบเพื่อใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางทักษะทางการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการวิจัย

1.2 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการศึกษาดังนี้

1.2.1 ศึกษาทักษะการเขียนภาษา ตลอดจนถึงศึกษาตัวอย่างการสร้างแบบทดสอบ วัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย

1.2.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู และแบบเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 สร้างนิยามปฏิบัติการของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

1.4 สร้างข้อสอบตามนิยามทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับ ซึ่งสร้างโดยศึกษาจากเอกสารเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพรัตกุล (2520) และได้ नियามดังนี้

แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษา หมายถึง แบบทดสอบที่สามารถวัดการใช้คำ การเรียงข้อความในประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

แบบทดสอบวัดทักษะทางกลไกทางภาษา หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ การันต์ ตลอดจนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง

แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ หมายถึง แบบทดสอบที่สามารถวัดความสามารถในการเขียนตามความคิดเห็นของตนเองที่ได้จากภาพที่กำหนดให้

แบบทดสอบวัดทักษะการใช้สำนวนภาษา หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความสามารถในการใช้ถ้อยคำสำนวนได้ถูกต้องเหมาะสม

แบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจ หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความสามารถในการลงสรุปใจความได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของสถานการณ์ที่กำหนดให้และความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวที่กำหนดให้

แบบทดสอบฉบับที่ 1,2,4,5 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก มีจำนวน ฉบับละ 40 ข้อ คือ ส่วนฉบับที่ 3 เป็นแบบความเรียง จำนวน 1 ข้อ

1.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้ง 5 ฉบับ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบทดสอบ คือรองศาสตราจารย์วิญญา วิชาลาภรณ์ รองศาสตราจารย์บุษกร เพชรวิวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เชาวณา ชวลิตธำรง ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล อาจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช และด้านเนื้อหา คือผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล อาจารย์วราภรณ์ บัวโพน อาจารย์นิภา มั่นสุวรรณ อาจารย์ฉวีวรรณ สายเทพ อาจารย์กรรณิการ์ บัญญา มา อาจารย์บานชื่น ไชยองค์การ ตรวจสอบตามนิยามเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง .60 ถึง 1.00 ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้ง 40 ข้อ ยกเว้นแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกภาพที่จะนำมาทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนจาก 5 ภาพ ให้เหลือ 2 ภาพ

1.6 นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแก้ไขภาษาแล้วมาจัดพิมพ์

1.7 นำแบบทดสอบไปทดลองสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ โรงเรียนวัดพระเจ้านั่งแท่น โรงเรียนบ้านวังพร้าว โรงเรียนบ้านโกลหวัชัง โรงเรียนบ้านลาด-ฝั่งนาเกลือ โรงเรียนบ้านนาตม โรงเรียนบ้านฮ้องห้า โรงเรียนบ้านแม่วะ โรงเรียนบ้านปงแสนทอง โรงเรียนบ้านป่าเหียง โรงเรียนวัดสองแควเหนือ จำนวน 200 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยนักเรียนทุกคนสอบทั้ง 5 ฉบับ

1.8 นำผลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 มาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหา ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก โดยแยกตามลักษณะการวิเคราะห์ดังนี้

1.8.1 แบบทดสอบแบบเลือกตอบวิเคราะห์คุณภาพด้านค่าความยาก และ ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ และใช้ค่าจากตาราง จุง เตห์ ฟาน (Chung Teh Fan) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้ คือ แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษา 40 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .05 ถึง .90 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -.14 ถึง .76 แบบทดสอบวัดทักษะทางกลไก 40 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .05 ถึง .89 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -.44 ถึง .75 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้สำนวนภาษา 40 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .05 ถึง .92 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -.39 ถึง .68 แบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจ 40 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .05 ถึง .78 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -.39 ถึง .66 หลังจากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่ได้ตามเกณฑ์คือมีค่าความยากตั้งแต่ .20 ถึง .80 และ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ฉบับละ 20 ข้อ ซึ่งได้ผลการคัดเลือกได้ตามเกณฑ์ดังนี้คือ แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษามีข้อสอบที่มีคุณภาพที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ 20 ข้อและมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .33 ถึง .77 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .29 ถึง .76 แบบทดสอบวัดทักษะทางกลไก มีข้อสอบที่มีคุณภาพใช้ได้ตามเกณฑ์ 20 ข้อและมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .27 ถึง .77 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .27 ถึง .77 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้สำนวนภาษามีข้อสอบที่มีคุณภาพใช้ได้ตามเกณฑ์ 20 ข้อและมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .37 ถึง .76 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .22 ถึง .68 แบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจ มีข้อสอบที่มีคุณภาพใช้ได้ตามเกณฑ์ 22 ข้อ ตัดทิ้ง 2 ข้อ เหลือ 20 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .27 ถึง .78 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .23 ถึง .66 (รายละเอียดดังตารางในภาคผนวก)

1.8.2 แบบทดสอบความเรียงสร้างจากสถานการณ์ที่เป็นภาพจำนวน 2 ข้อ วิเคราะห์คุณภาพด้านค่าความยากและ ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของนักเรียนเข้าสอบทั้งหมด โดยคำนวณจากสูตร Whitney (อังคณา สายยศ.

2536 ; อ้างอิงมาจาก Whitney and Sabers. 1970)ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์คือแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้เรื่องที่ 1 มีค่าความยากเท่ากับ .42 มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .55 เรื่องที่ 2 มีค่าความยากเท่ากับ .46 มีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ .62 คัดเลือกเอาเรื่องที่ 1 ไปใช้ในการวิจัยต่อไป

1.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกตามเกณฑ์ในข้อ 1.8 ไปจัดพิมพ์ แล้วนำไปทดลองสอบ ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือโรงเรียนบ้านนาครด โรงเรียนบ้านป่าจำ โรงเรียนชุมชนบ้านทราย โรงเรียนป่าตันกุ่มเมือง โรงเรียนอนุบาลแม่ทะ โรงเรียนวอแก้วทรายคำ โรงเรียนบ้านบอม โรงเรียนบ้านนาแก้ว (กัว)โรงเรียนบ้านต้นตอง โรงเรียนท่าซัว โรงเรียนบ้านปง จำนวน 200 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดย นักเรียนทุกคนสอบทั้ง 5 ฉบับ

1.10 นำผลที่ได้จากการทดลองครั้งที่ 2 มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ คือ ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (KR-20) สำหรับแบบทดสอบฉบับที่ 1 2 4 5 ซึ่งแต่ละฉบับมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้คือ แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.8985 แบบทดสอบวัดทักษะทางกลไกมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8991 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้สำนวนภาษามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7855 แบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8508 ส่วนฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ซึ่งเป็นความเรียงหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์การสรุปอ้างอิง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7278 และหาค่าความเชื่อมั่นของกรรมการผู้ตรวจแบบทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7926

1.11 จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบโคลซ การดำเนินการสร้างแบบทดสอบโคลซของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

เพื่อสร้างแบบทดสอบโคลซแบบที่มีการตัดคำแบบสัดส่วนคงที่ คือ ตัดคำทุก ๆ คำที่ 7 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการวิจัย

2.2 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการศึกษาดังนี้

2.2.1 ศึกษาทฤษฎี เกี่ยวกับแบบทดสอบโคลซ

2.2.2 ศึกษาตัวอย่าง การสร้างแบบทดสอบโคลซแบบต่าง ๆ จากเอกสาร และงานวิจัยของ กฤษ ละมูลมอญ (2535 :73-85) กฤติกา เดชศรี (2536 : 99-116) สูดใจ กองมะลี (2538 : 208-214)

2.3 เลือกบทความให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำบทความ จำนวน 10 เรื่อง ไปให้ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ อาจารย์ วราภรณ์ บัวโพน อาจารย์กรรณิการ์ ปัญญา มา อาจารย์ฉวีวรรณ สายเทพ อาจารย์นิภา มั่นสุวรรณ อาจารย์บานชื่น ไชยองค์การ พิจารณาจากการใช้ภาษา และ การใช้คำให้เหมาะสมกับภาษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการพิจารณาปรากฏว่าจากเรื่อง 10 เรื่องใช้ได้ 5 เรื่อง

2.4 สร้างแบบทดสอบโคลง โดยตัดคำทุก ๆ คำที่ 7 ออกจากเนื้อเรื่องซึ่งมีทั้งหมด 5 เรื่อง โดยเว้นไม่ตัดคำในประโยคแรก และประโยคท้ายของแต่ละเรื่องไว้ คำที่ตัดออก 1 คำ แทนข้อสอบ 1 ข้อ โดยตัดคำเรื่องละ 10 คำ รวมทั้งหมด 50 ข้อ

2.5 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการเว้นคำของแบบทดสอบโคลงตามที่นิยามไว้คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชาวนา ชวลิตธำรง ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษกร เพชรวิวรรณ รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ อาจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช ปรากฏว่าใช้ได้ทั้ง 5 เรื่อง

2.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเดียวกันกับที่ทำแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยครั้งที่ 1 จำนวน 200 คน โดยนักเรียนทุกคนต้องทำทั้ง 5 เรื่อง

2.8 นำผลที่ได้จากข้อ 2.7 มาวิเคราะห์หาคุณภาพด้านความยากและ ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรวมทั้งสถานการณ์โดยใช้สูตรของ Whitney(อังคณา สายยศ. 2536:15 อ้างอิงจาก Whitney and Sabers.n.d.) ซึ่งได้ผลดังนี้

เรื่องที่ 1 วันนี้คุณตื่นนอนแล้วหรือยัง มี 10 ข้อ มีค่าความยากรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .50 ค่าอำนาจจำแนกรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .33

เรื่องที่ 2 ผักขม มี 10 ข้อ มีค่าความยากรวมทั้งสถานการณ์ เท่ากับ .47 ค่าอำนาจจำแนกรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .40

เรื่องที่ 3 ด่ำลิ่ง มี 10 ข้อ มีค่าความยากรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .48 ค่าอำนาจจำแนกรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .43

เรื่องที่ 4 การอนุรักษ์ดิน มี 10 ข้อ มีค่าความยากรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .58 ค่าอำนาจจำแนกรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .44

เรื่องที่ 5 ม้าน้ำ มี 10 ข้อ มีค่าความยากรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .42 ค่าอำนาจจำแนกรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .46

สำหรับการคัดเลือกเรื่องที่เหมาะสมจะคัดจากเรื่องที่มีค่าความยากรวมทั้ง สถานการณ์ ตั้งแต่ .20 ถึง.80 และค่าอำนาจจำแนกรวมทั้งสถานการณ์ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปเพียง 2 เรื่องเพื่อนำไปทดลองสอบครั้งที่ 2 ซึ่งเรื่องทั้ง 5 เรื่อง มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกตาม เกณฑ์จึงเลือกเอาเรื่องการอนุรักษ์ดิน และ ดำลิ่ง ซึ่งมีค่าความยากรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .50 และ .48 ตามลำดับ และมีค่าอำนาจจำแนกรวมทั้งสถานการณ์เท่ากับ .44 และ .43 เพราะมี ความยากง่ายปานกลาง

2.9 นำแบบทดสอบโคลทที่ได้ในข้อ 2.8 ไปทดลองสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเดียวกับที่ทำแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยในการทดลอง ครั้งที่ 2 จำนวน 200 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20(KR-20)ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8880

2.10 จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยมีทั้งหมด 5 ฉบับ แต่ละฉบับ มีลักษณะและรายละเอียดของแบบทดสอบเป็นดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษา เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถด้าน การใช้คำ การเรียงข้อความในประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบ

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษา วัดความสามารถ ด้านการใช้คำเชื่อมประโยค การเรียงข้อความในประโยค แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการเขียนประโยคการเรียงข้อความในประโยคจำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นการใช้อย่างเชื่อมประโยค จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 1 เป็นการเรียงประโยคให้ถูกต้อง จำนวน 11 ข้อ ดังตัวอย่าง

คำชี้แจง ข้อ 1-11 ให้นักเรียนพิจารณาข้อความจากตัวเลือก ก - จ ว่าข้อใดเรียง เป็นประโยคไม่ถูกต้อง

- (0) ก. ฉันต้องทำรายงานส่งครูผู้สอน
 ข. หัวใจของนักเรียนรวดเร็วเต้นถึงขึ้น
 ค. คุณมานพเขาเป็นคนไม่ค่อยตรงเวลาเลย
 ง. นักเรียนทุกคนต่างได้รับความสนุกสนาน
 จ. ทุกคนต้องใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

(คำตอบคือข้อ ข)

ตอนที่ 2 เป็นการใช้คำเชื่อมประโยค แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วน ก. ข้อ 12-14 ให้นักเรียนเลือกใช้คำจากตัวเลือก ก - จ มาเติมประโยคที่กำหนดให้
 ได้ถูกต้อง

- (0) อาหารและน้ำเป็นสิ่งที่จำเป็น_____ชีวิต

- ก. กับ
 ข. แก่
 ค. แต่
 ง. ต่อ
 จ. เพื่อ

(คำตอบคือข้อ ง)

ส่วน ข. ข้อ 15-20 ให้นักเรียนพิจารณาประโยคในตัวเลือกจาก ก - จ ว่าข้อใดใช้คำไม่ถูกต้อง

- (0) ก. ผู้อำนวยการให้รางวัลแก่นักงาน
 ข. แม่ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์
 ค. คนจันทานอาหารโดยตะเกียบ
 ง. ของขวัญชิ้นนี้เหมาะสำหรับผู้หญิง
 จ. การวิ่งเป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

(คำตอบคือข้อ ค)

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดทักษะกลไกทางภาษา เป็นความสามารถในการเขียนสะกดคำ
 การันต์ ตลอดจนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง มีจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที
 คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบ

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดทักษะทางกลไกทางภาษา เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำ ตัวสะกด การันต์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน มีจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น

ตอนที่ 1 เป็นการวัดการสะกดคำ การใช้ตัวการันต์ จำนวน 16 ข้อ แบ่งเป็น

ส่วน ก.ข้อ 1-11ให้นักเรียนพิจารณาตัวเลือกจาก ก - จ ข้อใดสะกดผิด

(0) ก. ชื่อสัตย์

ข. บริสุทธิ

ค. ภาพยนต์

ง. ลูกศิษย์

จ. พระสงฆ์

(คำตอบคือข้อ ค)

ส่วน ข.ข้อ 12-16 เป็นการหาคำที่สะกดผิดในประโยค ให้นักเรียนพิจารณาประโยคที่กำหนดให้ว่าส่วนใดจาก ก - จ ที่สะกดผิด

(0) นักเรียนที่มาสมัครเป็นประธานนักเรียนต่างรอดูการ ตรวจนับคะแนนอย่างระมัดระวัง

ก

ข

ค

ง

จ

(คำตอบคือข้อ ข)

ตอนที่ 2 เป็นการวัดการใช้เครื่องหมายวรรคตอน จำนวน 4 ข้อ

ข้อ 17-20 ให้นักเรียนพิจารณาตัวเลือกจาก ก - จ ว่าข้อใดที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด

(0) ก. เอ๊ะ ! นั่นอะไร

ข. เธอจะไปไหน ?

ค. โปรดเกล้าฯ พระราชทานผลไม้

ง. คนที่หน้าต่าง ๆ โผล่หน้าออกมาดู

จ. แม่ไปตลาด ซื้อเนื้อ หมู ผัก ขนม ผลไม้ ฯลฯ

(คำตอบคือข้อ ง)

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ จำนวน 1 ข้อ
ใช้เวลาทำ 40 นาที คะแนนเต็ม 15 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพตามความคิดของนักเรียนเองให้ได้
อย่างน้อย 10 บรรทัด พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่อง และข้อคิดที่ได้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้สำนวนภาษาจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที
คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบ

คำชี้แจง เป็นแบบทดสอบวัดการใช้สำนวนภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมแบ่งเป็น

2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อ 1- 11 เลือกคำหรือกลุ่มคำมาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม

(0) ชาวบ้านพากันไปดู .....ที่ผู้ร้ายเข้ามา

ก. ช่องทาง

ข. หลักฐาน

ค. ร่องรอย

ง. เปาะแส

จ. ที่ทาง

(คำตอบคือ ข้อ ค)

ตอนที่ 2 ข้อ 12-20 อ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้วเลือกสำนวนจากตัวเลือก ก-จ ให้
ตรงกับสถานการณ์

(00) จันทร์เพ็ญเป็นคนเงียบ ๆ ไม่ค่อยพูดกับใครแต่เธอมีความคิดขับไวกใครถามอะไรก็
ตอบได้หมดและรวดเร็ว ลักษณะของจันทร์เพ็ญเป็นคน.....

ก. ปากหวานกันเปรี้ยว

ข. ปากว่าตาขยิบ

ค. น้ำนิ่งไหลลึก

ง. ลับลมคมใน

จ. คมในฝัก

(คำตอบคือ ข้อ จ)

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจเป็นความสามารถในการเขียนสรุปใจ
ความได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของสถานการณ์ที่กำหนดให้และความสามารถในการเรียบเรียงเรื่อง
ราวที่กำหนดให้ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ตอนที่ 1 การเขียนสรุปใจความสำคัญ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 การเรียงลำดับเหตุการณ์ จำนวน 13 ข้อ

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 ข้อ 1-7 ให้เลือกข้อที่เขียนสรุปใจความจากข้อความที่กำหนดโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม

(0) “ในสมัยแรกเริ่มเสือเป็นสัตว์รุ่มง่ามและไม่มีฝีมือในการล่าสัตว์มันทำเสียงดังขณะที่เดินผ่านป่าไม้ เมื่อสัตว์อื่น ๆ ได้ยินเสียงมันก็พากันวิ่งหนีไปซ่อนอยู่ในที่ปลอดภัย สัตว์เหล่านั้นพากันเยาะเย้ยเสือที่มันรุ่มง่าม”

- ก. ในสมัยแรกเสือไม่คล่องและไม่มีฝีมือในการล่าสัตว์
- ข. ในสมัยแรกเสืออืดอาดและไม่มีฝีมือในการล่าสัตว์
- ค. ในสมัยนั้นเสือข่มขำและล่าสัตว์ยังไม่เป็น
- ง. ในสมัยก่อนเสือเชื่องช้าและล่าสัตว์ยังไม่เป็น
- จ. ในสมัยก่อนเสื่อยืดอาดและยังล่าสัตว์ไม่เป็น

(คำตอบคือ ข้อ ง)

ตอนที่ 2 เป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์ จำนวน 13 ข้อ

คำชี้แจงข้อ 8- 20 อ่านข้อความที่กำหนดให้ในข้อ 1-5 แล้วพิจารณาตัวเลือกจาก ก-จ ว่าข้อใดเรียบเรียงลำดับข้อความใน 1-5 ได้ถูกต้อง

- 0) 1. หน้าที่ของนักเรียนคือเรียนหนังสือ
- 2. แต่กระนั้นก็ยังมีคนไม่ทำ
- 3. แล้วชาติจะเจริญได้อย่างไร
- 4. นักเรียนทุกคนควรต้องทราบ
- 5. เรียนให้รู้ดี เรียนให้สำเร็จ

ก. 4 - 3 - 1 - 2 - 5

ข. 4 - 1 - 5 - 2 - 3

ค. 1 - 2 - 3 - 4 - 5

ง. 1 - 4 - 5 - 2 - 3

จ. 1 - 5 - 2 - 4 - 3

(คำตอบคือ ข้อ ข)

ฉบับที่ 6 แบบทดสอบโคลซ เป็นแบบทดสอบโคลซที่วัดประสิทธิภาพของการสื่อสารทั้งการอ่านและการเขียนที่มีการตัดคำแบบสัดส่วนคงที่ คือ ตัดคำทุก ๆ คำที่ 7 แบบทดสอบ

ฉบับนี้จะมีเรื่องให้อ่าน 2 เรื่อง แต่ละเรื่องจะต้องเติมคำตอบเรื่องละ 10 คำ จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ตัวอย่างข้อสอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้จนจบเรื่อง จากนั้นหาคำมาเติมในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์ ถูกต้องตามหลักภาษาไทย และมีความหมาย

ต้นไม้กับขวาน

ครั้งหนึ่งชายผู้หนึ่งต้องการจะตัดต้นไม้สัก 2 - 3 ต้น เพื่อนำมาปลูกบ้านของเขา แต่เขาไม่สามารถใช้ขวาน_____เขาได้ เพราะขวานของเขา_____มีด้าม ดังนั้นเขาจึงขึ้น_____บนภูเขาที่ซึ่งอุดมไป _____ต้นไม้จำนวนมาก เมื่อเขาไป_____แล้วเขาจึงตรงไปขอ_____กับ บรรดาต้นไม้เหล่านั้น พวกเขาต้นไม้_____ออกปากให้เขาไปตัด _____เมื่อเขากลับไปถึงบ้าน_____เขาก็นำต้นไม้ที่ได้_____มาทำด้ามขวาน แล้วต่อมาอีกไม่นานเขาก็กลับขึ้นไปบนเขา อีกและลงมือตัดต้นไม้ต้นอื่น ๆ อีกหลายต้น

(คำตอบคือ ขง ไม่ ไป ด้วย ถึง ต้นไม้ จึง หนึ่ง แล้ว นั้น)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางทักษะการเขียน 5 ฉบับ และแบบทดสอบโคลซไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดวัน เวลา และสถานที่ทำการสอบซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในช่วงวันที่ 19 -28 กุมภาพันธ์ และ 4-8 มีนาคม 2539

2. ชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ และขอความร่วมมือในการสอบเพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง

3. ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนทั้ง 5 ฉบับและแบบทดสอบโคลซ โดยกำหนดให้ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษา 20 ข้อใช้เวลา 20 นาที
คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดทักษะกลไกทางภาษา 20 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที
คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ จำนวน 1 เรื่อง เป็นข้อสอบให้เขียนความเรียงแสดงความคิดเมื่อกำหนดภาพให้ ใช้เวลา 40 นาที

คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้สำนวนภาษา 20 ข้อใช้เวลา 20 นาที
คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจ 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที
คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ฉบับที่ 6 แบบทดสอบโคลง 2 เรื่อง ๆ ละ 10 ข้อ รวม 20 ข้อใช้เวลา 20 นาที
คะแนนเต็ม 20 คะแนน

4. การตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ฉบับที่ 1, 2, 4, 5, 6 ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ฉบับที่ 3 เป็นการเขียนความเรียง ใช้เกณฑ์ของกรมวิชาการ สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มทักษะภาษา
ไทย. 2536 : 301)

รายการพิจารณา	คุณภาพ		
	(3) ดีมาก	(2) ดี	(1) ยังต้องปรับปรุง
1. เนื้อเรื่องการสื่อความ			
2. การใช้ภาษา			
3. รูปแบบ			
4. การลำดับความคิด			
5. นิสัยในการเขียน			

รายละเอียดการให้คะแนน คะแนนเต็ม 15 คะแนน

1. เนื้อเรื่อง การสื่อความ

- ดีมาก หมายถึง การเขียนได้ใจความ ถ่ายทอดความคิดได้สอดคล้องกับภาพ
- ดี หมายถึง เขียนกววน แต่มีความเกี่ยวเนื่องกับภาพ
- ยังต้องปรับปรุง หมายถึง เขียนไม่ได้ใจความ ไม่มีความสอดคล้องกับภาพ

2. การใช้ภาษา

- ดีมาก หมายถึง การใช้สำนวนถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย

- ดี หมายถึง จำนวนถูกต้องแต่ใช้คำฟุ่มเฟือย
  - ยังต้องปรับปรุง หมายถึง ใช้จำนวนไม่ถูกต้องใช้คำฟุ่มเฟือย
3. รูปแบบ
- ดีมาก หมายถึง มีบทนำ เนื้อเรื่อง สรุป
  - ดี หมายถึง มีบทนำ เนื้อเรื่อง ไม่มีสรุป หรือไม่มีบทนำอย่างใดอย่างหนึ่ง
  - ยังต้องปรับปรุง หมายถึง ไม่มีบทนำ ไม่มีสรุป ทั้งสองอย่าง
4. การลำดับความคิด
- ดีมาก หมายถึง สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องไม่สับสนวุ่นวาย
  - ดี หมายถึง เรียงลำดับเหตุการณ์สับสน
  - ยังต้องปรับปรุง หมายถึง เขียนเหตุการณ์ ไม่ต่อเนื่องกัน ไปคนละเรื่องเลย
5. นิสัยในการเขียน
- ดีมาก หมายถึง ลายมือสวย สะอาด ตัวสะกด, การันต์ ถูกต้อง
  - ดี หมายถึง ลายมือสวย สะอาด ตัวสะกด ตัวการันต์ ผิดน้อยกว่า 5 คำ
  - ยังต้องปรับปรุง หมายถึง ลายมือไม่สวย สกปรก ตัวสะกด, การันต์ ผิดมากกว่า 5 คำ

การตรวจให้คะแนนใช้กรรมการตรวจ 2 คน แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร

Pearson Product Moment Correlation Coefficient (ส.วาสนา ประมวลพจนานุกรม, 2537) เป็นการหาความเชื่อมั่นของการให้คะแนนของกรรมการ

5. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาหาค่าสถิติและทดสอบสมมติฐาน

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจให้คะแนน แบบทดสอบวัดความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทย แต่ละฉบับ และแบบทดสอบโคลส ตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ตั้งไว้
2. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับ และประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลส
3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย

แต่จะฉบับกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทุกฉบับ กับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซและทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

5. หาค่าน้ำหนักความสำคัญ (Beta Weight) ของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
2. วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก โดย
  - 2.1 วิเคราะห์ข้อสอบเลือกตอบใช้เทคนิค 27% และใช้ตารางสำเร็จรูป

จุง เตห์ ฟาน

2.2 วิเคราะห์ข้อสอบความเรียงใช้สูตร Whitney (อังคณา สายยศ.2536 ; อ้างอิงจาก Whitney and Sabers. 1970)

$$P = \frac{S_U + S_L - (2N \times X_{\min})}{2N (X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ P แทน ดัชนีค่าความยาก

S_U แทน ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง

S_L แทน ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน

$X_{\max}$ แทน คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด

$X_{\min}$ แทน คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

ดัชนี ค่าอำนาจจำแนก โดยสูตร

$$D = \frac{S_U - S_L}{N (X_{\max} - X_{\min})}$$

2.3 วิเคราะห์ข้อสอบโคลซโดยหาค่าความยากรวมทั้งสถานการณ์ ค่าอำนาจจำแนก รวมทั้งสถานการณ์โดยใช้สูตร Whitney (อังคณา สายยศ. 2536 ; อ้างอิงมาจาก Whitney and Sabers. 1970)

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยใช้สูตร คูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (KR-20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168) ในฉบับที่ 1, 2, 4, 5, 6 โดยมีสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(\frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ = $1 - p$

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือนี้

4. หาค่าความเชื่อมั่นของกรรมการที่มากกว่า 1 คน และที่ไม่ได้ตรวจคะแนน เป็น 1 กับ 0 โดยใช้สูตร (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (ส.วาสนา ประवालพุกษ์. 2537)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนจากกรรมการคนที่ 1

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากกรรมการคนที่ 2

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5. การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเรียงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์การสรุปอ้างอิง (Generalizability Coefficient : ρ^2) (อังคณา สายยศ. 2536 : 1 - 7)

$$\rho_i^2 = \frac{\sigma_p^2}{\sigma_p^2 + \sigma_e^2}$$

เมื่อ ρ^2 แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (สัมประสิทธิ์การสรุปอ้างอิง)

σ_e^2 แทน ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนที่มีค่าเท่ากับ MS_e

σ_p^2 แทน ความแปรปรวนของผู้สอบของประชากร ซึ่งคำนวณได้จาก

$$\sigma_p^2 = \frac{MS_p - MS_e}{n_i}$$

เมื่อ MS_p แทน Mean of Square ของกลุ่มตัวอย่าง

MS_e แทน Mean of Square ของความคลาดเคลื่อน

n_i แทน จำนวนผู้ให้คะแนนหรือจัดอันดับ

6. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนตัวแปร X กับตัวแปร Y

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

7. ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ t - test (Edwards, 1954 : 303)

$$t = r \sqrt{\frac{n-2}{1-r^2}} ; df = n-2$$

เมื่อ t แทน ค่าจากการแจกแจงแบบที

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

n แทน จำนวนคู่ของการสังเกตในกลุ่มตัวอย่าง

8. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur, 1973 : 25)

$$R^2_{y,123\dots n} = \sum \beta_i r_{xiy}$$

เมื่อ $R^2_{y,123\dots n}$ แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระตัวที่ 1 ถึง n กับตัวแปรตาม (Y)

β_i แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ i ในรูปคะแนน

มาตรฐาน

r_{xiy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) กับ ตัวแปรตาม (Y)

9. ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur, 1973 : 63)

$$F = \frac{R^2/K}{(1-R^2)/(N-K-1)}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงแบบเอฟ (F - distribution)

R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

K แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

$$df_1 = K$$

$$df_2 = N - K - 1$$

10. หาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 61)

$$b_i = \beta_i \frac{S_y}{S_{x_i}}$$

หาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 61)

$$\beta_i = b_i \frac{S_{x_i}}{S_y}$$

เมื่อ b_i แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ i ในรูปคะแนนดิบ

β_i แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ i ในรูปคะแนนมาตรฐาน

S_{x_i} แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากตัวแปรอิสระตัวที่ i

S_y แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากตัวแปรตาม

11. ทดสอบนัยสำคัญของค่าน้ำหนักความสำคัญ (Beta - Weight) โดยใช้ t - test (Kerlinger and Pedhazur. 1973 : 119)

$$t_i = b_i / SE_{b_i} : df = N - K - 1$$

เมื่อ t_i แทน ค่าการแจกแจงแบบทีของค่าน้ำหนักความสำคัญตัวที่ i

b_i แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญตัวที่ i ในรูปคะแนนดิบ

SE_{b_i} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าน้ำหนักความสำคัญ

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

K แทน จำนวนแบบทดสอบ

ในการวิจัยครั้งนี้การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าน้ำหนักความสำคัญ และการทดสอบนัยสำคัญคำนวณโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสื่อความหมายในการเสนอผลการวิจัยให้เข้าใจตรงกันดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

CV แทน สัมประสิทธิ์ของการกระจาย

X_1 แทน แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษา

X_2 แทน แบบทดสอบวัดทักษะทางกลไก

X_3 แทน แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้

X_4 แทน แบบทดสอบวัดทักษะการใช้สำนวนภาษา

X_5 แทน แบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจ

Y แทน แบบทดสอบโคลซวัดประสิทธิภาพของการสื่อสาร

R แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทาง
การเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะกับคะแนนแบบทดสอบโคลซ

R^2 แทน ความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

F แทน ค่าสถิติการแจกแจงของแบบ F (F- distribution)

b แทน น้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ (Score weight)

β แทน น้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta weight)

Se_b แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอเป็นลำดับดังนี้

1. สถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะ และคะแนนแบบทดสอบโคลซ
2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย แต่ละทักษะ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ
3. คำนำนัยสำคัญของทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะ และคะแนนแบบทดสอบโคลซ โดยนำแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะ และแบบทดสอบโคลซไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 435 คน แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS /FW ซึ่งได้ผลดังตาราง 2

ตาราง 2 สถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนทั้ง 5 ฉบับ และคะแนนของแบบทดสอบโคลซ

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	CV
X ₁	20	12.039	3.909	32.4695
X ₂	20	11.039	4.498	40.7464
X ₃	15	9.634	2.721	28.2437
X ₄	20	12.267	3.261	26.5835
X ₅	20	10.414	3.785	36.3453
Y	20	9.145	3.277	35.8338

จากตาราง 2 พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับ และแบบทดสอบโคลซมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 9.145 ถึง 12.267 คะแนน นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบแต่ละฉบับมีค่าสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มยกเว้นแบบทดสอบโคลซ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบแต่ละฉบับกับครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มแล้ว จะเห็นว่าแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ เป็นแบบทดสอบที่มีความยากอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือการกระจายคะแนนของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียน ทั้ง 5 ทักษะ และแบบทดสอบโคลซ พบว่า มีค่าตั้งแต่ 2.721 ถึง 4.498 และเมื่อดูค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนแบบทดสอบพบว่ามีค่าตั้งแต่ 26.5835 ถึง 40.7464 โดยที่แบบทดสอบวัดทักษะกลไกทางภาษามีสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนสูงสุด รองลงมาคือแบบทดสอบทักษะการตัดสินใจ แบบทดสอบโคลซ แบบทดสอบการใช้ภาษา แบบทดสอบการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ และแบบทดสอบทักษะการใช้สำนวนภาษามีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำที่สุด ซึ่งมีค่าเท่ากับ 40.7464 36.3453 35.8338 32.4695 28.2437 26.5835 ตามลำดับ

2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย แต่ละทักษะ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนและคะแนนของแบบทดสอบโคลซมาหาสหสัมพันธ์และสหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำ

แบบทดสอบโคลซซึ่งได้ผลดังตาราง 3

ตาราง 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของคะแนน
แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัด
ได้จากแบบทดสอบโคลซ ซึ่งวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/ FW

แบบทดสอบ	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y
X ₁	1.0000	.5650**	.3776**	.5412**	.5393**	.4969**
X ₂		1.0000	.4480**	.6044**	.6578**	.5194**
X ₃			1.0000	.3909**	.3969**	.1394**
X ₄				1.0000	.5869**	.4870**
X ₅					1.0000	.5263**
Y						1.0000
R	.6138 F = 51.8747**					
R ²	.3768					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางพบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่าง คะแนนของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย แต่ละทักษะมีค่าอยู่ระหว่าง .3776 ถึง .6578 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะกับคะแนนแบบทดสอบโคลซมีค่าอยู่ระหว่าง .1394 ถึง .5263 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ ส่วนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนทั้ง 5 ทักษะกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ มีค่า เท่ากับ .6138 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ ± 2.8018 แสดงว่าแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะวัดร่วมกับแบบทดสอบโคลซ เท่ากับ 37.68 เปอร์เซ็นต์

3. คำนำนัยความสัมพันธ์ของทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบ

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยและคะแนนจากแบบทดสอบโคลซไปวิเคราะห์ Multiple Regreesion ด้วยวิธี Enter ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์

SPSS/FW เพื่อหาน้ำหนักความสำคัญของความสามารถของทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซ ซึ่งได้ผลดัง

ตาราง 4

ตาราง 4 น้ำหนักความสำคัญของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซ

แบบทดสอบ	β	b	SE _b	t
X ₁	.1996	.1673	.0417	2.0040**
X ₂	.1679	.1223	.0414	1.7107**
X ₃	.0289	.0348	.0527	0.8130
X ₄	.1403	.1410	.0524	1.6395**
X ₅	.2144	.1856	.0472	1.9829**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางพบว่า ความสามารถของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะมีน้ำหนักความสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จ การทำแบบทดสอบโคลซมีค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) อยู่ระหว่าง .0289 ถึง .2144 และมีค่าในรูปคะแนนดิบ (b) อยู่ระหว่าง .0348 ถึง .1856 ซึ่งความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยที่มีน้ำหนักความสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ ความสามารถทางทักษะการใช้ภาษา ความสามารถทางกลไกภาษา ความสามารถทางการใช้สำนวนภาษา ความสามารถทางการตัดสินใจ ส่วนน้ำหนักความสำคัญของความสามารถทางการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ความสามารถทางทักษะการตัดสินใจส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซมากที่สุด รองลงมาคือความสามารถทางทักษะการใช้ภาษา ความสามารถทางทักษะทางกลไก และความสามารถทางทักษะการใช้สำนวนภาษาส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซน้อยที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อค้นหาความสามารถทางทักษะทางการเขียนภาษาไทยว่าทักษะใดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำปางจำนวน 435 คน จากห้องเรียนทั้งหมด 24 โรงเรียน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทยจำนวน 5 ฉบับ ดังนี้
  - 1.1 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษา
  - 1.2 แบบทดสอบวัดทักษะทางกลไก
  - 1.3 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้
  - 1.4 แบบทดสอบวัดทักษะการใช้สำนวนภาษา
  - 1.5 แบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจ
2. แบบทดสอบโคลซ

✓วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินงานเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวัน เวลา และสถานที่ทำการ ทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในช่วงวันที่ 19-28 กุมภาพันธ์ และ 4-8 มีนาคม 2539
2. ชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ และขอความร่วมมือ ในการสอบ เพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง
3. ทำการทดสอบนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับและแบบทดสอบโคลง
4. ตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดและไม่ตอบเลยหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบให้ 0 คะแนน ส่วนความเรียงใช้เกณฑ์ของกรมวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
5. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาหาค่าสถิติและทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากนำเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง และนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนน แล้วนำคะแนนหรือข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับ และแบบทดสอบโคลง
2. หาค่าสหสัมพันธ์ สหสัมพันธ์พหุคูณและทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
3. หาความสามารถของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลง

สรุปผลการวิเคราะห์

1. สถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับ มีคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 9.634 ถึง 12.267 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียน ภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับ และคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซ กับครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับ และแบบทดสอบโคลซ มีค่าความยากง่ายในระดับปานกลางสำหรับค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย ทั้ง 5 ฉบับ และแบบทดสอบโคลซ และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ 26.5835 ถึง 40.7464 โดยที่แบบทดสอบวัดทักษะกลไกทางภาษามีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนสูงสุด รองลงมาได้แก่ แบบทดสอบทักษะการตัดสินใจ แบบทดสอบโคลซ แบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษา แบบทดสอบการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ และแบบทดสอบการใช้สำนวนภาษา มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนต่ำสุด

2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในในระหว่างคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยมีค่าตั้งแต่ .3776 ถึง .6578 ซึ่งแบบทดสอบวัดทักษะทางกลไกกับแบบทดสอบวัดการตัดสินใจ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด และแบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษากับแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด ส่วนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับแบบทดสอบโคลซ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยมีค่าตั้งแต่ .3194 ถึง .5263 ซึ่งมีแบบทดสอบวัดทักษะทางการตัดสินใจมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดและแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด สำหรับสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะกับแบบทดสอบโคลซมีค่าเท่ากับ .6138 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .3768 ซึ่ง หมายความว่า แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ฉบับมีลักษณะที่วัดร่วมกันกับแบบทดสอบโคลซ มีค่าเท่ากับ 37.68 เปอร์เซ็นต์

3. นำหนักความสำคัญของ ความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยด้านทักษะการใช้ภาษา ทักษะทางกลไก ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ ทักษะการใช้สำนวน

ภาษา ทักษะการตัดสินใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ มีค่าเท่ากับ .1996 .1679 .0289 .1403 และ .2144 ตามลำดับ โดยที่ทักษะการใช้ภาษา ทักษะทางกลไก ทักษะการใช้สำนวนภาษา ทักษะการตัดสินใจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จาก การทำแบบทดสอบโคลซอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถทางทักษะการ เขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ทักษะการตัดสินใจส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซมากที่สุด ส่วนทักษะการใช้สำนวนภาษา ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซน้อยที่สุด ดังนั้นในการวัดประสิทธิภาพของการสื่อสารให้ดีที่สุดก็ควรวัดจากแบบทดสอบวัดทักษะการตัดสินใจ

อภิปรายผล

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทย แต่ละทักษะกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลซ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .6138 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 คือ ความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะคือทักษะการใช้ภาษา ทักษะทางกลไก ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ ทักษะการใช้สำนวนภาษา ทักษะการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของออลเลอร์ (Oller,1963: 354-356) ที่พบว่า การเขียนตามคำบอกมีสหสัมพันธ์กับการสอบแบบโคลซ โดยที่การเขียนตามคำบอก เป็นส่วนหนึ่งของทักษะกลไก คือการสะกดคำ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสตัมพ์ (Stump,1978: 36-64) ที่พบว่าแบบฝึกหัดแบบโคลซและการเขียนตามคำบอกมีความสัมพันธ์กันสูงและแบบทดสอบโคลซยังสัมพันธ์กับแบบทดสอบใช้ภาษาอีกด้วย ส่วนงานวิจัยในประเทศของพรทิพย์ ตั้งไชยวรงค์ (2527:48-49) ที่พบว่าคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโคลซมีความสัมพันธ์กันสูงกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งวิชาภาษานี้จะประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ดังนั้นทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซกับทักษะการเขียนจึงมีความสัมพันธ์กันสูง ส่วนผลงานวิจัยของ สุดใจ กองมะลี (2538: 66-67) พบว่าแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอันประกอบด้วย

ความสามารถด้านคำที่มีความหมายใกล้เคียง ด้านความเข้าใจภาษา ด้านศัพท์สัมพันธ์ ด้านประโยคมีความ ด้านคำตรงข้าม มีความสัมพันธ์กันสูงกับแบบทดสอบโคลง จะเห็นว่าความสามารถทางทักษะการเขียน ภาษาไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนแบบทดสอบโคลง แสดงให้เห็นว่าถ้ามีความสามารถทาง ทักษะการเขียนภาษาไทยดีย่อมมีประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลงได้ดีด้วย

2. ความสามารถทางทักษะทางการเขียนภาษาไทยบางทักษะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 คือมีความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลง และจากผลการวิจัยครั้งนี้คะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนด้านทักษะการใช้ภาษา ทักษะทางกลไก ทักษะการใช้สำนวนภาษา ทักษะการตัดสินใจส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบทดสอบทางการเขียนภาษาไทยบางทักษะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลงได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจริยา จริยานุกุล (2523:48-49) ที่พบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงย่อมทำคะแนนจากแบบทดสอบโคลงสูงด้วย และเช่นเดียวกับผลงานวิจัยของสุดใจ กองมะลี (2538:68) ที่พบว่าความสามารถด้านประโยคมีความ ด้านความเข้าใจภาษาส่งผลต่อแบบทดสอบโคลง ซึ่งความสามารถดังกล่าวก็เป็นส่วนหนึ่งของทักษะการใช้สำนวนภาษา และพรทิพย์ ตั้งไชยวรรณ (2527:164) ยังพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอบเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นทักษะทางกลไกด้านการสะกดคำย่อมมีความสามารถในการทำแบบทดสอบโคลง และมีความสามารถทางการเขียนสูง ส่วนทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้นั้นส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลงอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการทำแบบทดสอบการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้เป็นการเขียนแบบความเรียง ซึ่งเป็นรูปแบบของแบบทดสอบที่เด็กไม่ค่อยจะเคยชินเด็กมักจะเคยชินกับการทำแบบปรนัยมากกว่าและจากพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้กับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลง พบว่าค่อนข้างต่ำจึงทำให้ความสามารถในการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบโคลงอย่างไม่มีนัยสำคัญ

นั่นคือ ความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยด้านการใช้ภาษา ทักษะทางกลไก ทักษะการใช้สำนวนภาษา ทักษะการตัดสินใจ สามารถวัดประสิทธิภาพของการสื่อสารด้านการเขียนได้จริงโดยทดสอบได้จากการทำแบบทดสอบโคลซ

ข้อเสนอแนะ

1. การที่จะวัดประสิทธิภาพของการสื่อสารให้ได้ผลดีนั้น ควรเลือกใช้แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย ด้านทักษะการใช้ภาษา ทักษะทางกลไก ทักษะการใช้สำนวนภาษา ทักษะการตัดสินใจ เป็นเครื่องมือและใช้ในการฝึกฝนเพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะในการทำแบบทดสอบโคลซวัดประสิทธิภาพของการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ในการทำแบบทดสอบแบบโคลสนั้น ควรคำนึงถึงเรื่องเวลาในการดำเนินการสอบอย่างเคร่งครัด
3. จากการศึกษาครั้งนี้ แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ เพราะแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้เป็นแบบความเรียง ควรศึกษาในรูปแบบปรนัย ดูบ้างเพื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในครั้งนี้
4. ควรได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซกับทักษะด้านอื่น ๆ อีก เช่น ทักษะ การพูด ทักษะการฟัง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุสุมา มานะสุนทร. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.
- เกษม บำรุงเวช. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- กฤติกา เดชศรี. การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบโคลงด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างการเติมคำกับแบบเลือกตอบที่ตัดคำแบบสัดส่วนคงที่และสัดส่วนตามตัวแปรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530 . อัดสำเนา .
- กฤษ ละมูลมอญ. การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบแบบโคลงที่ตัดชนิดของคำแตกต่างกันในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- จรัสศรี กิจปัญญัตติอนันต์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำ และทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2532. อัดสำเนา.
- จริยา จரியานุกุล. การใช้แบบทดสอบโคลงประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- จันทอร นูรณบรรพต. “การใช้วิธีโคลงประเมินคุณภาพการอ่าน,” วารสารคุรุศาสตร์. 12 - 21 ; สิงหาคม - พฤศจิกายน 2515.
- ชวาล แพ้วตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา , 2520 .

ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร. การศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีนเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน การรับรู้ทางสายตา และแบบการคิดให้เหตุผล ตามหลักการอนุรักษ์ของเพียเจท์ ในระดับชั้น ป.1 - ป.5 . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

นิธิ สุทธิบุหงา. การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบต่างกัน . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537 อัดสำเนา.

นฤมล กังวาลไกล. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนปกติ . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

บุญเหลือ ภูษธร , ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา , 2500.

มะอบ ไปะกะฤษณะ . หลักภาษาไทย . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2507 .

พิมลพรรณ สมหอม. การใช้วิธีการโคลซวัดความเข้าใจในการอ่าน . วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2516 . อัดสำเนา.

พรทิพย์ ตั้งไชยวรงค์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก การทำแบบทดสอบโคลซและการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร , 2527. อัดสำเนา.

ภาวณา จันทวรรณ. การใช้วิธีโคลซแบบชนิดเจาะจงตัดสินชนิดของคำ ในการเปรียบเทียบการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย . วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2517. อัดสำเนา.

มลิวัลย์ ค่ายสงคราม. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติ การอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซ . ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2534. อัดสำเนา.

- มัลลิกา ภักดีณรงค์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนปกติ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2531. อัดสำเนา.
- ราตรี นุกุลกิจ. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2531. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. สถิติวิทยาทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2522.
- _____. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพรจำกัด , 2531.
- _____. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ , 2536.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.
- _____. คู่มือการประเมินผลโรงเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2521.
- _____. การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). 2536.
- _____. คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา , 2526
- _____. ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. “การสอนภาษาอังกฤษ”, เอกสารประกอบคำบรรยาย . พิษณุโลก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก , 2522. อัดสำเนา.
- ศรีสมร สอนจรรยา. การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2525. อัดสำเนา.
- ส.วาสนา ประवालพุกษ์. “การวัดการปฏิบัติ”, เอกสารประกอบคำบรรยาย . มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2537.

- สายสมร จินันทยา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลงกับแบบปกติ . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2525. อัดสำเนา.
- สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลงและการสอนตามคู่มือครู . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2531. อัดสำเนา.
- สุดใจ กองมะลี. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษากับแบบทดสอบโคลงวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538 . อัดสำเนา.
- สุธามาต สงขลาโพธิ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำและความคงทนในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับแบบปกติ . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2531. อัดสำเนา.
- สุรศักดิ์ กาญจนการุญ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2531. อัดสำเนา.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. “แบบทดสอบโคลงและการประยุกต์ใช้,” วิทยาการวิจัย . 2(2) ; พฤษภาคม - สิงหาคม 2530.
- สมบุญ ชิตพงศ์. สมรรถภาพที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2511. อัดสำเนา.
- สว่างวรรณ กาญจนาวีระ และกัมพูชนาฏ เปรมกมล. หลักภาษาไทยและการใช้ภาษา . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2511.

- อังคณา สายยศ. “การวิเคราะห์ข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในเชิงปฏิบัติ อิงกลุ่ม
อิงเกณฑ์และอัตรา” วารสารวัดผลการศึกษา . 14 (43) : 15 - 83 ; พฤษภาคม
- สิงหาคม 2536.
- _____. สัมประสิทธิ์การสรุปอ้างอิง (Generalizability Coefficient : 2) ,
วารสารการวัดผลการศึกษา . 14 (42) : 1 - 7 ; มกราคม - เมษายน 2536.
- อุไร แจลัม. ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนิสิตและนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2522. อัดสำเนา.
- Aitken , Kenneth G. “Using Cloze Procedure as and Overall Language Proficiency Test,”
TESOL Quarterly . 11 (1) : 59 - 67 ; March , 1972.
- Alderson , J. Charles. “Native And Nonnative Speaker Performance on Cloze Test,”
Language Learning. 30(1) : 59 - 75 ; June , 1980.
- _____. “The Cloze Procedure and Proficiency in English as a Foreign Language,”
TESOL Quarterly . 13(2) : 219 - 227 ; June , 1979.
- Austin, Doris Edna, Ed 'D. “The Effect of the Analysis of Essays in Writing Skill in
College Composition Classes,” Dissertation Abstract International 45(03) : 771 - A
; September , 1984.
- Bachman , Lyle F. “Performance on Cloze Test with Fixed - Ratio and Rational Deletions,”
TESOL Quarterly . 19(3) : 535 - 551 ; September , 1985.
- Boonsathorn Somsak. “C - Test/MC - Test ; A New Instrument for Measuring English
Proficiency,” PASAA . 20(2) : 46 - 50 ; December , 1990.
- Brennan , Robert L. Elements of Generalizability Theory. Iowa : The American College
Testing Program , 1983.
- Brooks , Grace M. “An Investigation of The Relationship of Syntactic Complexity to
Reading Comprehension,” Dissertation Abstracts International. 35 : 7163 - A ;
1975.
- Cohen , Bernard P. Developing Sociological Knowledge : Theory and Method.
Englewood Cliffs , N.T. , Prentice - Hall , 1980.
- Donn Byrne. Teaching Writing Skills. Longman Group UK Limited , 1988.

- Edwards , Allen Louis. Statistical Methods for the Behavioral Science. New York : Holt Rinchart ; 1954.
- Evaneckho , Peter and others . "An Investigation of the Relationship between Children Performance in Writing Language and their Reading Ability," Research in Teaching of English . 8 : 315 - 326 ; Winter , 1974.
- Faubion Norma Nell. "The Effect of Trining in the Use of the Cloze on the Ability of forth Grade to Gain Information for Written Discourse," Dissertation Abstracts International . 32 : 4486 - A ; January , 1972.
- Green De, Waundee C. "The Effectiveness of the Cloze Procedure as and Instructional Technique for Improving Reading Comprehension and Enhahcing Divergent Production," Dissertation Abstracts International . 24 : 2341 - A ; February , 1984.
- Guscott , Charles Edgar. "The Effect of Cloze Procedure Exercises on the Improvement of Reading Achivement and of Reading Comprehension of Selected Sixth Grade Students", Dissertation Abstracts International . 32 : 3861 - A ; January , 1972.
- Harris , David. "Testing Reading Comprehension is ESL/EFI : Background and Courrent state of the Art," In Read : Insights and Approaches. 37 - 49 ; 1976.
- _____. Testing English as a Second Language . New York : Mc Graw - Hill Book Comany , 1969.
- Heaton , J.B. Writing English Language Test . London : Longman Group Limited , 1975.
- _____. Writing English Language Test . 2nd ed. Essex : Longman Group (FE) Ltd , 1988.
- Helfeldt , John P. and William A. Henk. "Usefulness of Conventional VS Total Random Cued Cloze Test as Measures of Reading Comprehension," Journal of Reading . 28 (8) : 719 - 725 ; May, 1985.
- _____. "A Test of Alternative Cloze Test Formats at the Sixth - Grade Level," The Journal of Educational Research. 79 (4) : 216 - 221 ; March/April , 1986.
- Hulett , Joycelin Brown. "Third Grade Writing : Their Relationship with Reading," Dissertation Abstracts International . 47 (3) : 847 - A ; September , 1986.

- Irvine, Atai and Oller, "Cloze, Dictation and the Test to English as Foreign Language," Language Learning. 24 :L 245 - 252, 1974.
- Johnson , Patricia. "Acquistion of Schema of Comprehension andCommunication ; A Study of the Reading - Writing Relationship in ESL," RELC Jouranl . 17 (1) : 1 - 13 ; July , 1986.
- Kerlinger , Fred N. and Elaxer J. Pedhazur. Multiple Regression in Behavioral Research. New York : Holt Rinehart and Winston , Inc. ,1973.
- Klein-Braley , Christine . "A Cloze - up on the C- Test: A Study in the Construct Validation of Authentic Test," Language Testing . 2(1) : 76-104 ; June , 1985
- Klein-Braley , Christine and Ulrich Raatz. " A Survey of Research on the C-Test ," Language Testing . 1 (2): 134-146; December, 1984
- " The Trait Structure of cloze Test Scores ," TESOL Quarterly . 16 (1) :61-67; March , 1982.
- Lado Robert. Language Teching . London : Longma ns , Green & Co. , Ltd.,1961.
- Maxwell, Lvenia Lee. "The Cloze Procdure and Reading Achivement of College Freshmen," Dissertation Abstracts International . 39 : 5672 - A ; May , 1979.
- Oller , John W. Jr. "Cloze Test of Second Language Proficiency and What They Measure," Language Learning . 23 (1) : 105 - 117 ; June , 1973.
- . "Varieties of Cloze Procedure," Language Test at School : APragmatic Approach . London : Longman Group Limited , 1979.
- Oller, John W. and Richard, Jack C. Foucs on the Learner :Pragmatic Peropectives for the Language Teacher. Massachusettes, Newbury House Publisher INC., 1969. 356 p
- Porter , D. "Cloze Procedure and Equivalent," Language Learning . 23 (2) : 333 - 341 ; December , 1978.
- Propst , Ivan K., Jr. and Richard B. Baldauf , Jr. "Use Matching Cloze Tests for Elementary ESL Students," The Reading Teacher . 32 (6) : 683 - 689 ; March , 1979.
- Raatz and Klein - Braley , Christine. "A Cloze - up on the C - Test ; A Study in the Construct Validation of Authentic Tests," Language Testing . 2(1) : 76 - 104 ; June, 1985.

- Raatz, Ulrich and Christine Klein-Braley. "The C-Test-A Modification of the Cloze Procedure," in Practice and Problems in Language Testing7, edited by Colhane, T., Christine Klein-Braley and D.K. Stevenson. p.113-138. Colchester: University of Essex, 1982.
- Soudek, Miluse and Lev L. Soudek. "Cloze after Thirty Years : New Uses in Language Teaching," ELT Journal . 37 (4) : 335 - 339 ; October , 1983.
- Stump, Thomas A. "Cloze and Dictation Tasks as Prediction of Intelligence and Achievement Scores," Language in Education : Testing the test. Massachusettes , Nerbury House Publishers Inc., 1978.
- Thomas. "The Extent of Relationship Between Reading Achievement and Writing Achievement Among College Freshman;" Dissertation Abstracts International . 37 (10) : 632 - A; 1976.
- Widdowson, H.G. Exploration in Applied Linguistics . London : Oxford University Press , 1979.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ผลการวิเคราะห์รายชื่อครั้งที่ 1

ผลการวิเคราะห์ครั้งที่ 1

ตาราง 5 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวัดทักษะการใช้ภาษาไทย (ฉบับที่ 1)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
1	ก	.09*	.55	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	6	ก*	.74	.53	ใช้ได้
	ข*	.85*	.67			ข	.07	.02	
	ค	.05*	.39			ค	.10	.58	
	ง	.05*	.39			ง	.05*	.39	
	จ	.05*	.39			จ	.05*	.26	
2	ก	.05*	.39	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	7	ก	.19	.32	ใช้ได้
	ข	.05*	.39			ข	.09	.44	
	ค	.17	.50			ค	.13	.40	
	ง*	.81	.53			ง*	.46	.74	
	จ	.05*	.39			จ	.08	.52	
3	ก*	.90	.58	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	8	ก	.06	.45	ใช้ได้
	ข	.05*	.39			ข	.06	.45	
	ค	.05*	.39			ค*	.69	.70	
	ง	.05*	.39			ง	.13	.54	
	จ	.05*	.39			จ	.06	.32	
4	ก	.05*	.39	ใช้ได้	9	ก*	.50	.18	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05*	.39			ข	.40	-.02	
	ค	.14	.11			ค	.05*	.39	
	ง*	.45	.40			ง	.05*	.39	
	จ	.40	.33			จ	.05	.41	
5	ก	.05*	.39	ใช้ได้	10	ก	.25	.38	ใช้ได้
	ข	.09	.28			ข*	.63	.49	
	ค	.11	.49			ค	.05*	.28	
	ง	.09	.55			ง	.06	.32	
	จ*	.66	.66			จ	.05*	.39	

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
11	ก	.05*	.39	ใช้ได้	17	ก	.08	.42	ค่าอำนาจ
	ข	.05	.28			ข	.05*	.39	จำแนกติดลบ
	ค*	.67	.53			ค	.11	-.09	ตัดทิ้ง
	ง	.07	.21			ง	.10	.58	
	จ	.17	.40			จ*	.66	.45	
12	ก	.07	.36	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	18	ก	.10	.34	ใช้ได้
	ข	.12	-.04			ข	.05*	.39	
	ค	.14	.20			ค*	.74	.46	
	ง	.10	.31			ง	.05	.32	
	จ*	.56	.34			จ	.08	.25	
13	ก	.05*	.39	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	19	ก*	.71	.61	ใช้ได้
	ข	.06	.47			ข	.07	.39	
	ค	.05	.08			ค	.09	.55	
	ง*	.82	.38			ง	.06	.45	
	จ	.05	.08			จ	.06	.16	
14	ก	.05*	.39	ใช้ได้	20	ก*	.86	.60	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง
	ข	.05*	.39			ข	.05*	.39	
	ค	.11	.51			ค	.05*	.39	
	ง*	.75	.63			ง	.06	.47	
	จ	.07	.39			จ	.05*	.39	
15	ก	.08	.53	ใช้ได้	21	ก	.08	.42	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง
	ข	.06	.45			ข	.05*	.39	
	ค	.06	.47			ค	.05*	.39	
	ง	.05	.41			ง*	.88	.38	
	จ*	.77	.76			จ	.05*	.26	
16	ก	.05*	.39	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	22	ก	.05*	.41	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง
	ข	.08	.53			ข	.06	.00	
	ค*	.85	.67			ค*	.87	.31	
	ง	.05*	.39			ง	.05*	.39	
	จ	.05*	.39			จ	.05*	.39	

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
23	ก*	.88	.61	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	29	ก	.13	.63	ใช้ได้
	ข	.05*	.39			ข	.05	.28	
	ค	.05*	.39			ค	.05*	.39	
	ง	.05*	.39			ง	.08	.25	
	จ	.05*	.39			จ*	.73	.58	
24	ก	.05	.41	ใช้ได้	30	ก	.81	.44	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง
	ข*	.62	.56			ข	.05	.08	
	ค	.09	.28			ค*	.09	.45	
	ง	.05	.11			ง	.05*	.39	
	ข	.18	.42			จ	.05*	.39	
25	ก*	.81	.42	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	31	ก*	.08	.42	ใช้ได้
	ข	.05	.08			ข	.77	.53	
	ค	.05*	.39			ค	.07	.36	
	ง	.13	.40			ง	.05*	.39	
	จ	.05*	.39			จ	.05*	.28	
26	ก	.05*	.39	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	32	ก*	.05*	.39	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05*	.39			ข	.05*	.00	
	ค*	.85	.67			ค	.10	-.05	
	ง	.05*	.39			ง	.42	.53	
	จ	.06	.47			จ	.07	.36	
27	ก*	.81	.44	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	33	ก	.43	.27	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.07	.08			ข	.17	-.06	
	ค	.05*	.39			ค	.12	.29	
	ง	.05*	.39			ง*	.16	.35	
	จ	.05*	.39			จ	.10	-.14	
28	ก	.05*	.39	ใช้ได้	34	ก	.20	.10	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.06	.32			ข	.15	.07	
	ค	.06	.45			ค*	.19	-.07	
	ง*	.77	.61			ง	.30	.15	
	จ	.08	.42			จ	.15	.14	

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
35	ก*	.59	.36	ใช้ได้
	ข	.05*	.26	
	ค	.16	.18	
	ง	.15	.16	
	จ	.05*	.39	
36	ก	.07	.08	ใช้ได้
	ข	.17	.00	
	ค	.24	.05	
	ง*	.35	.29	
	จ	.16	.32	
37	ก	.15	-.14	คำอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข*	.30	.25	
	ค	.20	.22	
	ง	.16	.12	
	จ	.17	.14	
38	ก	.05*	.39	ใช้ได้
	ข	.16	.10	
	ค*	.33	.37	
	ง	.26	.00	
	จ	.21	.30	
39	ก*	.61	.48	ใช้ได้
	ข	.12	.27	
	ค	.08	.25	
	ง	.06	.32	
	จ	.12	.29	
40	ก	.07	.39	ใช้ได้
	ข*	.64	.68	
	ค	.14	.44	
	ง	.08	.42	
	จ	.06	.45	

หมายเหตุ * ที่ตัวเลือกหมายถึง ตัวเลือกถูก

* ที่ P หมายถึง ค่าความยากโดยประมาณ

ตาราง 6 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวัดทักษะ
กลไกทางภาษา (ฉบับที่ 2)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
1	ก*	.58	.59	ใช้ได้	6	ก	.20	.29	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05	.08			ข	.08	-.03	
	ค	.05*	.39			ค*	.17	.67	
	ง	.22	.75			ง	.13	.55	
	จ	.05*	.39			จ	.07	.50	
2	ก	.05	.41	ใช้ได้	7	ก	.29	.46	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.11	0			ข	.12	.12	
	ค	.13	.63			ค*	.40	.68	
	ง*	.64	.53			ง	.05*	.39	
	จ	.05*	.28			จ	.11	-.35	
3	ก	.19	.07	ใช้ได้	8	ก	.05*	.39	ใช้ได้
	ข	.11	.35			ข	.10	.31	
	ค	.05*	.28			ค	.06	.45	
	ง*	.42	.65			ง	.49	.20	
	จ	.16	.60			จ*	.28	.58	
4	ก*	.23	.42	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	9	ก*	.54	.37	ใช้ได้
	ข	.05*	.28			ข	.13	.00	
	ค	.43	-.05			ค	.05*	.28	
	ง	.19	.42			ง	.17	.14	
	จ	.06	.32			จ	.10	.57	
5	ก	.19	.42	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	10	ก	.06	.47	ใช้ได้
	ข*	.32	.62			ข	.07	.39	
	ค	.11	.51			ค*	.74	.65	
	ง	.24	-.05			ง	.06	.47	
	จ*	.11	.49			จ	.07	.36	

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
11	ก	.13	.42	ใช้ได้	17	ก*	.82	.64	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง
	ข	.13	.55			ข	.05	.41	
	ค	.05*	.28			ค	.10	.57	
	ง*	.65	.61			ง	.05*	.39	
	จ	.05*	.28			จ	.05*	.28	
12	ก*	.58	.57	ใช้ได้	18	ก	.09	.55	ใช้ได้
	ข	.05	.28			ข	.08	.52	
	ค	.05*	.28			ค	.12	.21	
	ง	.05	.28			ง*	.56	.68	
	จ	.26	.46			จ	.12	.38	
13	ก	.40	.39	ใช้ได้	19	ก	.05*	.39	ใช้ได้
	ข	.05*	.28			ข	.05*	.39	
	ค*	.31	.61			ค	.11	.35	
	ง	.18	.17			ง	.23	.35	
	จ	.05*	.28			จ*	.62	.50	
14	ก	.14	.28	ใช้ได้	20	ก	.05*	-0.28	คำอ่านอาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข*	.05*	.39			ข	.22	.05	
	ค	.13	.42			ค*	.61	.23	
	ง	.64	.57			ง	.07	.21	
	จ	.05*	.39			จ	.06	.45	
15	ก	.05	.08	ใช้ได้	21	ก	.07	.21	ใช้ได้
	ข*	.74	.64			ข	.16	.12	
	ค	.05*	.39			ค	.05*	.39	
	ง	.12	.62			ง	.08	.42	
	จ	.05	.41			จ*	.65	.36	
16	ก	.05*	.39	ใช้ได้	22	ก	.06	.45	ใช้ได้
	ข*	.34	.67			ข*	.77	.76	
	ค	.45	.36			ค	.05*	.39	
	ง	.08	.42			ง	.16	.68	
	จ	.07	.36			จ	.05*	.39	

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
23	ก	.05*	.28	ใช้ได้	29	ก*	.51	.66	ใช้ได้
	ข	.05*	.39			ข	.05	.41	
	ค	.08	.05			ค	.07	.36	
	ง	.19	.33			ง	.10	.31	
	จ*	.40	.77			จ*	.24	.44	
24	ก	.05*	.39	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	30	ก	.12	.38	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข*	.57	.59			ข	.08	-.05	
	ค	.20	.29			ค	.05*	.39	
	ง	.06	.16			ง*	.48	.44	
	ข	.50	-.44			จ	.27	.27	
25	ก*	.41	.60	ใช้ได้	31	ก	.05	.08	ใช้ได้
	ข	.05*	.39			ข	.09	.28	
	ค	.05*	.39			ค	.05*	.39	
	ง	.52	.53			ง*	.73	.43	
	จ	.05	.28			จ	.10	.31	
26	ก	.05*	.39	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	32	ก*	.70	.36	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05*	.39			ข	.05*	.39	
	ค	.07	.36			ค	.16	.35	
	ง	.09	.44			ง	.06	-.03	
	จ*	.82	.52			จ	.05*	.39	
27	ก	.05*	.08	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	33	ก	.06	.32	ใช้ได้
	ข*	.89	.35			ข	.05	.16	
	ค	.05*	.39			ค*	.61	.37	
	ง	.05*	.39			ง	.22	.15	
	จ	.05*	.39			จ	.05*	.39	
28	ก	.10	.31	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	34	ก	.10	.21	ใช้ได้
	ข	.05*	.39			ข*	.27	.27	
	ค	.11	.49			ค	.17	.28	
	ง*	.36	.11			ง	.19	.07	
	จ	.39	-.32			จ	.17	.08	

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
35	ก	.17'	.08	
	ข	.14	.20	ค่าอำนาจ
	ค*	.35	.46	จำแนกติดลบ
	ง	.26	.23	ตัดทิ้ง
	จ	.10	-.07	
36	ก	.05*	.08	
	ข*	.41	.23	ค่าอำนาจ
	ค	.22	-.05	จำแนกติดลบ
	ง	.19	.19	ตัดทิ้ง
	ข	.13	.24	
37	ก	.05	.28	
	ข*	.57	.22	ค่าอำนาจ
	ค	.05*	.39	จำแนกติดลบ
	ง	.24	-.10	ตัดทิ้ง
	จ	.09	.28	
38	ก	.20	.29	
	ข	.06	.45	ค่าอำนาจ
	ค	.09	.55	จำแนกติดลบ
	ง	.07	-.08	ตัดทิ้ง
	จ*	.30	.05	
39	ก	.12	.38	
	ข	.10	.14	
	ค*	.62	.46	ใช้ได้
	ง	.07	.21	
	จ	.07	.39	
40	ก	.32	.10	
	ข	.14	.28	ค่าอำนาจ
	ค	.25	-.14	จำแนกติดลบ
	ง*	.22	.01	ตัดทิ้ง
	จ	.05*	.28	

หมายเหตุ * ที่ตัวเลือกหมายถึง ตัวเลือกถูก

* ที่ P หมายถึง ค่าความยากโดยประมาณ

ตาราง 7 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 3 ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้

ภาพที่	X	S	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ 2 คน
1	8.88	2.73	0.42	0.55	0.759
2	9.88	2.45	0.46	0.62	0.731

ตาราง 8 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวัดทักษะ
ทางการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 4 ทักษะการใช้สำนวนภาษา

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
1	ก	.06	.32	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง	6	ก	.13	.24	ใช้ได้
	ข*	.90	.33			ข	.05*	.39	
	ค	.05*	.28			ค	.05*	.39	
	ง	.05*	.39			ง	.43	.26	
	จ	.05*	.39			จ*	.39	.44	
2	ก	.29	.23	ใช้ได้	7	ก	.10	-.14	ค่าอำนาจ จำแนกดีดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05*	.39			ข*	.74	.10	
	ค	.05	.41			ค	.08	.05	
	ง	.05*	.39			ง	.05*	.28	
	จ*	.60	.43			จ	.05*	.39	
3	ก	.71	.13	ค่าอำนาจ จำแนกดีดลบ ตัดทิ้ง	8	ก	.25	-.21	ค่าอำนาจ จำแนกดีดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05*	.28			ข	.11	.35	
	ค*	.10	.31			ค*	.42	.13	
	ง	.05*	-.39			ง	.15	.23	
	จ	.16	.10			จ	.05*	.28	
4	ก*	.73	.43	ค่าอำนาจ จำแนกดีดลบ ตัดทิ้ง	9	ก	.05*	.39	ค่าอำนาจ จำแนกดีดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05*	-.39			ข*	.49	.57	
	ค	.17	.40			ค	.24	.19	
	ง	.06	.16			ง	.19	.56	
	จ	.05*	.39			จ	.05*	-.39	
5	ก	.05*	.39	ค่าอำนาจ จำแนกดีดลบ ตัดทิ้ง	10	ก*	.74	.11	ค่าอำนาจ จำแนกดีดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.14	.33			ข	.05*	.28	
	ค*	.38	.17			ค	.11	0	
	ง	.41	-.14			ง	.13	.14	
	จ*	.05*	.39			จ	.05*	-.39	

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
11	ก	.39	.26	ใช้ได้	17	ก	.25	.08	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05*	.39			ข	.25	.08	
	ค*	.46	.45			ค*	.11	.35	
	ง	.05*	.39			ง	.08	.25	
	จ	.17	.08			จ	.29	-.03	
12	ก	.58	-.02	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	18	ก	.05	-.08	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.10	.47			ข*	.84	.03	
	ค*	.17	.00			ค	.05*	.28	
	ง	.05*	.39			ง	.05*	.39	
	จ	.14	-.04			จ	.08	.03	
13	ก*	.62	.28	ใช้ได้	19	ก	.05*	.39	ใช้ได้
	ข	.05*	.39			ข	.15	.30	
	ค	.06	.32			ค	.05*	.39	
	ง	.05*	.28			ง	.09	.28	
	จ	.27	.13			จ*	.71	.46	
14	ก	.12	.27	ใช้ได้	20	ก	.05*	.39	ข้อสอบง่าย ตัดทิ้ง
	ข*	.70	.30			ข	.92	.42	
	ค	.05*	.39			ค	.05*	.39	
	ง	.14	.04			ง	.05*	.41	
	จ	.05*	.39			จ*	.05*	.28	
15	ก	.05*	.39	ใช้ได้	21	ก	.50	.30	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05	.41			ข*	.05	.11	
	ค*	.64	.32			ค	.26	.41	
	ง	.05*	.28			ง	.14	-.11	
	จ	.24	.10			จ	.05*	.39	
16	ก	.08	.05	ใช้ได้	22	ก	.12	.12	ใช้ได้
	ข	.15	.07			ข	.46	.49	
	ค*	.55	.44			ค	.21	.49	
	ง	.11	.49			ง	.05*	.28	
	จ	.08	.42			จ	.15	.14	

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
23	ก	.07	.39	ใช้ได้	29	ก*	.30	.00	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05*	.28			ข	.12	.21	
	ค*	.71	.41			ค	.18	-.11	
	ง	.05*	.39			ง	.14	.04	
	จ	.15	.23			จ*	.26	.25	
24	ก	.08	.53	ใช้ได้	30	ก	.06	.47	ใช้ได้
	ข	.05*	.39			ข	.05	.08	
	ค	.12	.23			ค	.05*	.08	
	ง*	.75	.52			ง*	.76	.24	
	จ	.05*	.28			จ	.08	.05	
25	ก	.12	.12	ใช้ได้	31	ก	.05*	.39	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.12	.27			ข	.08	.53	
	ค*	.59	.40			ค*	.54	.31	
	ง	.08	.10			ง	.27	-.07	
	จ	.07	.50			จ	.05*	.28	
26	ก	.05	.41	ใช้ได้	32	ก	.44	.30	ใช้ได้
	ข	.08	.53			ข	.05*	.28	
	ค*	.05*	.28			ค*	.42	.53	
	ง	.13	.40			ง	.06	.45	
	จ	.69	.64			จ	.05*	.39	
27	ก	.12	.21	ใช้ได้	33	ก	.06	.16	ใช้ได้
	ข	.09	.44			ข	.06	.03	
	ค*	.43	.22			ค	.08	.52	
	ง	.05	.11			ง*	.70	.32	
	จ	.28	.11			จ	.07	.21	
28	ก*	.76	.54	ใช้ได้	34	ก	.07	.50	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.05	.41			ข	.08	.52	
	ค	.05*	.39			ค	.06	.47	
	ง	.16	.38			ง	.23	-.08	
	จ	.05*	.39			จ*	.52	.44	

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
35	ก	.33	-.31	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.06	.47	
	ค*	.18	.11	
	ง	.22	.15	
	จ	.17	.14	
36	ก	.19	-.07	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.14	.44	
	ค*	.25	.38	
	ง	.24	.14	
	ช	.15	.00	
37	ก	.41	.23	ใช้ได้
	ข*	.37	.49	
	ค	.07	.39	
	ง	.09	.17	
	จ	.05*	.28	
38	ก	.13	.40	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.09	.44	
	ค	.25	-.03	
	ง	.10	.31	
	จ*	.40	.50	
39	ก*	.56	.68	ใช้ได้
	ข	.07	.39	
	ค	.15	.47	
	ง	.08	.42	
	จ	.10	.31	
40	ก	.35	-.16	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.14	.44	
	ค*	.34	.10	
	ง	.05*	.39	
	จ	.12	.12	

หมายเหตุ * ที่ตัวเลือกหมายถึง ตัวเลือกถูก

* ที่ P หมายถึง ค่าความยากโดยประมาณ

ตาราง 9 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียน
ภาษาไทย

ฉบับที่ 5 ทักษะการตัดสินใจ

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
1	ก	.15	.16	ใช้ได้	6	ก	.24	.00	ใช้ได้
	ข	.06	.15			ข*	.37	.28	
	ค	.12	.04			ค	.11	.35	
	ง	.21	.24			ง	.15	.16	
	จ*	.49	.38			จ	.11	.00	
2	ก	.08	.10	ใช้ได้	7	ก	.26	-.16	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข*	.41	.23			ข*	.28	.21	
	ค	.07	.08			ค	.28	.21	
	ง	.20	.16			ง	.11	.09	
	จ	.22	.05			จ	.05*	.39	
3	ก*	.39	.41	ใช้ได้	8	ก	.44	-.11	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.15	.30			ข	.11	-.35	
	ค	.21	.18			ค*	.23	.35	
	ง	.05*	.28			ง	.07	.50	
	จ	.20	.10			จ	.11	.09	
4	ก	.28	.11	ข้อสอบยาก ตัดทิ้ง	9	ก	.08	.13	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.30	.15			ข*	.23	.17	
	ค	.19	.13			ค	.11	-.09	
	ง	.13	.08			ง	.14	.33	
	จ*	.08	.25			จ	.42	-.07	
5	ก	.26	-.18	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	10	ก	.05*	-.39	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข*	.26	.23			ข	.14	.04	
	ค	.27	.07			ค	.16	.25	
	ง	.10	.34			ง*	.54	.22	
	จ	.10	.31			ข	.14	.19	

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
11	ก	.12	.53	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	17	ก*	.37	.13	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.15	.14			ข	.24	-.24	
	ค	.07	.08			ค	.10	.31	
	ง*	.26	.03			ง	.11	.24	
	จ	.36	-.14			จ	.17	.08	
12	ก	.29	-.24	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	18	ก	.20	.04	ใช้ได้
	ข	.07	.39			ข	.16	.25	
	ค	.05	.41			ค	.10	.31	
	ง	.36	.14			ง*	.41	.32	
	จ*	.21	.24			จ	.11	.00	
13	ก	.43	-.09	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	19	ก	.58	-.25	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.30	-.05			ข*	.23	.08	
	ค	.14	.11			ค	.05	.41	
	ง*	.10	.14			ง	.05	.08	
	จ	.05*	.39			จ	.08	.25	
14	ก*	.45	.29	ใช้ได้	20	ก	.09	.44	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.34	.10			ข*	.49	.28	
	ค	.13	.24			ค	.16	.18	
	ง	.05*	.08			ง	.17	-.06	
	จ	.05*	.39			จ	.07	.08	
15	ก*	.53	.20	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง	21	ก*	.27	.37	ใช้ได้
	ข	.20	-.04			ข	.24	.19	
	ค	.05	.41			ค	.32	.10	
	ง	.12	.27			ง	.13	.00	
	จ	.09	.00			จ	.05*	.39	
16	ก*	.49	.50	ใช้ได้	22	ก	.06	.45	ใช้ได้
	ข	.15	.16			ข	.06	.45	
	ค	.13	.40			ค	.20	.00	
	ง	.10	.34			ง*	.59	.44	
	จ	.10	.14			จ	.07	.49	

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ	ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
23	ก	.10	.57	ใช้ได้	29	ก	.26	-.10	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.06	.32			ข	.25	-.08	
	ค	.16	.32			ค	.14	.28	
	ง*	.60	.58			ง*	.26	.16	
	จ	.06	.16			จ	.07	.36	
24	ก	.05	.41	ใช้ได้	30	ก*	.47	.50	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข*	.78	.51			ข	.15	.42	
	ค	.08	.52			ค	.08	.53	
	ง*	.05*	.39			ง	.17	-.14	
	จ	.05	.28			จ	.09	.45	
25	ก	.05	.41	ใช้ได้	31	ก*	.40	.39	ใช้ได้
	ข*	.69	.56			ข	.19	.26	
	ค	.15	.30			ค	.21	.13	
	ง	.09	.44			ง	.07	.39	
	จ	.05*	.39			จ	.10	.05	
26	ก	.05	.11	ใช้ได้	32	ก	.26	-.10	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.30	.15			ข	.10	.14	
	ค*	.33	.32			ค	.21	.31	
	ง	.12	.04			ง	.17	.08	
	จ	.15	.35			จ*	.23	.35	
27	ก	.13	.42	ใช้ได้	33	ก	.23	.12	ใช้ได้
	ข	.15	.42			ข	.17	.40	
	ค	.05	.41			ค	.08	.53	
	ง	.12	.29			ง*	.34	.60	
	จ*	.55	.66			จ	.12	.04	
28	ก	.09	.45	ใช้ได้	34	ก	.26	-.16	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข*	.56	.55			ข*	.35	.09	
	ค	.11	.35			ค	.12	.27	
	ง	.15	.16			ง	.11	.35	
	จ	.08	.52			จ	-.16	.10	

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	หมายเหตุ
35	ก	.13	.25	ใช้ได้
	ข	.09	.44	
	ค*	.61	.58	
	ง	.10	.47	
	จ	.05	.28	
36	ก	.19	.02	ใช้ได้
	ข	.16	.32	
	ค	.13	.25	
	ง	.05	.41	
	จ*	.43	.48	
37	ก	.10	.14	ใช้ได้
	ข*	.44	.51	
	ค	.16	.35	
	ง	.17	.21	
	จ	.11	.35	
38	ก	.20	.04	ใช้ได้
	ข	.16	.35	
	ค	.46	.55	
	ง	.09	.55	
	จ*	.05	.41	
39	ก*	.14	.04	ใช้ได้
	ข	.48	.58	
	ค	.16	.48	
	ง	.08	.52	
	จ	.12	.29	
40	ก	.16	.18	ค่าอำนาจ จำแนกติดลบ ตัดทิ้ง
	ข	.21	.25	
	ค*	.26	.46	
	ง	.26	-.05	
	จ	.07	.36	

หมายเหตุ * ที่ตัวเลือกหมายถึง ตัวเลือกถูก

* ที่ P หมายถึง ค่าความยากโดยประมาณ

ตาราง 10 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโคลซ

ฉบับที่ 6 แบบทดสอบโคลซ

เรื่อง	X	S	Xmax	Xmin	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
วันนี้คุณดีมนมหรือยัง	3.84	1.67	8	0	.50	.33
ผักขม	4.75	2.1	10	0	.47	.40
ตำลึง	4.87	2.23	10	0	.48	.43
การอนุรักษ์ดิน	5.94	7.57	9	0	.58	.44
ม้าน้ำ	3.41	2.02	8	0	.42	.46

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์รายชื่อเพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

ตาราง 11 ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 1 ทักษะการใช้ภาษา

ข้อที่	ข้อเดิม	P	r	หมายเหตุ
1	15	.77	.76	คัดลอกไว้
2	14	.75	.63	คัดลอกไว้
3	6	.74	.53	คัดลอกไว้
4	18	.74	.46	คัดลอกไว้
5	19	.71	.61	คัดลอกไว้
6	8	.69	.70	คัดลอกไว้
7	5	.67	.66	คัดลอกไว้
8	11	.67	.53	คัดลอกไว้
9	10	.63	.49	คัดลอกไว้
10	7	.46	.74	คัดลอกไว้
11	4	.45	.40	คัดลอกไว้
12	28	.77	.61	คัดลอกไว้
13	29	.73	.58	คัดลอกไว้
14	24	.62	.56	คัดลอกไว้
15	31	.77	.53	คัดลอกไว้
16	40	.64	.68	คัดลอกไว้
17	39	.61	.48	คัดลอกไว้
18	35	.59	.36	คัดลอกไว้
19	36	.35	.29	คัดลอกไว้
20	38	.33	.37	คัดลอกไว้

ตาราง 12 ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 2 ทักษะทางกลไก

ข้อที่	ข้อเดิม	P	r	หมายเหตุ
1	15	.74	.64	คัดลอกไว้
2	11	.65	.61	คัดลอกไว้
3	14	.64	.57	คัดลอกไว้
4	1	.58	.59	คัดลอกไว้
5	18	.56	.68	คัดลอกไว้
6	9	.54	.37	คัดลอกไว้
7	3	.42	.65	คัดลอกไว้
8	7	.40	.68	คัดลอกไว้
9	16	.34	.67	คัดลอกไว้
10	13	.31	.61	คัดลอกไว้
11	8	.28	.58	คัดลอกไว้
12	22	.77	.76	คัดลอกไว้
13	21	.65	.36	คัดลอกไว้
14	29	.51	.66	คัดลอกไว้
15	25	.41	.60	คัดลอกไว้
16	23	.4	.77	คัดลอกไว้
17	31	.73	.43	คัดลอกไว้
18	39	.62	.46	คัดลอกไว้
19	33	.61	.37	คัดลอกไว้
20	34	.27	.27	คัดลอกไว้

ตาราง 13 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
ภาษาไทย

ฉบับที่ 3 ทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้

ข้อที่	ข้อเดิม	P	r	หมายเหตุ
1	1	.42	.55	คัดเลือกไว้

ตาราง 14 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 4 ทักษะการใช้สำนวนภาษา

ข้อที่	ข้อเดิม	P	r	หมายเหตุ
1	24	.75	.52	คัดลอกไว้
2	19	.71	.46	คัดลอกไว้
3	23	.71	.41	คัดลอกไว้
4	14	.70	.30	คัดลอกไว้
5	15	.64	.32	คัดลอกไว้
6	13	.62	.28	คัดลอกไว้
7	2	.60	.43	คัดลอกไว้
8	16	.55	.44	คัดลอกไว้
9	11	.46	.45	คัดลอกไว้
10	22	.46	.45	คัดลอกไว้
11	6	.39	.44	คัดลอกไว้
12	28	.76	.54	คัดลอกไว้
13	30	.76	.24	คัดลอกไว้
14	33	.70	.32	คัดลอกไว้
15	26	.69	.64	คัดลอกไว้
16	25	.59	.40	คัดลอกไว้
17	39	.56	.68	คัดลอกไว้
18	27	.43	.22	คัดลอกไว้
19	32	.42	.53	คัดลอกไว้
20	37	.37	.49	คัดลอกไว้

ตาราง 15 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
ภาษาไทย

ฉบับที่ 5 ทักษะการตัดสินใจ

ข้อที่	ข้อเดิม	P	r	หมายเหตุ
1	1	.49	.38	คัดเลือกไว้
2	16	.49	.50	คัดเลือกไว้
3	14	.45	.29	คัดเลือกไว้
4	2	.41	.23	คัดเลือกไว้
5	18	.41	.32	คัดเลือกไว้
6	3	.39	.41	คัดเลือกไว้
7	6	.37	.28	คัดเลือกไว้
8	25	.69	.56	คัดเลือกไว้
9	35	.61	.58	คัดเลือกไว้
10	23	.60	.58	คัดเลือกไว้
11	22	.59	.44	คัดเลือกไว้
12	28	.56	.55	คัดเลือกไว้
13	27	.55	.66	คัดเลือกไว้
14	39	.48	.58	คัดเลือกไว้
15	38	.46	.55	คัดเลือกไว้
16	37	.44	.51	คัดเลือกไว้
17	36	.43	.48	คัดเลือกไว้
18	31	.40	.39	คัดเลือกไว้
19	33	.34	.60	คัดเลือกไว้
20	26	.33	.32	คัดเลือกไว้

ตาราง 16 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโคลซ

ฉบับที่ 6 แบบทดสอบโคลซ

เรื่อง	P	r	หมายเหตุ
การอนุรักษ์ดิน	.58	.44	คัดเลือกไว้
ต่ำลิ่ง	.42	.46	คัดเลือกไว้

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย

คำอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที ทุกข้อทำในกระดาษคำตอบ
2. ข้อสอบทุกข้อเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือก ก - จ (5 ตัวเลือก)
3. รายละเอียดข้อสอบ ตัวอย่างข้อสอบและวิธีตอบ

รายละเอียดข้อสอบ

ข้อสอบทักษะการใช้ภาษา คือ ข้อสอบที่วัดความสามารถในการใช้คำกับการเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักและการใช้ภาษาไทย แบ่งเป็น

- การเรียงข้อความในประโยคให้ถูกต้อง
- การใช้คำเชื่อมประโยค

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ (0.) ข้อใดใช้คำไม่ถูกต้อง

- ก. ผู้อำนวยการให้รางวัลแก่นักงาน
- ข. แม่ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์
- ค. คนจีนรับประทานอาหารโดยตะเกียบ
- ง. ของขวัญชนิดนี้เหมาะสำหรับผู้หญิง
- จ. การวิ่งเป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ค. เพราะคำที่ถูกต้องคือ ด้วย ตะเกียบ

วิธีตอบ

เมื่อเลือกได้คำตอบแล้วให้ไปกาตอบในกระดาษคำตอบ โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับข้อที่นักเรียนเห็นว่าถูกจากตัวเลือก ก. - จ.

ดังตัวอย่างการตอบข้อ (0)

ข้อ (0)

ก	ข	ค	ง	จ
		X		

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมายแล้วแต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ขีดเส้น 2 เส้น
(=) ทับเครื่องหมายกากบาทของคำตอบเดิมเสียก่อน แล้วทำเครื่องหมายกากบาทคำตอบใหม่
ตามที่นักเรียนต้องการตอบ

ดังตัวอย่างการตอบข้อ (00)

ข้อ (00)

ก	ข	ค	ง	จ
		X		X

4. เขียนชื่อ เลขที่ ชั้น โรงเรียน ขอแบบทดสอบลงในกระดาษคำตอบให้เรียบร้อย
ก่อนที่กรรมการคุมสอบจะให้ทุกคนเริ่มทำพร้อมกัน
5. กรุณาอย่าขีด เขียน หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ
6. หลังจากทำการสอบเสร็จสิ้นแล้วให้ส่งแบบทดสอบและกระดาษคำตอบ
คืนกรรมการคุมสอบ

ข้อสอบทักษะการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 1 ทักษะการใช้ภาษาไทย ข้อสอบฉบับนี้มี 2 ข้อใช้เวลาทำ 20 นาที แบ่งเป็น 3 ตอนให้

นักเรียนทำลงในกระดาษคำตอบ ห้ามขีดเขียนใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

คำชี้แจง ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 11 ให้พิจารณาว่าข้อความจากตัวเลือก ก - จ ข้อใดเรียงเป็นประโยค

ไม่ถูกต้อง

1. ก. อัยมีพี่ชายที่แสนดี ข. คุณพ่อของเขาเป็นทหาร ค. เด็ก ๆ ร้องเพลงอย่างร่าเริง ง. เขาเป็นหมอรักษาโรคมะเร็ง จ. น้องของฉันเก่งเล่นปิงปอง	6. ก. เราขอให้ท่านเดินทางด้วยความปลอดภัย ข. ฉันกับน้องต้องไปโรงเรียนแต่เช้า ค. นกไปที่ต้นไม้จึงผลไม้ ง. พอแก้วไปถึงบ้านก็อาบน้ำทันที จ. ในหนังสือนิทานมักกล่าวถึงยักษ์
2. ก. ประสบความสำเร็จในการทำงาน ข. เขาตื่นนอนแล้วออกกำลังกายทุกวัน ค. ปริญญาบัตรเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ ง. เพราะฉันแกล้งเขาเขาโกรธฉัน จ. เพื่อนของฉันทำเลวได้ศูนย์	7. ก. คุณยายกำลังเผาหญ้า ข. น้องชายของฉันบวชแล้ว ค. คนชั่วมักถูกฆ่าเสมอ ๆ ง. ฟ้าแลบฟ้าร้องน่ากลัวมาก จ. ขนมหก้วยใครชอบบ้างคะ
3. ก. นกออกแต่เช้าหาอาหาร ข. ฟุ่่นกใหญ่น้อยบินเวียนวน ค. เธอเขียนจดหมายถึงเขา ง. คุณอาไปตลาดตั้งแต่เช้า จ. ฉันเคยพบเขาในร้านอาหาร	8. ก. เขาได้ที่ดินเป็นจำนวน 10 ไร่ ข. วันอาทิตย์นี้คุณแม่จะพาไปเที่ยว ค. มีคนได้รับบาดเจ็บรถชนกัน ง. ฉันชอบตื่นนอนแต่เช้าตรู่ จ. เกววัลย์มีอยู่เต็มรั้ว
4. ก. ฉันไม่เคยอ่านหนังสือที่เขาเขียน ข. นักเรียนบางคนชอบอ่านหนังสือ ค. ในข้อหาพรากผู้เยาว์เขาถูกจับ ง. แมวสีดำกินปลาในตู้หมด จ. ตอนเช้าฉันได้ตกบาตร	9. ก. เราต้องตั้งอยู่ในความไม่ประมาท ข. ได้โต๊ะกลมกระตักน้ำร้อนวางอยู่ ค. แดงทำข้อสอบด้วยตัวเองทุกครั้ง ง. พระมาบิณฑบาตหน้าบ้านทุกวัน จ. วันนี้ฉันเห็นเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้น
5. ก. น้องดื่มน้ำส้มในแก้วแล้วหมด ข. มานะนั้นเรียนเก่งกว่าเพื่อน ๆ ค. แม่ชอบรับประทานข้าวกับแตงโม	ง. เด็ก ๆ วิ่งเล่นแล้วรับประทานของว่าง จ. ชูใจมาโรงเรียนไม่ได้เพราะเป็นไข้หวัด

10. ก. นายกรัฐมนตรีมอบรางวัลในห้องประชุม ข. คุณลุงฉันมีหน้าที่ทำความสะอาด ค. โปรดอย่าทิ้งเศษผงลงบนพื้น ง. หนังสือเธอเล่มนี้ซื้อที่ไหน จ. เด็ก ๆ ควรรนอนแต่หัวค่ำ	11. ก. เขาดีใจจนน้ำตาไหล ข. ใครอยากฟังนิทานบ้าง ค. เธอใช้นามแฝงว่าอย่างไร ง. ฉันจำเขาไม่ได้ว่าอายุเท่าไรแน่ จ. แมลงชอบกัดดอกกุหลาบในเวลา กลางคืน

ตอนที่ 2 ข้อ 12 - 14 เลือกคำที่จะนำมาเติมในช่องว่างของประโยคให้ถูกต้อง

12. ฉันเห็น.....ตาที่เดียวว่าเขาเดินมา.....กัน ก. ต่อ.....กับ ข. ต่อ.....ด้วย ค. กับ.....กับ ง. กับ.....ด้วย จ. ด้วย.....กับ	13. ....เขาอ่านหนังสือมาก เขา.....สอบได้ที่ 1 ก. ถ้า.....จึง ข. พอ..... จึง ค. กว่า.....จึง ง. ทั้งที่.....ก็ จ. เพราะ.....จึง
14. ไม่เธอ.....ฉันที่จะต้องไป.....ครูโกรธแน่ ก. หรือ.....แต่ ข. ก็.....มีจะนั้น ค. หรือ.....เพราะ	ง. และ.....ดังนั้น จ. แต่.....มีจะนั้น

ตอนที่ 3 ข้อ 15 - 20 ให้พิจารณาตัวเลือกจาก ก-จ ว่าข้อใดใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง

15. ก. เธอจะไปขายทะเลหรือภูเขา ข. ทุกคนรักเขาแม้ว่าเขาเป็นคนดี ค. คุณต้องกินยาจะมีจะนั้นต้องไปหาหมอ ง. ถึงแม้เขาจะชุกชนแต่เพื่อนก็รักเขา จ. ถึงแม้เขาจะพูดไม่ชัดแต่เขาก็พยายาม หัด	17. ก. นี่เพราะฉันเห็นต่อน้ำของเธอเนะ ข. ฉันได้ฟังมาจากปากของเธอเลย ค. นับว่าคุณเป็นคนตรงต่อเวลา ง. เพชรมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ จ. หลวงตาท่านมากับพ่อ

16. ก. ฉันได้รับจดหมายจากเพื่อนทางไปรษณีย์ ข. ครูให้นักเรียนเขียนจดหมายแต่เพื่อน ค. ฉันเลี้ยงปลานิลไว้เพื่อเป็นอาหาร ง. เราต้องพูดให้เหมาะสมกับบุคคล จ. คนที่พูดดีย่อมเป็นที่รักของคนอื่น	18. ก. เราต่างกันราวฟ้าถึงดิน ข. เขาต่อygกันแบบตัวต่อตัว ค. อาหารกล่องนี้นำมาเพื่อเธอ ง. ได้โปรดวิ่งมาหาฉันโดยเร็ว จ. เขาเกียจคร้านเขาจึงสอบตก
19. ก. เขาทำตามกฎหมาย ข. ฉันเย็บเสื้อตัวนี้ด้วยมือตัวเอง ค. ฉันมาทำงานโดยรถประจำทาง ง. คุณไม่ควรนอนตอนหัวค่ำเพื่อสุขภาพ จ. ถ้าคุณไม่มาฉันจะไปหาที่ทำงานนะ	20. ก. คุณครูมีบุญคุณต่อเรา ข. ส.ค.ส. ฉบับนี้แต่คุณครู ค. ครูให้รางวัลกับนักเรียน ง. ฉันเอาเงินให้แก่ขอทาน จ. คุณอย่าถวายอาหารแด่พระสงฆ์

แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 2 ทักษะทางกลไกทางภาษา ข้อสอบฉบับนี้มี 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที แบ่งเป็น 3

ตอน ให้นักเรียนทำในกระดาษคำตอบ ห้ามขีดเขียนใด ๆ

ลงในแบบทดสอบ

คำชี้แจง ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 11 ให้พิจารณาตัวเลือกจาก ก-จ ว่าตัวเลือกใดที่ สะกดผิด

1. ก. ซ่อมแซม ข. ชูดโซม ค. ซีมซาบ ง. ซุปซิบ จ. ซุกซน	5. ก. ทาส ข. พยาริ ค. อาวาส ง. อนุญาติ จ. กัมปนาท
2. ก. ปรรธนา ข. พรธรรณา ค. ศาสนา ง. โฆษณา จ. ปรีक्षा	6. ก. นิรันด ข. สัมพันธ์ ค. สมบูรณ์ ง. วิจารย์ จ. ประจักษ์
3. ก. บันลือ ข. บันทีก ค. บันได ง. บันทุก จ. บันเทิง	7. ก. มีเกียรติ ข. เกียรติคุณ ค. นำเกลียด ง. รังเกลียด จ. เกียจคร้าน
4. ก. โอกาศ ข. อากาศ ค. ประกาศ ง. เก่งกาจ จ. ผักกาด	8. ก. อุปสรรค ข. ประดุจ ค. พักพวก ง. คึกคัก จ. สม่คร

9. ก. ฉบับ ข. ฉบับ ค. โฉน ง. เฉลย จ. เฉพาะ	11. ก. ปฏิบัติ ข. กิจวัตร ค. โบราณ ง. จาระไน จ. บรรดา
10.ก.ปฏิภาณ ข. สัญญาณ ค. สันนิฐาน ง. อธิษฐาน จ. หลักฐาน	

ตอนที่ 2 ข้อ 12 - 16 อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วพิจารณาตัวเลือกที่ขีดเส้นได้ว่า

ข้อใดเขียนสะกดผิด

12. มีเสียงอีกที ครึกโครม ดังมาจากบ้านริมถนน เหมือนกับว่ารถบรรทุก พุ่งเข้าชนบ้าน

ก ข ค ง

ทะลาย ลงมา

จ

13. การสอดส่อง ดูแลสภาพ ความเป็นอยู่ของ ประชาชน เป็น ภาระ หน้าที่อย่างหนึ่งของ

ก ข ค ง

รัฐบาล

จ

14. เธอยามา ลาดน้ำ ให้ สกปรก เลอะเทอะ ที่ บันได เดี่ยวจะลื่น ไถล ลงไป

ก ข ค ง จ

15. โครงการ ที่เขาจะช่วยเหลือ ประชาชนไม่ สามารถ จะทำได้เพราะประชาชนเกิด ทัศนคติ ที่ไม่

ก ข ค ง

ดีและหมดศรัทธาในตัวเขาแล้ว

จ

16. เป็น วิธีการ ของ พนักงาน สอบสวนที่จะพยายาม เกลี้ยกล่อม คู่กรณี ให้ยอมความกัน

ก

ข

ค

ง

จ

ตอนที่ 3 ข้อ 17 - 20 พิจารณาตัวเลือกจาก ก-จ ว่าข้อใดใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด

17. ก. กีฬาที่แข่งขันเช่นป้องกัน แบดมินตันฯลฯ ข. ฉันไปเที่ยวกรุงเทพ ฯ มาสนุกจังเลย ค. หมอสั่งให้คุณตาพักผ่อนมาก ๆ ง. คุณลุงซื้อที่ ๆ บางนา จ. ระวัง ! ทางโค้ง	19. ก. หลาย ๆ ประเทศยอมรับความ สามารถของเขา ข. พระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้า ฯ พระราชทานว้ว ค. ไปมา ๆ เรื่องนี้ก็เสียบหายไปตามระเบียบ ง. อนิจจา ! เขามาช้าไม่ทันเห็นใจยาย จ. ไอ่ยม ! ปวดหัวจัง
18. ก. สุวรรณ (นก) เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ข. หนังสือ “นิทานอีสป” เป็นที่นิยมอ่าน ค. วันนี้กินข้าวกับอะไรจะ ! ง. รักของแม่ไม่แพ้รักใด ๆ จ. ว้าย ! ตกน้ำแล้ว	20. ก. เขาทักฉันว่า “ สวัสดิ์จ๊ะ ” ข. พ่อของเขา ได้รับยศเป็น พตท. ค. วันที่ 13 เม.ย. เป็นวันสงกรานต์ ง. เดือนนี้เขาได้รับเงิน 85.50 บาท จ. ป้ายวันนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจัด งานเลี้ยง

แบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 4 ทักษะการใช้สำนวนภาษา ข้อสอบฉบับนี้มี 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที แบ่งเป็น 2 ตอน
ให้นักเรียนทำลงในกระดาษคำตอบ ห้ามขีดเขียนใด ๆ
ลงในแบบทดสอบ

คำชี้แจง ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 11 เลือกคำหรือกลุ่มคำมาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม

1. นายกรัฐมนตรีกำลัง.....นโยบายต่อที่ประชุม ก. แจ้ง ข. บอก ค. กล่าว ง. แถลง จ. แนะนำ	4. คุณครูของฉัน.....เมื่อคืนนี้ ก. ตาย ข. ถึงแก่กรรม ค. ถึงแก่อนิจกรรม ง. ถึงแก่ความตาย จ. ถึงแก่ฆาตกรรม
2. รัฐบาล.....ให้ผู้ก่อการร้ายเข้ามอบตัว ก. ชักพา ข. โฉก ค. ปลุกปลอบ ง. ไกลเกลี้ย จ. เกลี้ยกล่อม	5. ประชาชนต่างมา.....พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างเนืองแน่น ก. เผา ข. ต้อนรับ ค. รับเสด็จ ง. ถวายการต้อนรับ จ. ถวายการเข้าเฝ้าฯ
3. จังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือมักจะมี ประเพณีที่ .... ก. เป็นแบบเดียวกัน ข. เป็นเช่นเดียวกัน ค. คล้ายคลึงกัน ง. ละม้ายกัน จ. เหมือนกัน	6. “อาจารย์ครับ อาจารย์ใหญ่.....ให้ไปพบ ที่ห้องครับ” ก. เชิญ ข. บอก ค. เรียก ง. เชื้อเชิญ จ. เรียนเชิญ

7. เมื่อยังเป็นเด็กอย่าเล่นปืนผา..... ก. อาวุธ ข. มีดพก ค. มีดดาบ ง. ระเบิด จ. หน้าไม้	11. ประชาชนมีความ.....ที่ได้เข้าเฝ้าฯ ก. ดีใจ ข. สุขใจ ค. ชอบใจ ง. ภาคภูมิใจ จ. ปลื้มใจ
8. ก่อนแต่งงานไม่รู้พิจารณาให้ดี เมื่อเป็น อย่างนี้ก็ต้องอยู่กันอย่าง..... ก. ผะอืดผะอม ข. หน้าขึ้นอกตรม ค. หวานอมขมกลืน ง. น้ำชุ่มอยู่ในน้ำใสอยู่นอก จ. ต่อน้ำมะพลับล้นหลังตะโก	
9. เขา.....เนื้อให้บาง ๆ เพื่อนำไปปิ้ง ก. หั่น ข. ตัด ค. แล่ ง. ปาด จ. เจียน	
10. แก้วอยากไปเที่ยวสวนสัตว์ แม่ห้าม อย่างไรก็ไม่ยอมฟัง.....จะไปได้ ก. ดึงดัน ข. ดื้อดึง ค. ดิ้นรน ง. ดันทุรัง จ. ดื้อด้าน	

ตอนที่ 2 ข้อ 12 - 20 อ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้วเลือกจำนวนจากตัวเลือก ก-จ ให้ตรงกับสถานการณ์

12. มะลิว่าคำสั่งสอนของแม่ไม่ทันสมัยจึงไม่เชื่อฟังและไม่ยอมทำตาม มะลิกลับไปเชื่อคำพูดของเพื่อนที่ชักชวนไปในทางเสื่อมเสียแทน มะลิกลายเป็นผู้ ก. เห็นกงจักรเป็นดอกบัว ข. สอนหนังสือสั่งมารยาท ค. โกล่เกลือกินด่าง ง. รู้เท่าไม่ถึงการณ์ จ. วัตรอยเท้า	ก. หอกข้างแคร่ ข. ช้องปากแตก ค. เกลือเป็นหนอน ง. ปลาหมอตายเพราะปาก จ. ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก
13. แจ๋วเป็นคน.....วัน ๆ ไม่เคยยิ้มเลย นั่งหน้าเฉยเป็นรูปปั้นทั้งที่มีคนพูดตลกให้ฟังก็ไม่ยอมยิ้ม ก. คนหน้าจี๊ด ข. คนหน้าเป็น ค. คนหน้าตาย ง. คนสองหน้า จ. คนหน้าทะเล้น	15. เด็กชายดำเป็นไข้หวัดยังไม่ทันหายต่อมาก็เป็นโรคท้องร่วงอีก เข้าทำนอง..... ก. ดาบสองคม ข. เป็นปีเป็นขลุ่ย ค. ตกกะไดพลอยโจน ง. ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด จ. ความว้าวไม่ทันหายความควายเข้ามา
14. ลุงใหญ่แกลเป็นคนชอบคุย เจอหน้าใครเป็นต้องคุยไว้ก่อน วันหนึ่งแกลเข้าไปในร้านกาแฟแล้วคุยให้คนในร้านฟังว่าวันนี้แกลไปถอนเงินจากธนาคารมาห้าพันบาท พอมีแกลเดินกลับบ้านระหว่างแกลโดนคนร้ายจี้เอาเงินไป การกระทำของลุงใหญ่เข้าทำนอง.....	แพรวก 16. ลุงดีเป็นคนใจบุญสุนทานชอบช่วยเหลือผู้อื่นแล้วไม่ได้รับผลตอบแทน บางครั้งก็ไม่มีใครรู้เห็นด้วย การกระทำของลุงดีมีลักษณะ..... ก. ผักชีโรยหน้า ข. เส้นผมบังภูเขา ค. ปิดทองหลังพระ ง. ถีลอดตาข้างห่างลอดตาเส้น จ. ต่อน้ำมะพลับล้นหลังตะโก

17. ในสมัยก่อนบ้านเมืองยังไม่เจริญ เมื่อใครต้องการที่ดินก็เผาป่า โค่นต้นไม้เอาเอง การกระทำอย่างนี้เรียกว่า..... ก. มือใครยาวสาวได้สาวเอา ข. ข้าว ๗ ได้พริ้วเล่มงาม ค. ปลาใหญ่กินปลาเล็ก ง. ทำนาบนหลังคน จ. ชุบมือเปิบ	20. ถ้าสังเกตการแต่งกายของผู้หญิงผู้ชายสมัยนี้จะเห็นว่าแต่งกายคล้ายสมัยโบราณเข้าไปทุกทีอย่างนี้จะเรียกว่า.....หรือเปล่า ก. ไก่งามเพราะชนคนงามเพราะแต่ง ข. ถอยหลังเข้าคลอง ค. ชักหน้าไม่ถึงหลัง ง. พายเรือในอ่าง จ. ผ้าขี้ริ้วห่อทอง
18. นพพลชอบพอกับอุไรหวังจะแต่งงาน พออุไรพานพพลไปรู้จักกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง นพพลเกิดชอบเพื่อนของอุไรอีกคน โดยหวังจะแต่งงานด้วยอีก การกระทำของนพพลเป็นการ..... ก. จับเสือมือเปล่า ข. ชิงสุกก่อนห่าม ค. จับแพะชนแกะ ง. จับปลาสองมือ จ. ชุบมือเปิบ	
19. มาลีไม่ชอบนิมิตรแต่เมื่อเจอหน้ากันมาลีก็ยิ้มแย้มแจ่มในพุดจาด้วยดี แต่พอกลับ - หลังมาลีจะนิทานนิมิตรอยู่เสมอ การกระทำของมาลีเข้าลักษณะ..... ก. ผักชีโรยหน้า ข. ปากว่าตาขยิบ ค. เป็นปีเป็นขลุ่ย ง. หน้าไหว้หลังหลอก จ. คดในข้องอในกระดูก	

แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย

ฉบับที่ 5 ทักษะการตัดสินใจ แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 30 นาที แบ่งเป็น 2 ตอน ให้นักเรียนทำในกระดาษคำตอบ ห้ามขีดเขียนใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

คำชี้แจง ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 7 ให้เลือกข้อที่เขียนสรุปใจความจากข้อความที่กำหนดโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม

1. “ชาวนา ชาวไร่ เป็นประชาชนส่วนมากที่อยู่กันอย่างยากจน ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีน้ำประปา ไม่มีโรงเรียน ไม่มีโรงพยาบาล ชำร่วยยังมีหนี้สินมาก เมื่อกระดูกสันหลังของประเทศอ่อนแอเช่นนี้ ประเทศของเราจะก้าวหน้าไปได้อย่างไร”
  - ก. ประเทศไม่ก้าวหน้าเมื่อประชาชนยากจน
  - ข. ประชาชนยากจนแม้ว่าประเทศจะก้าวหน้า
  - ค. ประเทศชาติจะอ่อนแอถ้าประชาชนยากจน
  - ง. ประเทศชาติจะไม่ก้าวหน้าถ้าประชาชนอ่อนแอ
  - จ. ประเทศชาติจะไม่เจริญถ้าประชาชนส่วนใหญ่ยากจน
2. “คณะนักร้องประสานเสียงแห่งกรุงเทพฯ ได้เดินทางไปเปิดการแสดงในต่างประเทศ ได้แก่ อเมริกา ญี่ปุ่น ไต้หวัน และฮ่องกง เป็นเวลา 1 เดือน โดยจะแสดงนาฏศิลป์ไทย พร้อมทั้งการร้องเพลงไทยและเพลงต่างชาติ เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติได้ชมกัน รวมทั้งเป็นการเชิญชวนให้ชาวต่างชาติมาเที่ยวเมืองไทยด้วย”
  - ก. คณะนักร้องประสานเสียงแห่งกรุงเทพฯ เป็นตัวแทนของประเทศในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
  - ข. คณะนักร้องประสานเสียงแห่งกรุงเทพฯ เป็นผู้แทนของประเทศในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย
  - ค. คณะนักร้องประสานเสียงแห่งกรุงเทพฯ เป็นต้นแบบของประเทศในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย
  - ง. คณะนักร้องประสานเสียงแห่งกรุงเทพฯ เป็นเอกลักษณ์ของประเทศในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย
  - จ. คณะนักร้องประสานเสียงแห่งกรุงเทพฯ เป็นแบบฉบับของประเทศในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย

3. “ในบรรดานกเงือกทั้งหลาย นกเงือกกาฮัง เป็นนกเงือกที่มีลักษณะสวยงามที่สุดของเมืองไทย และมีผู้นิยมเลี้ยงมาก เพราะสามารถฝึกให้เชื่องได้ เวลาอยู่ในป่าจะได้ยินเสียงของนกกาฮังก้องไปทั่วหุบเขาเลย นกเงือกพันธุ์นี้จัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง นักอนุรักษ์ธรรมชาติหวังเกรงว่ามันอาจจะสูญพันธุ์ถ้าไม่เร่งช่วยกันหาทางป้องกันนกเงือกพันธุ์นี้ให้อยู่คู่ป่าเมืองไทยต่อไป” ก. นกเงือก “กาฮัง” เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองที่ควรอนุรักษ์ไว้เพราะมีลักษณะสวยงามและฝึกให้เชื่องได้ ข. นกเงือก “กาฮัง” เป็นสัตว์ป่าหายากที่ควรคุ้มครองไว้เพราะสวยงามและฝึกให้เชื่องได้ ค. เราควรรักษานกเงือก “กาฮัง” ไว้เพราะสวยงามและเชื่อง ง. เราควรอนุรักษ์นกเงือก “กาฮัง” ไว้เพราะรูปร่างสวยงามและเชื่อง จ. นกเงือก “กาฮัง” เป็นสัตว์ที่ต้องป้องกันไว้เพราะสวยงามและฝึกได้	4. “คำโฆษณาเชิญชวน เป็นการใช้ถ้อยคำต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้ฟัง หรือผู้อ่านคล้อยตามโดยใช้ถ้อยคำและภาษาสำนวนที่มีความกะทัดรัดและชัดเจน เพื่อสื่อสารเรื่องราวได้ตรงตามจุดประสงค์” ก. คำโฆษณาเชิญชวนใช้ถ้อยคำและภาษาสำนวนที่กะทัดรัด ข. คำโฆษณาเชิญชวนต้องใช้ถ้อยคำและสำนวนที่กะทัดรัด ค. ถ้อยคำและสำนวนที่กะทัดรัดใช้ในคำโฆษณาเชิญชวน ง. ควรใช้ถ้อยคำและภาษาสำนวนที่มีความกะทัดรัดชัดเจนในคำโฆษณา จ. คำโฆษณาเชิญชวนใช้ถ้อยคำและภาษาสำนวนที่ตรงตามจุดประสงค์
5. “ธรรมชาติเป็นสิ่งที่นำความเจริญตาเจริญใจมาสู่ผู้ที่ได้พบเห็นและก็จัดได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งของมนุษย์ ธรรมชาติมีความร่มเย็นในตัวของมันเอง ห่อหุ้มเล สีส้าสดใสก็ช่วยให้เราเกิดความสุขขึ้นมีลมพัดอ่อน ๆ ต้นไม้ ภูเขา ก็ทำให้เราเกิดความเพลิดเพลินได้ ทุกสิ่งทุกอย่างดูสวยงามไปหมด” ก. ธรรมชาติมีความงามซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นของมนุษย์ ข. ธรรมชาติเป็นสิ่งที่ให้ความเพลิดเพลินควรรักษาไว้ ค. ธรรมชาติเป็นสิ่งที่เจริญตาเจริญใจควรทำให้เกิด ง. ความงามของธรรมชาติเป็นสิ่งที่มีความควรรักษาไว้ จ. ความงามของธรรมชาติเป็นสิ่งที่มีความควรดูแลให้ดี	

6. “พ่อค้า-แม่ค้า ต้องขยันทำงานโดยการขยันหาของแปลก ๆ ใหม่ ขยันหาสินค้าที่มีคุณภาพดี ราคาไม่แพงมาบริการลูกค้า หากเป็นการขายอาหารก็ต้องตื่นแต่เช้ามิดเพื่อซื้ออาหารสดแล้วนำมาปรุงขาย พ่อค้า-แม่ค้า ต้องซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ไม่นำสินค้าที่ไม่มีคุณภาพมาหลอกขาย”

- ก. อาชีพค้าขายต้องขยันและซื่อสัตย์ต่อลูกค้า
- ข. พ่อค้า-แม่ค้าต้องขยันหาและมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า
- ค. พ่อค้า-แม่ค้านั้นขยันทำงานรวมทั้งมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า
- ง. อาชีพค้าขายต้องขยันทำงานตื่นแต่เช้ามิดเพื่อหาอาหาร
- จ. พ่อค้า-แม่ค้าต้องขยันทำงานบ้านต้องซื่อสัตย์ต่อลูกค้าด้วย

7. “ผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ควรบริโภคอาหารที่ให้กำลังงานต่ำกว่าผู้ที่อยู่ในวัยกลางคน เพราะถ้าบริโภคมากเกินไปใช้กำลังงานไม่หมดก็จะกลายเป็นไขมันเกาะอยู่ในร่างกาย ทำให้อ้วนและเกาะอยู่ตามเส้นโลหิต ซึ่งเป็นสาเหตุให้เห็นโลหิตตีบ ทำให้ความดันเลือดสูง”

- ก. ผู้ใหญ่ควรรับประทานอาหารที่มีกำลังงานต่ำเพราะใช้กำลังงานไม่หมด
- ข. ผู้สูงอายุควรรับประทานอาหารที่มีกำลังงานต่ำเพื่อหลีกเลี่ยงโรคต่าง ๆ
- ค. ผู้สูงอายุควรกินอาหารที่มีกำลังงานต่ำเพราะจะกลายเป็นโรคอ้วนง่าย
- ง. ผู้ใหญ่ควรรับประทานอาหารที่ กำลังงานต่ำเป็นสาเหตุให้เส้นโลหิตตีบ
- จ. ผู้สูงอายุควรรับประทานอาหารน้อย ๆ เพราะใช้กำลังงานไม่หมด

ตอนที่ 2 ข้อ 8 - 20 อ่านข้อความที่กำหนดให้ 5 ข้อความ แล้วพิจารณาตัวเลือกจาก ก-จ ว่าข้อใดเรียบเรียงลำดับข้อความใน 1 - 5 ได้ถูกต้อง

8. 1. ครูไปพบนิภา 2. ครูลองบว่าจะช่วยประกาศหาให้ 3. แม่ซื้อปากกาใหม่ให้นิภา 4. ยืนเสียใจ 5. นิภาทำปากกาใหม่หาย ก. 3 - 1 - 5 - 2 - 4 ข. 2 - 4 - 3 - 5 - 1 ค. 1 - 5 - 3 - 2 - 4 ง. 3 - 1 - 5 - 4 - 2 จ. 2 - 5 - 3 - 1 - 4	9. 1. ภูมิพิษจะเลื้อยช้า ภูมิพิษจะเลื้อยเร็ว 2. นักเรียนควรระมัดระวังเวลาเดินทางในที่มืด 3. ภูมิพิษเซ่นงูเห่า 4. บางชนิดมีพิษบางชนิดไม่มีพิษ 5. ภูมิพิษหลายชนิด ก. 2 - 1 - 3 - 4 - 5 ข. 3 - 1 - 4 - 2 - 5 ค. 5 - 4 - 3 - 1 - 2 ง. 1 - 3 - 2 - 5 - 4 จ. 4 - 3 - 1 - 5 - 2

10. 1. นักเรียนไม่ควรออกไปเล่นน้ำฝน 2. ฤดูนี้เป็นฤดูฝน 3. นักเรียนจะเป็นหวัด 4. ต้องขาดโรงเรียน 5. ฝนตกบ่อย ก. 1 - 3 - 4 - 2 - 5 ข. 5 - 2 - 3 - 1 - 4 ค. 2 - 1 - 5 - 3 - 4 ง. 2 - 5 - 1 - 3 - 4 จ. 5 - 1 - 3 - 4 - 2	ก. 1 - 2 - 4 - 3 - 5 ข. 3 - 2 - 4 - 1 - 5 ค. 5 - 1 - 3 - 4 - 2 ง. 3 - 2 - 5 - 1 - 4 จ. 1 - 5 - 2 - 4 - 3
11. 1. กล้าต้องขาดโรงเรียนหลายวัน 2. เขาจึงสอบได้คะแนนน้อย 3. แม่ของเขาตกใจมาก 4. แม่พาเขาไปโรงพยาบาล 5. กล้าถูกรถชน ก. 5 - 4 - 3 - 2 - 1 ข. 1 - 2 - 5 - 3 - 4 ค. 5 - 4 - 1 - 2 - 3 ง. 5 - 3 - 4 - 1 - 2 จ. 5 - 3 - 4 - 1 - 2	13. 1. คนจึงไม่ชอบอากาศร้อน 2. เสื้อผ้าที่สวมใส่ก็ชุ่มด้วยเหงื่อ 3. ร่างกายก็อ่อนเพลีย 4. อากาศร้อนขึ้นทุกวัน 5. เมื่อทำงานอากาศร้อนทำให้เหงื่อ ออกมาก ก. 1 - 2 - 3 - 5 - 4 ข. 5 - 2 - 4 - 1 - 3 ค. 3 - 1 - 5 - 2 - 4 ง. 5 - 1 - 2 - 4 - 3 จ. 4 - 5 - 2 - 3 - 1
12. 1. ลูกคนรวยเท่านั้นจึงจะมีเล่นได้ 2. แต่จะนับว่าเป็นของเล่นที่ฟุ่มเฟือยก็ ไม่ได้ 3. สเก็ทเป็นของเล่นที่มีราคาแพง 4. เพราะถือว่าการออกกำลัง ชนิดหนึ่ง 5. เด็กอื่น ๆ ก็ได้แต่ยืนดูเขาเล่นกัน	14. 1. สัตว์ดีเยี่ยมเป็นเหยื่อของสัตว์ร้าย 2. สัตว์ใหญ่ย่อมกินสัตว์เล็ก 3. สัตว์ที่อ่อนแอกว่าย่อมเป็นเหยื่อของ สัตว์ที่แข็งแรงกว่า 4. สัตว์ในโลกนี้มีชีวิตอยู่ด้วยการต่อสู้ 5. สัตว์ที่โง่งมเป็นเหยื่อของสัตว์ ที่ฉลาด ก. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 ข. 4 - 2 - 3 - 5 - 1 ค. 1 - 5 - 2 - 3 - 4 ง. 2 - 3 - 4 - 5 - 1 จ. 5 - 1 - 2 - 3 - 4

15. 1. พ่อจึงพาวิภาไปอยู่กับครอบครัวผู้มีอันจะกิน 2. วิภาต้องช่วยทำงานบ้าน 3. แทนค่าข้าวสารและการเรียน 4. พ่อต้องการให้วิภาได้เล่าเรียน 5. เขาส่งให้วิภาเรียนจนถึงชั้นสูงสุด ก. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 ข. 5 - 2 - 3 - 4 - 1 ค. 4 - 1 - 2 - 3 - 5 ง. 2 - 3 - 5 - 4 - 1 จ. 3 - 2 - 5 - 4 - 1	17. 1. สุภาชีวิตคำพังเพยนี้ 2. เราคนรุ่นหลังควรรักษาไว้ 3. แล้วนำมาสอนให้สติแก่ลูกหลาน 4. คนไทยนิยมพูดติดปาก 5. และถือเป็นคติเตือนใจมาช้านาน ก. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 ข. 4 - 3 - 5 - 2 - 1 ค. 4 - 1 - 2 - 3 - 5 ง. 2 - 1 - 3 - 5 - 4 จ. 1 - 4 - 5 - 3 - 2
16. 1. จนกระทั่งทรัพย์สินสมบัติหมด 2. ก็ไม่คิดถึงบุญคุณของท่านผู้นั้น 3. มุ่งแต่จะล้างผลาญท่าน 4. คนอกตัญญูจึงเป็นคนคบไม่ได้ 5. คนอกตัญญูถึงจะได้ทรัพย์สินสมบัติจากผู้ใด ก. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 ข. 5 - 2 - 3 - 1 - 4 ค. 4 - 3 - 2 - 5 - 1 ง. 4 - 5 - 3 - 2 - 1 จ. 1 - 2 - 3 - 5 - 4	18. 1. พ่อแม่มีบทบาทสำคัญยิ่ง 2. ด้วยการปลูกฝัง ฝึกฝน ชี้นำ 3. ความคิดริเริ่มเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น ด้วยการเรียนรู้ 4. ของบุคคลที่อบรมเลี้ยงดูเด็ก 5. ในการช่วยให้เด็กเป็นนักคิดริเริ่มที่ดี ก. 1 - 5 - 2 - 3 - 4 ข. 3 - 2 - 4 - 1 - 5 ค. 1 - 2 - 4 - 5 - 3 ง. 2 - 1 - 4 - 5 - 3 จ. 5 - 1 - 4 - 2 - 3

19. 1. หุ่นากกลายเป็นคอนกรีต 2. น้ำที่เคยใสกลับเป็นสีดำ 3. ในน้ำมีปลาในนามีข้าว 4. คำกล่าวที่คนไทยภูมิไจนัก 5. เดี่ยวนี้มันไม่เป็นเช่นแต่ก่อน ก. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 ข. 4 - 5 - 2 - 1 - 3 ค. 2 - 1 - 5 - 4 - 3 ง. 3 - 4 - 5 - 2 - 1 จ. 5 - 4 - 3 - 1 - 2	20. 1. จังหวัดจันทบุรีมีที่เที่ยวมาก 2. น้องรบเราให้คุณพ่อพาไปเที่ยว 3. น้ำตกกึ่งดงามและร่มเย็น 4. เราทุกคนตกลงกันว่าจะไปเที่ยวที่จันทบุรี 5. มีทั้งน้ำตกและน้ำทะเล ก. 2 - 4 - 5 - 3 - 1 ข. 1 - 2 - 4 - 3 - 5 ค. 2 - 4 - 1 - 5 - 3 ง. 2 - 1 - 5 - 4 - 3 จ. 1 - 2 - 3 - 4 - 5

ฉบับที่ 6 แบบทดสอบแบบโคลซ แบบทดสอบฉบับนี้มี 20 ข้อ ใช้เวลาทำ 20 นาที ทำในนี้ได้เลย
คำชี้แจง อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้จนจบเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนหาคำมาเติมลงในช่องว่าง
 เพียงคำเดียวที่เป็นคำที่ถูกต้อง และจะทำให้เนื้อเรื่องมีใจความสมบูรณ์และเหมาะสม
 โดยนักเรียนเขียนคำตอบลงในแบบทดสอบนี้ได้เลย

การอนุรักษ์ดิน

ปัญหาที่เกิดจากการพังทลายหรือการสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของหน้าดินนั้น
 จะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ติดตามมา เช่นดินขาดความอุดมสมบูรณ์ทำให้เกษตรกรต้องซื้อปุ๋ยเคมี
 มาบำรุงดิน เสียค่าใช้จ่ายมหาศาล ตะกอนดินที่ถูกชะล้างทำให้แม่น้ำ และปากกแม่น้ำตื้นเขิน
 ต้องขุดลอกใช้เงินเป็นจำนวนมาก เราจึงควรป้องกันไม่ให้ดินทลายหรือเสื่อมโทรม ซึ่งสามารถ
 กระทำได้ด้วยการอนุรักษ์ดิน

การปลูกพืชควรต้องคำนึงถึง(1).....ของพืชที่เหมาะสมกับคุณสมบัติ
 (2).....ดิน การปลูกพืชและการไถพรวนตามแนวระดับ(3).....ป้องกัน
 การชะล้าง การพังทลายของหน้าดินนอกจากนี้(4).....จะสงวนรักษาดินที่มี
 ความอุดมสมบูรณ์(5).....ใช้ในการเพาะปลูก โดยเฉพาะ ไม่ควรนำไปใช้
 (6).....กิจการอื่น ๆ เช่นโรงงานอุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย เพราะ(7).....ที่มี
 ความอุดมสมบูรณ์จะเหมาะสมสำหรับ(8).....มีอยู่จำนวนน้อย ควรเพิ่ม
 (9).....ให้แก่ดิน เช่นการใส่ปุ๋ยสด ปุ๋ยคอก(10).....การใส่ปูนขาวในดินที่เป็นกรด
 การแก้ไขพื้นที่ดินเค็มด้วยการระบายน้ำเข้าที่ดิน และการป้องกันการเสื่อมโทรมของดินเป็นต้น

ตำลึง

ตำลึงคนทางเหนือเรียกว่าผักแคบ ส่วนพวกกะเหรี่ยงแถวแม่ฮ่องสอนเรียกตำลึงว่า
 แคเด๊ะ ตำลึงเป็นไม้เถาที่มีมือจับ มีมือลักษณะเหมือนหลอดสปริง ใบสีเขียวเข้มออกสลับกัน รูปร่าง
 ของใบเป็นสามเหลี่ยม หรือห้าเหลี่ยม ของของใบหยัก หรือหยักเว้าลึกเป็นหน้าแฉก

ดอกสีขาวมีสองชนิด คือ (11).....และดอกตัวเมีย ผลคล้ายแตงกวา
 แต่(12).....ขนาดเล็กกว่า ผิวของผล(13).....มีสีเขียวมีลายขาวเมื่อยัง(14).....
 สุก ผลสุกมีสีแดง ตำลึงเป็น(15).....ที่มีอายุหลายปี เถา(16).....แก่จะใหญ่และ
 แข็งเปลือกเถา(17).....สีขาวร่อนหลุดออก ใบตำลึงมี(18).....ทางอาหารสูง มี
 ธาตุแคลเซียม และ(19).....รวมทั้งวิตามินซีสูง จึงเป็นผักใบเขียว(20).....เมื่อรับประทานแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อสายตา

ด้านการทำเป็นยารักษาโรคนั้น ใบ ใช้ปรุงเป็นยาเย็นดับพิษร้อน เช่นยาเขียว ใบสด
 ตำให้ละเอียดใช้น้ำทาถอนพิษแก้พิษคนถูกหมาขู่ ตำแย หรือสิ่งที่ทำให้ปวดแสบปวดร้อน
 ถาดันตำลึงตัดสองช่องคลึงให้น่วมแล้วเป่าจะเกิดฟองใช้หยอดตาคนและสัตว์ แก้กตาเจ็บ ตาฝ้า
 ตาขี้ ตาแดง ตาแฉะ ใบตำลึงต้วเมียใช้ต้มกับหมูบะช่อ หรือใช้ยอดทั้งยอดมัดกับน้ำมันหอยกิน
 เปล่า ๆ หรือเอาไปจมน้ำพริกกินก็ได้

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพร พันธุ์สุภา
 เกิดวันที่ 1 มีนาคม 2504
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 105 หมู่บ้านเขลางค์นิเวศน์ ซอย 6 ถนนสวนดอก ตำบลสวนดอก
 อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100
 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านกิ้ว ตำบลบ้านกิ้ว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง 52150

ประวัติการศึกษา

พ.ศ 2517	ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนพินิจวิทยา จังหวัดลำปาง
พ.ศ 2520	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนลำปางกัลยาณี จังหวัดลำปาง
พ.ศ 2522	มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายวิทยาศาสตร์) จากโรงเรียนลำปาง กัลยาณี จังหวัดลำปาง
พ.ศ 2524	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาโท วิทยาศาสตร์) จากวิทยาลัยครูลำปาง จังหวัดลำปาง
พ.ศ 2526	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศษ.บ) (ประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ 2527	ครุศาสตร์บัณฑิต (คบ.) (วิทยาศาสตร์ทั่วไป) จากวิทยาลัยครูลำปาง
พ.ศ. 2539	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) (การวัดผลการศึกษา) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางการเขียนภาษาไทยกับประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จาก
แบบทดสอบโคลซ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

ของ

สุวพร พันธุ์สุภา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

พฤษภาคม 2539

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางการเขียนภาษาไทย กับ ประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และหาค่าความสามารถทางทักษะการเขียนภาษาไทยแต่ละทักษะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาในจังหวัดลำปาง จำนวน 435 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลประกอบด้วยแบบทดสอบวัดทักษะ การใช้ภาษา ทักษะทางกลไก ทักษะการเขียนใน ขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดให้ ทักษะการใช้สำนวนภาษา ทักษะการตัดสินใจ และแบบทดสอบ โคลซ

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนแบบทดสอบวัดทักษะทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับคะแนนประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถทางทักษะการใช้ภาษา ทักษะทางกลไก ทักษะการใช้สำนวนภาษา ทักษะการตัดสินใจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถทางทักษะการเขียนในขอบเขตเนื้อหาที่ กำหนดให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารที่วัดได้จากแบบทดสอบโคลซอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

THE RELATIONSHIP BETWEEN THAI WRITING SKILLS AND COMMUNICATION
PROFICIENCY FROM CLOZE TEST OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS.

AN ABSTRACT

BY

 SUWAPORN PHANSUPA

Presented in partial fulfillment of requirements for the Master
of Education degree in Education Measurement
at Srinakharinwirot University

May 1996

The purpose of This research was to study the relationship between Thai writing skills and communication proficiency from Cloze Test for students in Parthomsuksa six, and to find out the ability in each Thai writing skills that had some effect on communication proficiency measured by the Cloze Test.

The sample consisted of 435 Prathomsuksa six students in the Academic Year 1995 from schools under the Lampang Primary Education office. The instrument used for collecting data included five skill subtests' namely Language Use, Mechanical Skills, Treatment of Content, Stylistic Skills, and Judgement Skills, and the Cloze Test.

The results of this study showed as follows : -

1. The correlation of scores among from Thai writing Skill Tests and communication proficiency from Cloze Test were positive and significantly related at the .01 level of significance.

2. The beta - weights of Language Use, Mechanical Skills, Stylistic Skills and Judgement Skills Subtests were positive and significantly contributed to communication proficiency from Cloze Test at the .01, but the Treatment of Content Subtest was not significantly contributed to communication proficiency from Cloze Test.